

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

2. december 2020

Indhold

I *Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser*

HENSTILLINGER

Rådet

2020/C 417/01	Rådets henstilling af 24. november 2020 om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed	1
---------------	---	---

II *Meddelelser*

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2020/C 417/02	Meddelelse fra Kommissionen om fortolkningen af visse retlige bestemmelser i det reviderede regelsæt for bankafvikling som svar på spørgsmål fra medlemsstaternes myndigheder (anden meddelelse fra Kommissionen)	17
2020/C 417/03	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV) (¹)	51

IV *Oplysninger*

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2020/C 417/04	Euroens vekselkurs 1. december 2020	52
---------------	---	----

2020/C 417/05	Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb	53
2020/C 417/06	Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb	54

V *Øvrige meddelelser*

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2020/C 417/07	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag: M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni) Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	55
2020/C 417/08	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag: M.9977 — EPGC/Metro) Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	57
2020/C 417/09	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag: M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö) ⁽¹⁾	58

ANDET

Europa-Kommissionen

2020/C 417/10	Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 17, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89	59
---------------	--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

RÅDET

RÅDETS HENSTILLING

af 24. november 2020

om erhvervsrettet uddannelse med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed

(2020/C 417/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 166 og 165,

som henviser til forslag fra Europa-Kommissionen, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾ anerkender uddannelse og adgang til erhvervsrettet uddannelse og efter- og videreuddannelse som en grundlæggende rettighed, og FN's mål for bæredygtig udvikling forudsår, at der inden 2030 skal være lige adgang for alle kvinder og mænd til teknisk uddannelse, erhvervsrettet uddannelse og tertiæruddannelse, herunder universiteter, af høj kvalitet og til en overkommelig pris, og en væsentlig stigning i antallet af unge og voksne, der har relevante færdigheder, herunder tekniske og erhvervsrelevante færdigheder, med henblik på beskæftigelse, anstændige job og iværksætteri.
- (2) Den europæiske søjle for sociale rettigheder ⁽²⁾, der blev bekendtgjort den 17. november 2017, opstiller en række principper til støtte for retfærdige og velfungerende arbejdsmarkeder og velfærdssystemer, herunder princip 1 om retten til inkluderende uddannelse og livslang læring af høj kvalitet og princip 4 om aktiv beskæftigelsesstøtte.
- (3) Innovative erhvervsuddannelsessystemer af høj kvalitet giver folk jobfærdigheder samt færdigheder inden for personlig udvikling og medborgerskab, som gør dem i stand til at tilpasse sig og bidrage til den digitale og den grønne omstilling samt håndtere krisesituationer og økonomiske chok, samtidig med at systemerne støtter økonomisk vækst og social samhørighed. Derved får de færdigheder, der gør dem i stand til at få eller skabe job, der er efterspurgt på arbejdsmarkedet.
- (4) Effektive erhvervsuddannelsespolitikker er afgørende for at nå målet om at fremme en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke og arbejdsmarkeder, som reagerer på økonomiske forandringer som fastsat i artikel 145 i TEUF.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391.

⁽²⁾ Dok. 13129/17.

- (5) Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne pagt ^(?) er Europas nye vækststrategi, der har til formål at omstille økonomien og samfundet og bringe dem ind på en mere bæredygtig kurs. Skoler, uddannelsesinstitutioner og universiteter har gode forudsætninger for at samarbejde med elever, forældre, virksomheder og samfundet som helhed om de forandringer, der er nødvendige for en vellykket omstilling. Proaktiv opkvalificering og omskoling er nødvendig for at kunne høste fordelene ved den grønne omstilling.
- (6) I Kommissionens meddelelse »Et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling« ⁽⁴⁾ understreges behovet for at sætte fokus på færdigheder, beskæftigelsesegnethed og menneskelig kapital gennem den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed ⁽⁵⁾ ledsaget af et forslag til Rådets henstilling om erhvervsrettet uddannelse. Der bebudes også yderligere arbejde vedrørende det europæiske uddannelsesområde og en ny ramme for samarbejde på uddannelsesområdet med medlemsstaterne.
- (7) I Kommissionens meddelelse om en ny industristrategi for Europa ⁽⁶⁾ opfordres der til konkret handling for at gøre livslang læring til en realitet for alle og sikre, at vores uddannelse kan holde trit med og bidrage til at virkeliggøre den dobbelte omstilling. Ligeledes opfordres de videregående uddannelser og erhvervsrettede uddannelser til at levere flere videnskabsfolk, ingeniører og teknikere til arbejdsmarkedet. Den nye handlingsplan for den cirkulære økonomi ⁽⁷⁾ og EU's biodiversitetsstrategi for 2030 ⁽⁸⁾ fremhæver den centrale rolle, som færdigheder spiller i omstillingen til en grøn og ren økonomi.
- (8) I Kommissionens meddelelse om en SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa ⁽⁹⁾ fremhæves det, at tilgængeligheden af kvalificeret personale eller erfarne ledere er blevet det vigtigste problem for en fjerdedel af EU's mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og at manglen på kvalificerede medarbejdere er den største hindring for nye investeringer i hele EU. Erhvervsrettet uddannelse er særlig relevant for SMV'er for at sikre, at deres arbejdsstyrke har de færdigheder, der er brug for.
- (9) I Kommissionens meddelelse om et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025 ⁽¹⁰⁾ fremhæves betydningen af erhvervsrettede uddannelser for kvinder og mænd for at sikre kønsbalancen inden for erhverv, der traditionelt er domineret af mænd eller kvinder, med henblik på at modvirke kønsstereotyper.
- (10) Kommissionens meddelelse om EU-budgettet som drivkraft bag genopretningsplanen for Europa ⁽¹¹⁾ fastlægger en modig og omfattende plan for Europas genopretning, som er baseret på et EU-genopretningsinstrument (»Next Generation EU«) og en styrket flerårig finansiel ramme for 2021-2027. Planen er baseret på solidaritet og retfærdighed og er dybt forankret i Unionens fælles principper og værdier. I planen fastsættes det, hvordan der sættes skub i Europas økonomi, hvordan den grønne og den digitale omstilling fremmes, og hvordan den gøres mere retfærdig, mere modstandsdygtig og mere bæredygtig for kommende generationer.
- (11) Siden 2013 har ungdomsgarantien ⁽¹²⁾ hjulpet unge til at komme ind på arbejdsmarkedet ved at give dem et kvalitetstilbud om beskæftigelse, videreuddannelse, en lærlinguddannelse eller et praktikophold, senest fire måneder efter at de er blevet arbejdsløse eller har forladt skolen. Erhvervsrettede uddannelser har været effektive med hensyn til at lette overgangen til arbejdsmarkedet for unge, der risikerer udstødelse. I fremtiden kan attraktive og arbejdsmarkedsorienterede erhvervsrettede uddannelser, navnlig lærlinguddannelser, spille en endnu større rolle under ungdomsgarantien med hensyn til at forhindre, at unge bliver arbejdsløse, og til at forberede dem på fremtidige muligheder på arbejdsmarkedet, navnlig som led i den grønne og den digitale omstilling.
- (12) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) har til formål at sikre en bedre arbejdsmarkedsrelevans af uddannelsessystemet og lige adgang til livslang læring for alle gennem opkvalificerings- og omskolingsmuligheder.

^(?) COM(2019) 640 final.

⁽⁴⁾ COM(2020) 14 final.

⁽⁵⁾ COM(2020) 274 final.

⁽⁶⁾ COM(2020) 102 final.

⁽⁷⁾ COM(2020) 98 final.

⁽⁸⁾ COM(2020) 380 final.

⁽⁹⁾ COM(2020) 103 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 152 final.

⁽¹¹⁾ COM(2020) 442 final.

⁽¹²⁾ Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti (EUT C 120 af 26.4.2013, s. 1).

- (13) Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af »Erasmus«: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1288/2013 fastsætter, at den integrerede karakter af programmet for perioden 2014-2020, der omfatter læring i alle sammenhænge — formel, ikkeformel og uformel og i alle faser af livet — bør opretholdes for at fremme fleksible læringsforløb og give den enkelte mulighed for at udvikle de kompetencer, der er nødvendige for at klare udfordringerne i det 21. århundrede.
- (14) Denne henstilling bygger på en række initiativer vedrørende for uddannelse og færdigheder, der er udviklet på europæisk plan, jf. bilag I, og den vil bidrage til den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed, den ajourførte handlingsplan for digital uddannelse, det europæiske uddannelsesområde og strategirammen for europæisk samarbejde på uddannelsesområdet.
- (15) Denne henstilling har til formål at opfylde målet for det europæiske uddannelsesområde om at udvikle et reelt europæisk læringsrum, hvor inklusiv uddannelse af høj kvalitet ikke hæmmes af grænser, og som tager sigte på at fjerne hindringer for anerkendelse af kvalifikationer på videregående uddannelsesniveau og ungdomsuddannelsesniveau samt resultater af læringsophold i udlandet og arbejde hen imod en mere gnidningsløs grænseoverskridende validering af resultater af uddannelse og livslang læring.
- (16) Med udgangspunkt i prioriteterne for et styrket europæisk samarbejde om erhvervsuddannelse (København-processen), der blev vedtaget som Rådets resolution den 19. december 2002 ⁽¹³⁾, var målene om fleksible erhvervsrettede uddannelser af høj kvalitet og tværnational mobilitet fortsat kernen i den globale vision for modernisering af de erhvervsrettede uddannelser, som blev fastlagt af de ansvarlige ministre i 2010 i Bruggekommunikéet.
- (17) I Rigakonklusionerne af 22. juni 2015 blev ministrene med ansvar for erhvervsrettet uddannelse enige om en række prioriteter til støtte for opfyldelsen af denne vision som integreret i Rådets og Kommissionens fælles rapport for 2015 om gennemførelse af strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) ⁽¹⁴⁾ og i den nye dagsorden for færdigheder i Europa fra 2016 ⁽¹⁵⁾, som gav Unionens erhvervsuddannelsespolitik endnu et kraftigt skub med større fokus på tiltrækningskraft og kvalitet.
- (18) I Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne (»EQAVET«) ⁽¹⁶⁾ blev der fastsat en referenceramme med henblik på at støtte medlemsstaterne i at forbedre kvaliteten af deres erhvervsuddannelsessystemer og bidrage til øget gennemsigtighed i den erhvervsuddannelsespolitiske udvikling mellem medlemsstaterne. I de ti år, hvor EQAVET er blevet gennemført, har den sat skub i reformer af nationale kvalitetssikringsystemer, men har ikke bidraget væsentligt til forbedring af gennemsigtigheden af kvalitetssikringsordninger. Desuden er den oftest blevet anvendt i de skolebaserede erhvervsrettede grunduddannelser. Derfor bør EQAVET-rammen fra 2009 integreres i nærværende henstilling, og der bør tilføjes elementer til afhjælpning af manglerne ved dens gennemførelse med hensyn til kvaliteten af læringsresultater, certificering og vurdering, høring af interesserede parter, læreres og underviseres rolle, arbejdsbaseret læring og de erhvervsrettede uddannelsers fleksibilitet. For at forbedre den gensidige læring, øge gennemsigtigheden og sammenhængen i kvalitetssikringsordninger i forbindelse med udbud af erhvervsrettede uddannelser og styrke den gensidige tillid mellem EU's medlemsstater bør der indføres peerevalueringer på EU-plan af kvalitetssikring på systemniveau.
- (19) Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om etablering af det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (»ECVET«) ⁽¹⁷⁾ fastsatte målet om at forbedre anerkendelse, akkumulering og overførsel af læringsresultater og støttede mobilitet og livslang læring samt etableringen af et EU-meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse. I de ti år, hvor ECVET er blevet gennemført, har det i vid udstrækning bidraget til udviklingen af en mobilitetsoplevelse af højere kvalitet gennem anvendelse og dokumentation af læringsenheder. Konceptet ECVET-point er imidlertid generelt ikke blevet anvendt, og ECVET har ikke ført til, at der er blevet udviklet et europæisk meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse. Derfor bør nærværende rådshenstilling omfatte ECVET's

⁽¹³⁾ EFT C 13 af 18.1.2003, s. 2.

⁽¹⁴⁾ EUT C 417 af 15.12.2015, s. 25.

⁽¹⁵⁾ COM(2016) 381 final.

⁽¹⁶⁾ EUT C 155 af 8.7.2009, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EUT C 155 af 8.7.2009, s. 11.

centrale principper (f.eks. læringsenheder) vedrørende fleksibilitet. De ECVET-værktøjer (f.eks. uddannelsesaftale og aftalememorandum), der støtter mobilitet for lærende på erhvervsrettede uddannelser, skal videreudvikles inden for rammerne af andre EU-instrumenter, f.eks. dem, der støttes under Erasmus+-programmet. Det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem, der allerede er i brug, kan anvendes til erhvervsuddannelseskvalifikationer på postsekundært og tertiært niveau.

- (20) I Rådets henstilling af 15. marts 2018 om en europæisk ramme for effektive lærlingeuddannelser af høj kvalitet ⁽¹⁸⁾ fastsættes der 14 nøglekriterier, som medlemsstaterne og de interesserede parter bør anvende til at udvikle effektive lærlingeuddannelser af høj kvalitet, der sikrer både udviklingen af jobrelaterede færdigheder og kompetencer og lærlingenes personlige udvikling.
- (21) Cedefops overvågning af de prioriteter, der blev aftalt i Rigakonklusionerne af 22. juni 2015, viser en række områder, hvor landene har gjort fremskridt med moderniseringsdagsordenen for erhvervsrettet uddannelse, navnlig hvad angår lærlingeuddannelser og arbejdsbaseret læring, kvalitetssikring, indførelse af mekanismer til forudsigelse af efterspurgte færdigheder og oprettelse af rådgivende organer med deltagelse af arbejdsmarkedets parter, øgede muligheder for skift og øget fleksibilitet samt i den senere tid et stærkere fokus på digitale færdigheder. I lyset af den grønne og den digitale omstilling er der imidlertid behov for at udvide og forbedre udbuddet af erhvervsrettede uddannelser betydeligt både for unge og voksne, samtidig med at de erhvervsrettede grunduddannelsers tiltrækningskraft og kvalitet øges.
- (22) Mange lande har iværksat initiativer, der skal fremme ekspertise inden for erhvervsrettet uddannelse og skabe bedre forbindelse mellem erhvervsrettet uddannelse og økosystemer for innovation og færdigheder. På grundlag af disse eksempler afprøves konceptet med »erhvervsekspertisecentre«, som skal være referencepunkter i verdensklasse for uddannelse på specifikke områder, herunder både grunduddannelse og løbende opkvalificering og omskoling.
- (23) I den udtalelse om de erhvervsrettede uddannelsers fremtid, som Det Rådgivende Udvalg for Erhvervsrettet Uddannelse vedtog i december 2018, fastlagde det visionen om fremragende, inkluderende og livslang erhvervsrettet uddannelse, som opfylder de fremtidige krav, der opstår som følge af økonomiske, teknologiske og samfundsmæssige ændringer. I udtalelsen blev Kommissionen opfordret til at udarbejde et forslag til strømlining og konsolidering af EU's politikramme for erhvervsrettet uddannelse, forvaltningen heraf og eksisterende instrumenter i form af en overordnet rådshenstilling.
- (24) Denne henstilling er på grund af sin ikkebindende karakter i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet og bør gennemføres i overensstemmelse med EU-retten og national ret og praksis. Navnlig berører denne henstilling ikke direktiv 2005/36/EF ⁽¹⁹⁾ som ændret ved direktiv 2013/55/EU ⁽²⁰⁾ om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer og den dertil knyttede gensidige anerkendelsesordning,

som tager hensyn til følgende definition af »erhvervsrettet uddannelse«:

I nærværende henstilling skal erhvervsrettet uddannelse forstås som uddannelse, der har til formål at udstyre unge og voksne med den viden og de færdigheder og kompetencer, der kræves i særlige erhverv eller mere bredt på arbejdsmarkedet ⁽²¹⁾. Den kan udbydes i formelle og ikkeformelle sammenhænge på alle niveauer i den europæiske kvalifikationsramme (EQF), herunder tertiært niveau, hvis det er relevant,

⁽¹⁸⁾ EUT C 153 af 2.5.2018, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer og forordning (EU) nr. 1024/2012 om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«) (EUT L 354 af 28.12.2013., s. 132).

⁽²¹⁾ På baggrund af Cedefops definition: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse: Terminology of European Education and Training Policy, 2014.

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE:

i overensstemmelse med national lovgivning og EU-lovgivning, tilgængelige ressourcer og nationale prioriteter og forhold, herunder den socioøkonomiske situation og de nationale erhvervsuddannelsessystemers særlige kendetegn, samt i tæt samarbejde med alle relevante interesserede parter:

- a) at arbejde på at iværksætte en erhvervsuddannelsespolitik, der:
  - udstyrer unge og voksne med den viden og de færdigheder og kompetencer, der er nødvendige for at kunne finde sig til rette på et arbejdsmarked og i et samfund under udvikling og kunne håndtere genopretningen og den retfærdige omstilling til den grønne og den digitale økonomi i en tid med demografiske forandringer og i alle økonomiske konjunkturer
  - fremmer inklusion og lige muligheder og bidrager til at opnå modstandsdygtighed, social retfærdighed og velstand for alle og
  - fremmer europæiske erhvervsuddannelsessystemer i en international sammenhæng, så de anerkendes som en verdensomspændende reference for lærende på erhvervsrettede uddannelser
- b) at gennemføre foranstaltninger og investeringer til gennemførelse af denne politik i overensstemmelse med de principper, der er defineret nedenfor i punkt 1-21, og
- c) at arbejde hen imod senest i 2025 at nå følgende mål på EU-niveau ⁽²²⁾, som indgår i relevante europæiske overvågningsrammer, bl.a. inden for uddannelses-, social- og beskæftigelsespolitik:
  - Andelen af færdiguddannede fra en erhvervsrettet uddannelse i beskæftigelse bør være mindst 82 % ⁽²³⁾.
  - 60 % af nyuddannede fra en erhvervsrettet uddannelse har haft adgang til arbejdsbaseret læring under deres erhvervsrettede uddannelse ⁽²⁴⁾. Dette mål vedrører alle former for arbejdsbaseret læring på en arbejdsplads og vil dermed også bidrage til flere lærlingeuddannelsesmuligheder, der kan støttes med ungdomsgarantien.
  - 8 % af de lærende på erhvervsrettede uddannelser har adgang til læringsmobilitet i udlandet ⁽²⁵⁾.

Erhvervsrettet uddannelse er fleksibel med hensyn til at tilpasse sig ændringer på arbejdsmarkedet

1. Erhvervsuddannelsesprogrammer tilbyder en afbalanceret blanding af faglige, herunder tekniske, færdigheder, som er i god overensstemmelse med alle økonomiske konjunkturer, nye job og arbejdsmetoder og nøglekompetencer ⁽²⁶⁾, herunder solide grundlæggende færdigheder, digitale færdigheder, tværgående færdigheder, grønne færdigheder og andre livsfærdigheder, som skaber et stærkt grundlag for modstandsdygtighed, livslang læring, livslang beskæftigelsesegnethed, social inklusion, aktivt medborgerskab og personlig udvikling.

⁽²²⁾ Målene er defineret som gennemsnitsværdier for EU, som skal opnås af medlemsstaterne i fællesskab. Når der aflægges rapport om fremskridtene med hensyn til at nå disse mål, herunder når det er relevant i forbindelse med det europæiske semester, bør Kommissionen tage hensyn til de forskellige nationale systemers og forholds særlige karakter. Medlemsstaterne bør udnytte mulighederne for EU-finansiering fuldt ud i overensstemmelse med deres nationale forhold, prioriteter og udfordringer. De tre kvantitative mål foregriber ikke beslutninger om, hvordan Unionens finansieringsinstrumenter under den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 og Next Generation EU gennemføres.

⁽²³⁾ Dette omfatter personer i alderen 20-34 år, som har afsluttet en sekundæruddannelse på andet trin eller en postsekundær ikketertiær erhvervsrettet uddannelse for 1-3 år siden.

⁽²⁴⁾ Dette omfatter nyuddannede i alderen 20-34 år, som har forladt uddannelsessystemet for 1-3 år siden. Indikatoren vil være baseret på data, der i 2021 indsamles som led i EU's arbejdsstyrkeundersøgelse (EU LFS) som defineret i variabelidentifikatoren »HATWORK« i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/2240. Den vedrører arbejds erfaring på en arbejdsplads i en markeds mæssig eller ikkemarkeds mæssig enhed (dvs. i en virksomhed, statslig institution eller nonprofitorganisation), som indgik i undervisningsplanen i det formelle program, der førte til det højeste opnåede uddannelsesniveau. Hvis en respondent har erfaring fra flere arbejdspladser, bør den samlede varighed af arbejds erfaringen tages i betragtning. Arbejds erfaringen bør udtrykkes i fuldtidsækvivalenter.

⁽²⁵⁾ Dette vil blive målt som andelen af mobile lærende i et kalenderår ud af en kohorte af nyuddannede fra erhvervsrettede uddannelser i samme år. Indikatoren vil være baseret på mobilitetsdata hentet fra Erasmus+-data samt data om nyuddannede fra erhvervsrettede uddannelser hentet fra UNESCO, OECD og Eurostat. Dataene fra Erasmus+ kan eventuelt suppleres med data fra de nationale myndigheders mobilitetsprogrammer, hvis sådanne data foreligger, og kun hvis de leverede data er sammenlignelige med Erasmus +-data, herunder mobilitetens varighed. Hvis der medtages data fra nationale myndigheder, bør de vises på en gennemsigtig måde.

⁽²⁶⁾ Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring definerer følgende nøglekompetencer: læse- og skrivekompetence, flersproget kompetence, matematisk kompetence og kompetence inden for naturvidenskab, teknologi og ingeniørvirksomhed, digital kompetence, personlig, social og læringskompetence, medborgerskabskompetence, entreprenørskabskompetence samt kompetence inden for kulturel bevidsthed og udtryksevne.

2. Læseplaner, uddannelsesprogrammer og kvalifikationer inden for erhvervsrettet uddannelse ajourføres regelmæssigt efter behov med udgangspunkt i viden om færdigheder (dvs. systemer til sporing af færdiguddannede og mekanismer til forudsigelse af efterspurgte færdigheder, herunder på sektorplan og regionalt plan).
3. Erhvervsuddannelsesudbydere har i overensstemmelse med de nationale forhold en passende grad af autonomi, fleksibilitet, støtte og finansiering til at tilpasse deres uddannelsstilbud til ændrede behov for færdigheder, grøn og digital omstilling og økonomiske konjunkturer, samtidig med at kvaliteten sikres.
4. Erhvervsuddannelsesprogrammer på alle niveauer omfatter arbejdsbaserede læringskomponenter, der udvides yderligere, også inden for erhvervsrettet efter- og videreuddannelse. Læringsordninger ⁽²⁷⁾ udvikles yderligere for at forbedre ungdomsgarantiens tilbud ⁽²⁸⁾ og suppleres af passende støtte ⁽²⁹⁾ og foranstaltninger til at stabilisere udbuddet af læringsuddannelser og tackle små virksomheders særlige udfordringer. For at skabe arbejdsbaserede læringsmuligheder i forskellige økonomiske sektorer kan der indføres tilskyndelsesforanstaltninger til arbejdsgivere i overensstemmelse med de nationale forhold.

Fleksibilitet og udviklingsmuligheder er centrale for erhvervsrettet uddannelse

5. Erhvervsuddannelsesprogrammer er centreret omkring den lærende, tilbyder adgang til ansigt til ansigt-læring og digital eller blandet læring, fleksible og modulopbyggede forløb, der er baseret på anerkendelse af læringsresultaterne af ikkeformel og uformel læring, og åbner op for karriere- og læringsudvikling; efter- og videreuddannelsesprogrammer er udformet, så de kan tilpasses til arbejdsmarkedets, sektorernes eller den enkeltes opkvalificerings- eller omskolingsbehov.
6. Erhvervsuddannelsesprogrammer er baseret på moduler eller læringsenheder, og der er indført valideringsmekanismer, som giver mulighed for overførsel, anerkendelse og akkumulering af den enkeltes læringsresultater med henblik på at få anerkendt, eller delvist anerkendt en kvalifikation, alt efter hvad der er relevant ud fra de nationale forhold ⁽³⁰⁾. Inden for erhvervsrettet grunduddannelse er det primære mål at opnå en helt anerkendt kvalifikation.

Erhvervsrettet uddannelse er drivkraft for innovation og vækst og forbereder de lærende på den digitale og den grønne omstilling og på at varetage stærkt efterspurgte job

7. Erhvervsrettede uddannelser gøres modstandsdygtige, ved at de indgår i økonomiske strategier og industri- og innovationsstrategier, herunder strategier, der er knyttet til genopretning og grøn og digital omstilling. Som følge heraf skal udbuddet af erhvervsrettede uddannelser tilpasses og/eller udvides betydeligt, særligt for voksne, ved at fremme tilegnelse af iværksætterfærdigheder og digitale og grønne færdigheder.
8. Erhvervsekspertisecentre fungerer som katalysatorer for lokale erhvervsinvesteringer ved at støtte genopretning, grøn og digital omstilling, europæisk og regional innovation og strategier for intelligent specialisering og udvikling af erhvervsrettede uddannelser, herunder på højere kvalifikationsniveauer (EQF-niveau 5-8) i overensstemmelse med de nationale forhold, og tilbyder innovative tjenester såsom klynger og virksomhedsinkubatorer for nystartede virksomheder og teknologisk innovation for SMV'er såvel som innovative omskolingsløsninger for arbejdstagere, der er i fare for at blive afskediget.
9. Erhvervsuddannelsesinstitutioner har adgang til den mest avancerede infrastruktur, har indført digitaliseringsstrategier ⁽³¹⁾ i overensstemmelse med de nationale forhold og integrerer miljømæssig og social bæredygtighed i deres programmer og organisatoriske styring og bidrager dermed til gennemførelsen af FN's mål for bæredygtig udvikling.

Erhvervsrettet uddannelse er et attraktivt valg baseret på et moderne og digitaliseret udbud af uddannelser/færdigheder

10. Erhvervsrettet grunduddannelse og erhvervsrettet efter- og videreuddannelse er en del af livslang læring. Der findes fleksible forløb med mulighed for at skifte mellem både erhvervsrettet grunduddannelse, erhvervsrettet efter- og videreuddannelse, almen uddannelse og videregående uddannelse.

⁽²⁷⁾ Som defineret i Rådets henstilling af 15. marts 2018 om en europæisk ramme for effektive læringsuddannelser af høj kvalitet.

⁽²⁸⁾ Som defineret i Rådets henstilling af 22. april 2013 om oprettelsen af en ungdomsgaranti.

⁽²⁹⁾ Disse kan omfatte virksomheders uddannelsescentre.

⁽³⁰⁾ I overensstemmelse med Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring.

⁽³¹⁾ For eksempel hjælper SELFIE-værktøjet erhvervsuddannelsesinstitutionerne med at anvende digitale teknologier til undervisning og læring på en effektiv måde og styrke deres samarbejde med arbejdsgivere i arbejdsbaserede læringsordninger.

11. Erhvervsuddannelsesprogrammer på EQF-niveau 5-8 videreudvikles for at støtte et stigende behov for bedre erhvervsmæssige færdigheder i overensstemmelse med de nationale forhold.
12. Erhvervsuddannelsesprogrammer gennemføres med en passende blanding af åbne, digitale og deltagelsesbaserede læringsmiljøer, herunder læringsbefordrende arbejdspladser, og støttes af avanceret og tilgængelig infrastruktur, udstyr og teknologi og alsidige pædagogiske metoder og værktøjer, for eksempel IKT-baserede simulatorer, virtuel og udvidet virkelighed, der øger tilgængeligheden og effektiviteten af uddannelsesforløbene, herunder for små virksomheder ⁽³²⁾.
13. Lærere, undervisere og andet personale inden for erhvervsrettet uddannelse gennemgår grundlæggende og løbende faglig udvikling for at levere undervisning af høj kvalitet, fremme tekniske og digitale færdigheder og effektive, innovative undervisningsmetoder, herunder undervisning i et virtuelt miljø, samt i overensstemmelse med den nyeste pædagogik på det erhvervsfaglige og digitale område at arbejde med digitale læringsværktøjer og i forskelligartede og multikulturelle miljøer. Deres karriereforløb bliver mere attraktive ved hjælp af bredere rekrutteringsmetoder, forbedrede karrieremuligheder ⁽³³⁾ samt et styrket samarbejde mellem erhvervsskolelærere/-undervisere og virksomheder og andre arbejdspladser.
14. Internationaliseringsstrategier støtter en strategisk tilgang til internationalt samarbejde om erhvervsrettet uddannelse, også i EU's grænseregioner. Sådanne strategier fremmer vellykket national praksis på verdensplan og kan gennemføres med forskellige midler såsom lærendes og hybridlæreres/-undviseres mobilitet og deltagelse i og fælles forberedelse til internationale fagkonkurrencer.
15. Lærende og personale på erhvervsrettede uddannelser har muligheder for læringsmobilitet, herunder virtuel mobilitet, langvarig mobilitet og mobilitet til tredjelande, som lettes ved brug og anerkendelse af læringsenheder og relevante europæiske værktøjer ⁽³⁴⁾.
16. Klare og brugervenlige oplysninger om lærings- og karrieremuligheder samt valideringsmuligheder i hele EU sikres gennem vejledningstjenester vedrørende livslang læring og karrieremuligheder af høj kvalitet, der udnytter Europass og andre digitale tjenester fuldt ud.

Erhvervsrettet uddannelse fremmer lige muligheder

17. Erhvervsuddannelsesprogrammer er inkluderende og tilgængelige for sårbare grupper såsom personer med handicap, kort-/lavtuddannede personer, mindretal, personer med indvandrerbaggrund og personer med færre muligheder som følge af deres geografiske placering og/eller deres socialøkonomisk ugunstige situation. Målttede foranstaltninger og fleksible uddannelsesformater forhindrer tidligt skolefravald og støtter overgangen fra skole til arbejde.
18. Erhvervsuddannelsesprogrammer er tilgængelige via digitale læringsplatforme understøttet af værktøjer, udstyr og internetforbindelse, navnlig for sårbare grupper og personer i landdistrikter eller fjerntliggende områder.
19. Målttede foranstaltninger fremmer kønsbalance i traditionelle mandlige eller kvindelige erhverv og adresserer både kønsrelaterede og andre former for stereotyper.

Erhvervsrettet uddannelse understøttes af en kvalitetssikringskultur

20. Den europæiske referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne (EQAVET-rammen) som beskrevet i bilag II anvendes i de nationale kvalitetssikringssystemer for både erhvervsrettet grunduddannelse og erhvervsrettet efter- og videreuddannelse. Den omfatter erhvervsrettet uddannelse i alle læringsmiljøer (f.eks. skolebaserede undervisningsforløb og arbejdsbaseret læring, herunder lærlingeordninger) og alle læringstyper (digitalt, ansigt til ansigt eller blandet), der udbydes af både offentlige og private udbydere, og understøttes af en række indikative deskriptorer og fælles referenceindikatorer for kvalitetssikring inden for erhvervsrettet uddannelse, der anvendes både på system- og udbyderniveau, i overensstemmelse med de nationale forhold, jf. bilag II.

⁽³²⁾ Disse kan desuden omfatte samarbejdsbaseret undervisning, tværfaglig og projektbaseret læring og nye organisatoriske metoder i uddannelsesinstitutioner og virksomheder samt kunstig intelligens.

⁽³³⁾ Disse kan omfatte flere forskellige karriereforløb, anerkendelse af tidligere erhvervs erfaring, hybridlærere/-undervisere i overensstemmelse med de nationale forhold.

⁽³⁴⁾ F.eks. modeller for aftalememorandummet og uddannelsesaftalen.

21. Et nationalt referencepunkt for kvalitetssikring inden for erhvervsrettede uddannelser samler fortsat alle relevante interesserede parter på nationalt og regionalt plan for at:
- tage konkrete initiativer til at gennemføre og videreudvikle EQAVET-rammen
  - informere og mobilisere en lang række interesserede parter, herunder erhvervsekspertisecentre, for at bidrage til gennemførelsen af EQAVET-rammen
  - støtte selvevaluering som et supplerende og effektivt middel til kvalitetssikring for at gøre det muligt at måle resultater og identificere områder, der kan forbedres, herunder med hensyn til erhvervsuddannelsessystemernes og erhvervsuddannelsesinstitutionernes digitale parathed
  - deltage aktivt i det europæiske netværk for kvalitetssikring inden for erhvervsrettede uddannelser
  - give en ajourført beskrivelse af de nationale kvalitetssikringsordninger, der er baseret på EQAVET-rammen
  - deltage i peerevalueringer af kvalitetssikring på EU-plan ⁽³⁵⁾ med henblik på at forbedre gennemsigtigheden og sammenhængen i kvalitetssikringsordninger og styrke tilliden mellem medlemsstaterne.

Gennemførelse på nationalt plan

Det anbefales, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at gennemføre denne politik på nationalt plan sammen med arbejdsmarkedets parter og andre relevante interesserede parter. De bør i den forbindelse:

22. støtte bæredygtige partnerskaber for styring af erhvervsrettede uddannelser i overensstemmelse med de nationale forhold og, hvor det er relevant, gennem offentlig-private partnerskaber; inddrage arbejdsmarkedets parter og alle relevante interesserede parter, herunder erhvervsuddannelsesinstitutioner, industrier og virksomheder i alle størrelser, offentlige og private arbejdsformidlinger, erhvervsuddannelseslærere og -undervisere og deres repræsentanter, formidlingsorganer såsom handels-, industri- og håndværksskamre, faglige organisationer og sektororganisationer, nationale koordinatore for ungdomsgarantien, ESF og andre EU-initiativer, sektoren for informationsteknologi, erhvervsekspertisecentre, klynger, lærendes organisationer og forældreorganisationer samt lokale, regionale og nationale myndigheder; fremme sådanne partnerskaber på regionalt niveau og sektorniveau
23. gøre bedst mulig brug af de europæiske gennemsigtighedsværktøjer, f.eks. den europæiske kvalifikationsramme, det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS), Europass og europæiske færdigheder, kompetencer, kvalifikationer og erhverv (ESCO); lette automatisk gensidig anerkendelse af kvalifikationer og resultater af læringsophold i udlandet ⁽³⁶⁾, give lærende mulighed for at anvende de forskellige Europass-elementer (f.eks. registrere deres erfaringer, færdigheder og kvalifikationer i en onlineprofil, der tjener som karrierevejledning, mobilitetsoplevelse, indhente digitalt underskrevet dokumentation og modtage forslag til og søge efter lærings- og jobmuligheder, kvalifikationer, validering, anerkendelse osv.)
24. gøre bedst mulig brug af EU-fonde og -instrumenter, der støtter reformer og/eller investeringer i erhvervsrettede uddannelser, herunder i digitalisering og miljømæssig bæredygtighed, f.eks. Next Generation EU (genopretnings- og resiliensfaciliteten og REACT-EU), Den Europæiske Socialfond Plus, SURE, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, InvestEU, Erasmus+, Horisont Europa, Interreg, programmet for et digitalt Europa, mekanismen for en retfærdig omstilling, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Moderniseringsfonden); stimulere yderligere investeringer i erhvervsrettede uddannelser både fra den offentlige og den private sektor
25. ved at bygge på relevante eksisterende nationale ordninger og finansielle rammer fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes med henblik på gennemførelse af denne henstilling på nationalt plan inden for 18 måneder efter dens vedtagelse og følge op på deres gennemførelse, herunder med nationale ressourcetildelinger i passende omfang på nationalt plan, og med et stærkt fokus på at integrere digitalisering og miljømæssig bæredygtighed i hele sektoren for erhvervsrettede uddannelser under behørig hensyntagen til uddannelsesinstitutionernes ansvar/selvstændighed i overensstemmelse med de nationale forhold,

⁽³⁵⁾ En peerevaluering er en form for frivillig gensidig læringsaktivitet, der har til formål at støtte forbedringen og gennemsigtigheden af kvalitetssikringsordninger på systemniveau, som ikke fører til akkrediteringsprocedurer, og som er baseret på en specifik metode, der skal udvikles af det europæiske netværk for kvalitetssikring inden for erhvervsrettede uddannelser.

⁽³⁶⁾ I overensstemmelse med Rådets henstilling af 26. november 2018 om fremme af automatisk gensidig anerkendelse af kvalifikationer på videregående uddannelsesniveau og ungdomsuddannelsesniveau samt resultater af læringsophold i udlandet.

OG BIFALDER, AT KOMMISSIONEN UNDER BEHØRIG HENSYNTAGEN TIL NÆRHEDSPRINCIPPET AGTER AT:

iværksætte Unionens erhvervsuddannelsespolitik og støtte medlemsstaternes aktioner, bl.a. ved:

26. at sikre en effektiv forvaltning af EU's politik for erhvervsrettet uddannelse gennem trepartsudvalget Det Rådgivende Udvalg for Erhvervsrettet Uddannelse på grundlag af et rullende arbejdsprogram og i samarbejde med generaldirektørerne for erhvervsrettet uddannelse ⁽³⁷⁾, repræsentanter for lærende og erhvervsuddannelsesudbydere
27. at sikre, at EU's politik for erhvervsrettet uddannelse afspejles fuldt ud i videreførelsen af EU-genopretningsplanen, den europæiske grønne pagt, den nye industristrategi for Europa og SMV-strategien for et bæredygtigt og digitalt Europa og er en konsekvent og sammenhængende del af den europæiske dagsorden for færdigheder med henblik på bæredygtig konkurrenceevne, social retfærdighed og modstandsdygtighed, handlingsplanen for digital uddannelse, den overordnede ramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet og det europæiske uddannelsesområde
28. at yde yderligere støtte til strukturreformer af lærlinguddannelserne gennem støttetjenesten vedrørende lærlinguddannelser og en ny styrkelse af den europæiske alliance for lærlinguddannelser i synergi med ungdomsgarantien; gradvis at udvide støttetjenesterne til erhvervsrettet uddannelse i samarbejde med Cedefop
29. at undersøge konceptet med og anvendelsen af mikroeksamensbeviser, også inden for erhvervsrettede uddannelser, sammen med medlemsstaterne og de relevante interesserede parter, herunder inden for rammerne af EQF-rådgivningsgruppen som foreslået i den europæiske dagsorden for færdigheder
30. at støtte målet om gradvis at oprette og udvikle europæiske platforme af erhvervsekspertisecentre og undersøge muligheden for at udvikle europæiske kerneprofiler inden for erhvervsrettet uddannelse sammen med medlemsstaterne og de relevante interesserede parter som en del af Europass-plattformen og så vidt muligt suppleret med erhvervsrettet digitalt indhold, der er udviklet inden for rammerne af europæiske gennemsigtighedsværktøjer, med henblik på at fremme de lærendes og arbejdstagernes mobilitet samt gennemsigtigheden og anerkendelsen af kvalifikationer
31. at støtte en kvalitativ og effektiv digitalisering af udbuddet af erhvervsrettede uddannelser inden for både skolebaseret og arbejdspladsbaseret læring ved at fremme brugen af europæiske kompetencerammer ⁽³⁸⁾ og selvevalueringsværktøjer ⁽³⁹⁾ og undersøge gennemførligheden af en EU-dækkende undersøgelse for erhvervsskoler
32. at styrke den europæiske alliance for lærlinguddannelser og koalitionerne for digitale færdigheder og job som bebudet i den europæiske dagsorden for færdigheder
33. at fremme europæiske erhvervsuddannelsessystemer i en international sammenhæng, så de anerkendes som en verdensomspændende reference for lærende på erhvervsrettede uddannelser, bl.a. ved at støtte internationalisering af erhvervsuddannelsessystemerne også med hensyn til EU's kandidatlande og europæiske nabolandslande i samarbejde med Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut, fagkonkurrencer og kommunikationskampagner for at øge de erhvervsrettede uddannelsers tiltrækningskraft og image og sikre brugervenlig adgang til information om erhvervsrettede uddannelser og dertil knyttede karrieremuligheder og ved at opbygge og videreudvikle Europass-elementerne
34. at samarbejde med internationale organisationer, navnlig OECD, ILO, UNESCO og Verdensbanken inden for erhvervsrettet uddannelse
35. at støtte medlemsstaternes indsats for at gennemføre denne henstilling, styrke kapaciteten blandt erhvervsuddannelsesinstitutioner, herunder deres digitalisering og miljømæssige bæredygtighed, og fremme forskning i erhvervsrettet uddannelse på både nationalt plan og EU-plan gennem finansiering fra de relevante EU-fonde og -programmer (Next Generation EU (genopretnings- og resiliensfaciliteten og REACT-EU), Den Europæiske Socialfond Plus, SURE, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, InvestEU, Erasmus+, Horisont Europa, Interreg, programmet for et digitalt Europa, mekanismen for en retfærdig omstilling, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Moderniseringsfonden)

⁽³⁷⁾ Generaldirektørerne for erhvervsrettet uddannelse udpeges af medlemsstaterne.

⁽³⁸⁾ Såsom den digitale kompetenceramme for borgerne (DigComp), den digitale kompetenceramme for undervisere (DigCompEdu) og den digitale kompetenceramme for organisationer (DigCompO).

⁽³⁹⁾ Såsom SELFIE.

36. at sikre kvalitativ og kvantitativ overvågning i overensstemmelse med de fælles mål, der er fastsat i denne henstilling, samt andre relevante data, herunder om investeringer, og benytte disse data i det europæiske semester og de relevante europæiske overvågnings- og rapporteringsrammer og at rapportere til Rådet om gennemførelsen af henstillingen hvert femte år på grundlag af tilgængelige data på nationalt og europæisk plan og Cedefops årlige overvågning.

Denne henstilling erstatter Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne (»EQAVET«) og Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om etablering af det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (»ECVET«).

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 2020.

På Rådets vegne

M. ROTH

Formand

BILAG I

Relevante EU-retsakter vedrørende færdigheder og uddannelse

- (1) Rådets henstilling af 28. juni 2011 om politikker, som skal mindske skolefrafald ⁽¹⁾.
- (2) Rådets henstilling af 20. december 2012 om validering af ikkeformel og uformel læring ⁽²⁾.
- (3) Rådets og Kommissionens fælles rapport for 2015 om gennemførelse af strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) — Nye prioritetsområder for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet ⁽³⁾.
- (4) Rådets henstilling af 19. december 2016 om opkvalificeringsforløb: Nye muligheder for voksne ⁽⁴⁾.
- (5) Rådets henstilling af 22. maj 2017 om den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring ⁽⁵⁾.
- (6) Rådets henstilling af 20. november 2017 om sporing af færdiguddannede ⁽⁶⁾.
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/646 af 18. april 2018 om en fælles ramme for bedre tjenester vedrørende færdigheder og kvalifikationer (Europass) og om ophævelse af beslutning nr. 2241/2004/EF ⁽⁷⁾.
- (8) Rådets henstilling af 22. maj 2018 om nøglekompetencer for livslang læring ⁽⁸⁾.
- (9) Rådets konklusioner om at arbejde hen imod en vision om et europæisk uddannelsesområde ⁽⁹⁾.
- (10) Rådets henstilling af 26. november 2018 om fremme af automatisk gensidig anerkendelse af kvalifikationer på videregående uddannelsesniveau og ungdomsuddannelsesniveau samt resultater af læringsophold i udlandet ⁽¹⁰⁾.
- (11) Rådets konklusioner om gennemførelse af Rådets henstilling om opkvalificeringsforløb: Nye muligheder for voksne ⁽¹¹⁾.
- (12) Rådets resolution om videreudvikling af det europæiske uddannelsesområde for at støtte fremtidsorienterede uddannelsessystemer ⁽¹²⁾.
- (13) Rådets konklusioner om trivselsøkonomi ⁽¹³⁾.
- (14) Kommissionens meddelelse »Årlig strategi for bæredygtig vækst 2020« ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 398 af 22.12.2012, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 417 af 15.12.2015, s. 25.

⁽⁴⁾ EUT C 484 af 24.12.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 189 af 15.6.2017, s. 15.

⁽⁶⁾ EUT C 423 af 9.12.2017, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 112 af 2.5.2018, s. 42.

⁽⁸⁾ EUT C 189 af 4.6.2018, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT C 195 af 7.6.2018, s. 7.

⁽¹⁰⁾ EUT C 444 af 10.12.2018, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUT C 189 af 5.6.2019, s. 23.

⁽¹²⁾ EUT C 389 af 18.11.2019, s. 1.

⁽¹³⁾ 13432/19.

⁽¹⁴⁾ COM(2019) 650 final.

BILAG II

EQAVET-rammen

Del A. EQAVET's indikative deskriptorer

Dette bilag indeholder forslag til indikative deskriptorer, der har til formål at støtte medlemsstater og erhvervsuddannelsesudbydere, alt efter hvad de finder passende, ved indførelsen af EQAVET-rammen. De er opdelt efter kvalitetscyklussens faser: *planlægning* — *gennemførelse* — *evaluering* — *revision*. De kan anvendes på både erhvervsrettet grunduddannelse og erhvervsrettet efter- og videreuddannelse og i alle læringsmiljøer: skolebaserede uddannelsesforløb og arbejdsbaseret læring, herunder lærlingeordninger.

Kvalitetskriterier	Indikative deskriptorer for erhvervsuddannelsessystemer	Indikative deskriptorer for erhvervsuddannelsesudbydere
<p>Planlægningen afspejler en strategisk vision, der deles af de relevante interesserede parter og omfatter eksplicite mål/målsætninger, foranstaltninger og indikatorer.</p>	<p>Der beskrives mål/målsætninger på mellemlang og lang sigt for erhvervsuddannelserne, og der skabes forbindelse med målene på europæisk plan og målene for bæredygtig udvikling under hensyntagen til miljømæssig bæredygtighed.</p> <p>Arbejdsmarkedets parter og alle andre relevante interesserede parter deltager i fastsættelsen af mål og målsætninger for erhvervsuddannelserne på de forskellige niveauer.</p> <p>Målene fastsættes og overvåges ved hjælp af specifikke indikatorer (succeskriterier).</p> <p>Der er fastsat mekanismer og procedurer med henblik på at fastlægge arbejdsmarkedets og samfundets uddannelsesbehov.</p>	<p>Europæiske, nationale og regionale politiske mål/målsætninger for erhvervsuddannelserne afspejles i de lokale mål, der er fastsat af erhvervsuddannelsesudbydere.</p> <p>Der er fastsat eksplicite mål og målsætninger, som overvåges, og der er udformet programmer for at nå dem.</p> <p>Der gennemføres løbende høringer af arbejdsmarkedets parter og alle andre relevante interesserede parter for at udpege specifikke lokale/individuelle behov.</p> <p>Der er foretaget en eksplicit fordeling af ansvarsområderne inden for kvalitetsstyring og -udvikling.</p> <p>Personalet inddrages på et tidligt tidspunkt i planlægningen, herunder kvalitetsudviklingen.</p>
	<p>Der er udarbejdet en informationspolitik for at sikre optimal oplysning om resultaterne af kvalitetssikringen under hensyntagen til nationale/regionale databeskyttelseskrav.</p> <p>Der er fastsat standarder og retningslinjer for anerkendelse, validering og certificering af den enkeltes kompetencer.</p> <p>Erhvervsuddannelses kvalifikationer beskrives ved hjælp af læringsresultater.</p> <p>Der er etableret mekanismer for kvalitetssikring af udformning, vurdering og revision af kvalifikationer.</p> <p>Der udarbejdes erhvervsuddannelsesprogrammer, der muliggør fleksible læringsforløb og en hurtig reaktion på arbejdsmarkedets skiftende behov.</p>	<p>Erhvervsuddannelsesudbydere planlægger samarbejdsinitiativer med relevante interesserede parter.</p> <p>De relevante interesserede parter deltager i processen for analyse af lokale behov.</p> <p>Erhvervsuddannelsesudbydere har indført et eksplicit og gennemsigtigt kvalitetssikringssystem.</p> <p>Der udformes foranstaltninger til sikring af overholdelsen af databeskyttelsesreglerne.</p>

Kvalitetskriterier	Indikative deskriptorer for erhvervsuddannelsessystemer	Indikative deskriptorer for erhvervsuddannelsesudbydere
<p>Der udarbejdes i samråd med de interesserede parter gennemførelsesplaner, som omfatter eksplicite principper.</p>	<p>Gennemførelsesplanerne etableres i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, erhvervsuddannelsesudbydere og andre relevante interesserede parter på de forskellige niveauer.</p> <p>I gennemførelsesplanerne tages der hensyn til de krævede ressourcer, brugernes kapacitet og de nødvendige støtteredskaber og -retningslinjer.</p> <p>Der er udarbejdet retningslinjer og standarder for gennemførelsen på forskellige niveauer. Disse retningslinjer og standarder omfatter vurdering, validering og certificering af kvalifikationer.</p> <p>Gennemførelsesplanerne omfatter specifik støtte til uddannelse af lærere og undervisere, herunder inden for digitale færdigheder og miljømæssig bæredygtighed.</p>	<p>Der foretages en passende intern fordeling af ressourcerne med henblik på opfyldelse af de mål, der er fastsat i gennemførelsesplanerne.</p> <p>Relevante og brede partnerskaber, herunder partnerskaber mellem lærere og undervisere, støttes eksplicit med henblik på at gennemføre de planlagte foranstaltninger.</p> <p>Den strategiske plan for udvikling af personalets kompetencer beskriver behovet for uddannelse af lærere og undervisere.</p> <p>Personalet deltager løbende i uddannelse og udvikler samarbejde med relevante eksterne interesserede parter for at støtte kapacitetsopbygningen og kvalitetsforbedringen og forbedre resultaterne.</p>
	<p>Beskrivelsen af erhvervsuddannelsesudbydernes ansvarsområder i forbindelse med gennemførelsesprocessen er eksplicit og gennemsigtig.</p> <p>Der er udarbejdet en national og/eller regional referenceramme for kvalitetssikring, som omfatter retningslinjer og kvalitetsstandarder for erhvervsuddannelsesudbyderniveauet for at fremme løbende forbedringer og selvregulering.</p>	<p>Erhvervsuddannelsesudbydernes programmer giver de lærende mulighed for at opnå de forventede læringsresultater og blive inddraget i læringsprocessen.</p> <p>Erhvervsuddannelsesudbydere reagerer på den enkeltes læringsbehov ved at anvende en tilgang med den lærende i centrum, som sætter de lærende i stand til at opnå de forventede læringsresultater.</p> <p>Erhvervsuddannelsesudbydere fremmer innovation inden for undervisnings- og læringsmetoder i skolen og på arbejdspladsen, understøttet af digitale teknologier og onlinelæringsværktøjer.</p> <p>Erhvervsuddannelsesudbydere anvender gyldige, nøjagtige og pålidelige metoder til at vurdere den enkeltes læringsresultater.</p>
<p>Der foretages regelmæssig evaluering af resultater og processer suppleret med målinger.</p>	<p>Der er fastlagt en evalueringsmetode, som dækker intern og ekstern evaluering.</p> <p>Inddragelse af de interesserede parter i overvågnings- og evalueringsprocessen er vedtaget og klart beskrevet.</p> <p>De nationale/regionale standarder og processer for kvalitetsforbedring og -sikring er relevante og i overensstemmelse med branchens behov.</p> <p>Systemerne gøres til genstand for selvevaluering og intern og ekstern revision, alt efter omstændighederne.</p>	<p>Der gennemføres periodisk selvevaluering i henhold til nationale og regionale regler eller på erhvervsuddannelsesudbydernes initiativ, herunder af erhvervsuddannelsesinstitutionernes digitale færdigheder og miljømæssige bæredygtighed.</p> <p>Evalueringen og revisionen dækker processer og resultater af uddannelsen, herunder en vurdering af de lærendes tilfredshed og personalets indsats og tilfredshed.</p>

Kvalitetskriterier	Indikative deskriptorer for erhvervsuddannelsessystemer	Indikative deskriptorer for erhvervsuddannelsesudbydere
	<p>Der er indført alarmsystemer.</p> <p>Der anvendes resultatindikatorer.</p> <p>Der gennemføres relevant, regelmæssig og sammenhængende dataindsamling for at måle resultaterne og udpege områder, der skal forbedres. Der er udarbejdet passende dataindsamlingsmetoder, f.eks. spørgeskemaer og indikatorer/målemetoder.</p>	<p>Evalueringen og revisionen omfatter indsamling og anvendelse af data og tilstrækkelige og effektive mekanismer til inddragelse af interne og eksterne interesserede parter.</p> <p>Der er indført alarmsystemer.</p>
Revision	<p>Procedurerne, mekanismerne og redskaberne til gennemførelse af revision er defineret og bruges til at forbedre uddannelsesforløbenes kvalitet på alle niveauer.</p> <p>Processerne revideres regelmæssigt, og der udarbejdes handlingsplaner for forandringer. Systemerne tilpasses i overensstemmelse hermed.</p> <p>Oplysninger om resultaterne af evalueringen offentliggøres.</p>	<p>Der indsamles feedback fra de lærende vedrørende deres individuelle læringserfaringer og vedrørende lærings- og undervisningsmiljøet. Den anvendes sammen med feedback fra lærerne, underviserne og alle andre relevante interesserede parter som input til yderligere foranstaltninger.</p> <p>Oplysninger om resultaterne af revisionen offentliggøres bredt.</p> <p>Procedurerne for feedback og revision udgør en del af en strategisk læringsproces i organisationen, støtter udviklingen af uddannelsesforløb af høj kvalitet og forbedrer de lærendes muligheder.</p> <p>Resultaterne af evalueringsprocessen drøftes med de relevante interesserede parter, og der udarbejdes passende handlingsplaner.</p>

Del B. Referencesættet af EQAVET-indikatorer

I dette afsnit foreslås et sæt referenceindikatorer, der kan støtte evaluering og kvalitetsforbedring af nationale/regionale erhvervsuddannelsessystemer og/eller erhvervsuddannelsesudbydere ved indførelsen af EQAVET-rammen.

Indikator	Indikatorstype	Politikkens formål
Overordnede indikatorer for kvalitetssikring		
Nummer 1		
<p>Kvalitetssikringssystemernes relevans for erhvervsuddannelsesudbydere:</p> <p>a) andel af erhvervsuddannelsesudbydere, der anvender interne kvalitetssikringssystemer, som er fastlagt ved lov/på eget initiativ</p> <p>b) andel af akkrediterede erhvervsuddannelsesudbydere</p>	Kontekstindikator/ inputindikator	<p>Fremme af en kultur præget af kvalitetsforbedring blandt erhvervsuddannelsesudbydere</p> <p>Forøgelse af gennemsigtigheden af uddannelseskvaliteten</p> <p>Øget gensidig tillid med hensyn til uddannelsesforløb</p>
Nummer 2		
<p>Investering i uddannelse for lærere og undervisere:</p> <p>a) andel af lærere og undervisere, der deltager i efter- og videreuddannelse</p>	Inputindikator/ procesindikator	Fremme af lærernes og underviseres engagement i kvalitetsudviklingsprocessen inden for erhvervsuddannelserne

Indikator	Indikatortype	Politikkens formål
b) investeret beløb, herunder i digitale færdigheder		Erhvervsuddannelsernes evne til at reagere på ændringer i arbejdsmarkedets efterspørgsel Forbedring af den enkeltes læringskapacitetsopbygning Forbedring af de lærendes resultater

Indikatorer, der støtter kvalitetsmålsætningerne for erhvervsuddannelsespolitikkerne

Nummer 3

Deltagelse i erhvervsuddannelsesprogrammer: Antal deltagere i erhvervsuddannelsesprogrammer ⁽¹⁾ opdelt efter programtype og de individuelle kriterier ⁽²⁾	Inputindikator/ procesindikator/ outputindikator	Indsamling af grundlæggende oplysninger om erhvervsuddannelsernes tiltrækningskraft på erhvervsuddannelsessystem- og erhvervsuddannelsesudbyderniveau Målretning af støtten for at øge adgangen til erhvervsuddannelserne, herunder også for dårligt stillede grupper
--	--	--

Nummer 4

Andel af deltagere, som fuldfører erhvervsuddannelsesprogrammerne: Antal personer, som har fuldført/opgivet et erhvervsuddannelsesprogram, opdelt efter programtype og de individuelle kriterier	Procesindikator/ outputindikator/ resultatindikator	Opnåelse af grundlæggende oplysninger om uddannelsesmæssige resultater og erhvervsuddannelsesprocessens kvalitet Beregning af andelen af lærende, der har forladt skolen tidligt, i forhold til andelen af deltagere Støtte til vellykket fuldførelse af uddannelsesforløb som et af de vigtigste mål for kvalitet i erhvervsuddannelserne Støtte til særlige uddannelsesforløb, herunder for dårligt stillede grupper
---	---	---

Nummer 5

Antal personer, der er kommet i arbejde efter fuldførelse af et erhvervsuddannelsesprogram: a) situationen for lærende på erhvervsrettede uddannelser på et givet tidspunkt efter uddannelsens afslutning, opdelt efter programtype og de individuelle kriterier ⁽³⁾ b) andel af lærende i beskæftigelse på et givet tidspunkt efter uddannelsens afslutning, opdelt efter programtype og de individuelle kriterier	Resultatindikator	Fremme af beskæftigelsesegnethed Forbedring af erhvervsuddannelsernes evne til at reagere på ændringer i arbejdsmarkedets efterspørgsel Støtte til særlige uddannelsesforløb, herunder for dårligt stillede grupper
--	-------------------	---

⁽¹⁾ For erhvervsrettet grunduddannelse: Der skal gennemføres seks ugers erhvervsuddannelse, før den lærende kan betragtes som deltager. For livslang læring: andel af befolkningen, der deltager i formelle erhvervsuddannelsesprogrammer

⁽²⁾ Bortset fra grundlæggende oplysninger om køn og alder kan der også anvendes andre sociale kriterier som f.eks. antal elever, der har forladt skolen tidligt, bedste uddannelsesmæssige resultater, migranter, personer med handicap og arbejdsløshedsperiodens varighed.

⁽³⁾ For erhvervsrettet grunduddannelse: herunder oplysninger om situationen for personer, der har forladt uddannelsen.

Indikator	Indikatorstype	Politikkens formål
Nummer 6		
<p>Udnyttelse af de opnåede færdigheder på arbejdspladsen:</p> <p>a) oplysninger om den beskæftigelse, som personer med en fuldført erhvervsuddannelse har opnået, opdelt efter erhvervsuddannelsestype og individuelle kriterier</p> <p>b) den enkeltes og arbejdsgivernes tilfredshed med de opnåede færdigheder/kompetencer</p>	<p>Resultatindikator (blanding af kvalitative og kvantitative data)</p>	<p>Forbedring af beskæftigelsesegnethed</p> <p>Forbedring af erhvervsuddannelsernes evne til at reagere på ændringer i arbejdsmarkedets efterspørgsel</p> <p>Støtte til særlige uddannelsesforløb, herunder for dårligt stillede grupper</p>
Kontekstoplysninger		
Nummer 7		
<p>Arbejdsløshed (*) i henhold til individuelle kriterier</p>	<p>Kontekstindikator</p>	<p>Baggrundsoplysninger, der kan anvendes, når der træffes politiske beslutninger om erhvervsuddannelsessystemerne</p>
Nummer 8		
<p>Udsatte grupper:</p> <p>a) andel af deltagere i erhvervsuddannelserne, der tilhører dårligt stillede grupper (i en bestemt region eller et bestemt afgrænset område), opdelt efter alder og køn</p> <p>b) andel af personer i de dårligt stillede grupper, som fuldfører uddannelsen, opdelt efter alder og køn</p>	<p>Kontekstindikator</p>	<p>Baggrundsoplysninger, der kan anvendes, når der træffes politiske beslutninger om erhvervsuddannelsessystemerne</p> <p>Forbedring af adgangen til erhvervsuddannelserne for dårligt stillede grupper</p> <p>Støtte til særlige uddannelsesforløb for dårligt stillede grupper</p>
Nummer 9		
<p>Mekanismer til fastlæggelse af arbejdsmarkedets uddannelsesbehov:</p> <p>a) oplysninger om mekanismer til bestemmelse af ændringer i efterspørgslen på forskellige niveauer</p> <p>b) dokumentation for anvendelsen af disse mekanismer samt deres effektivitet</p>	<p>Kontekstindikator/ inputindikator (kvalitative oplysninger)</p>	<p>Forbedring af erhvervsuddannelsernes evne til at reagere på ændringer i arbejdsmarkedets efterspørgsel</p> <p>Fremme af beskæftigelsesegnethed</p>
Nummer 10		
<p>Ordninger til fremme af bedre adgang til erhvervsuddannelserne og til vejledning af (potentielle) lærende på erhvervsrettede uddannelser:</p> <p>a) oplysninger om eksisterende ordninger på forskellige niveauer</p> <p>b) dokumentation for deres effektivitet</p>	<p>Procesindikator (kvalitative oplysninger)</p>	<p>Forbedring af adgangen til erhvervsuddannelserne, herunder også for dårligt stillede grupper</p> <p>Vejledning af (potentielle) lærende på erhvervsrettede uddannelser</p> <p>Støtte til særlige uddannelsesforløb</p>

(*) Definition i henhold til ILO: arbejdsløse i aldersgruppen 15-74, som aktivt søger beskæftigelse og er klar til at påbegynde et arbejde.

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

om fortolkningen af visse retlige bestemmelser i det reviderede regelsæt for bankafvikling som svar på spørgsmål fra medlemsstaternes myndigheder (anden meddelelse fra Kommissionen)

(2020/C 417/02)

Den bankreformpakke, som Kommissionen foreslog i november 2016, blev vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 20. maj 2019 og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 7. juni 2019. Pakken omfatter bl.a. ændringer af EU's regelsæt for bankafvikling gennem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 ⁽¹⁾ om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾ (direktivet om genopretning og afvikling — BRRD) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 ⁽³⁾ om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽⁴⁾ (forordningen om den fælles afviklingsmekanisme — SRMR). Med denne reform gennemføres den internationale standard for samlet tabsabsorberingsevne (TLAC) for globale systemisk vigtige banker i EU, som blev vedtaget af Rådet for Finansiell Stabilitet i november 2015, og styrkes anvendelsen af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) for alle banker. Det reviderede regelsæt bør styrke bankernes tabsabsorberingskapacitet og fremme deres rekapitalisering ved hjælp af private midler, når de kommer i økonomiske vanskeligheder og derefter afvikles.

I henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/879 bør medlemsstaterne gennemføre bestemmelserne i dette direktiv i deres nationale lovgivning senest den 28. december 2020. Med henblik på at lette en rettidig, konsekvent og præcis gennemførelse vedtog Kommissionen den 29. september 2020 en meddelelse med besvarelse af de spørgsmål, som

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

medlemsstaternes myndigheder har stillet om fortolkningen af visse bestemmelser i BRRD samt om deres samspil med SRMR, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾ (kapitalkravsforordningen — CRR) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁶⁾ (kapitalkravsdirektivet — CRD) ⁽⁷⁾.

I lyset af de yderligere spørgsmål fra medlemsstaternes myndigheder agter Kommissionen i bilaget til denne anden meddelelse at besvare disse spørgsmål.

På denne baggrund vedtager Kommissionen svar vedrørende følgende retsakter i denne meddelelse:

- direktiv (EU) 2014/59/EU (BRRD) som ændret ved direktiv (EU) 2019/879
- forordning (EU) nr. 806/2014 (SRMR) som ændret ved forordning (EU) 2019/877
- forordning (EU) nr. 575/2013 (kapitalkravsforordningen) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 ⁽⁸⁾
- direktiv 2013/36/EU (kapitalkravsdirektivet) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 ⁽⁹⁾.

Denne meddelelse præciserer de bestemmelser, der allerede findes i den gældende lovgivning. Den udvider på ingen måde de rettigheder og forpligtelser, der udspringer af sådan lovgivning, eller indfører yderligere krav for de berørte virksomheder og kompetente myndigheder. Denne meddelelse har udelukkende til formål at bistå medlemsstaternes myndigheder med gennemførelsen i national ret og gennemførelsen af de relevante retlige bestemmelser. Det er kun EU-Domstolen, der har kompetence til at fortolke EU-lovgivningen autoritativt. De synspunkter, der gives udtryk for i denne meddelelse, kan ikke foregribe den holdning, som Kommissionen måtte indtage over for EU-Domstolen og de nationale domstole.

Denne anden meddelelse supplerer den meddelelse, som Kommissionen allerede har vedtaget den 29. september 2020.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen om fortolkningen af visse retlige bestemmelser i det reviderede regelsæt for bankafvikling som svar på spørgsmål fra medlemsstaternes myndigheder (EUT C 321 af 29.9.2020, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

BILAG

Liste over forkortelser

FAIF — forvaltere af alternative investeringsfonde

AT1-instrumenter — hybride kernekapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 52, stk. 1, i CRR

BRRD — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2014/59/EU ⁽¹⁾ som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 ⁽²⁾

BRRD I — direktiv (EU) 2014/59/EU uden ændringer

CBR — kombineret bufferkrav som defineret i artikel 128, stk. 6, i kapitalkravsdirektivet

CET1-kapital — egentlig kernekapital som omhandlet i artikel 50 i CRR

CRD — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁾ som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 ⁽⁴⁾

CRR — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽⁵⁾ som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 ⁽⁶⁾

EBA — Den Europæiske Banktilsynsmyndighed

ESMA — Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed

Eksternt MREL — minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der finder anvendelse på afviklingsenheder og er omtalt i artikel 45e i BRRD

G-SII — globalt systemisk vigtigt institut

Internt MREL — minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, der finder anvendelse på en afviklingsenheds datterselskaber eller en enhed i et tredjeland, men som ikke selv er afviklingsenheder i henhold til artikel 45f i BRRD

M-MUB — maksimalt udlodningsbeløb i forbindelse med minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, jf. artikel 16a i BRRD

MiFID — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁷⁾

MPE — multiple point of entry

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/879 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2014/59/EU for så vidt angår kreditinstitutters og investeringselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og af direktiv 98/26/EF (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 296).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/878 af 20. maj 2019 om ændring af direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår fritagne enheder, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, aflønning, tilsynsforanstaltninger og -beføjelser og kapitalbevaringsforanstaltninger (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 253).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

MREL — minimumskrav for kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

NCWO — princippet om, at ingen kreditorer må stilles ringere end under normale insolvensbehandlinger

ENP — efterstillede nedskrivningsrelevante passiver, som opfylder de fastsatte betingelser i artikel 72a i CRR, med undtagelse af de i artikel 72a, stk. 1, litra b), og i artikel 72b, stk. 3 til 5, i CRR anførte betingelser

SRB — Den Fælles Afviklingsinstans

SRM — Den Fælles Afviklingsmekanisme

SRMR — Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽⁸⁾ som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 ⁽⁹⁾

SRMR I — forordning (EU) nr. 806/2014 uden ændringer

TEM — samlet eksponeringsmål beregnet i overensstemmelse med artikel 429 og 429a i CRR

T2-instrumenter — supplerende kapitalinstrumenter som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 73), i BRRD

TLAC — samlet tabsabsorberingsevne

Minimumskrav til TLAC — harmoniseret minimumsniveau i TLAC-standarden for G-SII'er omhandlet i artikel 92a og 92b i CRR og artikel 45d, stk. 1, litra a), og stk. 2, litra a), i BRRD

TLAC-standard — vilkår for TLAC som offentliggjort af Rådet for Finansiell Stabilitet i november 2015

Top-tier banker — afviklingsenheder i afviklingskoncerner med aktiver på over 100 mia. EUR i henhold til artikel 45c, stk. 5, i BRRD

SRE — samlet risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i CRR

Investeringsinstitut — institut for kollektiv investering i værdipapirer.

Medmindre andet er fastsat, bør alle henvisninger til lovbestemmelserne i dette bilag forstås som henvisninger til lovbestemmelserne i BRRD.

A. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE DEFINITIONER

1. Spørgsmål (artikel 2)

Omfatter »efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 71b), også »efterstillede nedskrivningsrelevante passiver« som omhandlet i artikel 44a?

Svar

De »efterstillede nedskrivningsrelevante passiver«, der er omhandlet i artikel 44a i BRRD, er omfattet af begrebet »efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter« som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 71b), i BRRD. Sidstnævnte begreb er bredere end førstnævnte, idet »efterstillede nedskrivningsrelevante instrumenter« også omfatter T2-instrumenter, som opfylder betingelserne i artikel 72a, stk. 1, litra b), i CRR.

2. Spørgsmål (artikel 2)

I henhold til hvilke betingelser og hvilke tredjelandsenheder forventes at indgå i afviklingskoncernen ved anvendelse af definitionen af »afviklingskoncern«, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 83b)?

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/877 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 806/2014 for så vidt angår kreditinstitutters og investeringsselskabers tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 226).

Svar

Eventuel medtagelse af tredjelandseenheder i en afviklingskoncern afhænger af, hvilken afviklingsstrategi der fremgår af koncernafviklingsplanen. En sådan strategi fastlægges ved afgørelse truffet af den relevante afviklingsmyndighed i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1 og stk. 3, og artikel 45e, stk. 2, in fine.

Hvis koncernafviklingsplanen fastsætter, at EU-moderselskabet, i tilfælde af at datterselskabet i tredjelandet bliver nødlidende, skal yde støtte til det pågældende datterselskab, bør det indgå i afviklingskoncernen under ledelse af det pågældende EU-moderselskab. Hvis håndtering af det nødlidende datterselskab i tredjelandet i henhold til koncernafviklingsplanen derimod varetages af de relevante tredjelandsmyndigheder gennem en tredjelandsafvikling eller andre tredjelandsp procedurer, bør datterselskabet ikke indgå i afviklingskoncernen under ledelse af EU-moderselskabet.

3. Spørgsmål (artikel 2)

Hvad er formålet med henvisningen til artikel 7 i definitionen af »datterselskab« i artikel 2, stk. 1, nr. 5)?

Svar

Definitionen af »datterselskab« i BRRD blev ændret i artikel 2, stk. 1, nr. 5), ved direktiv (EU) 2019/879 med henblik på at præcisere behandlingen af kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, af selve det centrale organ samt af deres respektive datterselskaber under hensyntagen til deres særlige koncernstruktur.

Med indførelsen af endnu en del i definitionen af »datterselskab« præciseres det, at ved anvendelse af artikel 7, 12, 17, 18, 45-45m), 59-62, 91 og 92, skal enhver henvisning til »datterselskab« forstås som også at omfatte enheder, der indgår i afviklingskoncerner, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 83b), litra b) — dvs. kreditinstitutter, som er fast tilknyttet et centralt organ, selve det centrale organ samt deres respektive datterselskaber. På grund af disse koncerners særlige ejerskabsstruktur falder disse enheder typisk ikke ind under første del i definitionen af »datterselskab«. Denne udvidelse af omfanget af begrebet »datterselskab« bør dog kun finde sted, hvis og hvor det er relevant, under hensyntagen til, hvilke enheder i sådanne afviklingskoncerner der skal overholde artikel 45e, stk. 3, i overensstemmelse med afviklingsmyndighedens afgørelse.

Med henvisningen til artikel 7 i anden del i definition af »datterselskab« præciseres det, at denne bestemmelse, som kræver udarbejdelse af genopretningsplaner for koncerner, der identificerer foranstaltninger, som kan gennemføres på EU-moderselskabsplan og for det enkelte datterselskab, også gælder for de enheder, der indgår i afviklingskoncerner, jf. artikel 2, stk. 1, nr. 83b), litra b). Selv om genopretningsplaner udarbejdes i forhold til hele koncernen og ikke i forhold til de afviklingskoncerner, som afviklingsmyndigheden har identificeret i koncernafviklingsplanerne, var det hensigten med lovgivningen at præcisere, at henvisninger til »datterselskab« i artikel 7 også kan omfatte, hvis og hvor det er relevant, de enheder, der tilhører ovennævnte afviklingskoncerner.

4. Spørgsmål (artikel 2)

Hvorledes defineres »centralt organ«, jf. artikel 2, stk. 1, litra a), nr. 5), i BRRD?

Svar

BRRD indeholder ikke en definition af »centralt organ«, idet begrebet kan variere afhængigt af en medlemsstats nationale lovgivning. Hver medlemsstat kan definere et centralt organ i henhold til deres egne love, forudsat flere institutter er tilknyttet det centrale organ. Selv om de elementer, der nævnes i artikel 10, stk. 1, i CRR, og som afspejles i artikel 45g, litra a)-d), i BRRD kan anvendes som reference, fastlægger de ikke en definition af »centralt organ«, men snarere elementerne af en tilknytning til et centralt organ. Det betyder i praksis, at enheder, der kan betragtes som centrale organer i henhold til national lov, kun kan indrømmes undtagelser, der er fastsat i disse bestemmelser, hvis betingelserne derfor er opfyldt.

Henvisninger til centrale organer er ikke nye, eftersom BRRD I allerede har medtaget disse henvisninger, navnlig i artikel 4, stk. 8 og 9.

B. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE BEFØJELSEN TIL AT FORBYDE VISSE UDLODNINGER I HENHOLD TIL ARTIKEL 16a I BRRD**5. Spørgsmål (artikel 16a)**

Hvordan finder artikel 16a anvendelse på enheder, hvis afviklingsplan giver mulighed for at likvidere dem ved almindelig insolvensbehandling, og hvor deres MREL fastsættes til et niveau, der overstiger tabsabsorberingsbeløbet i henhold til artikel 45c, stk. 2, andet afsnit?

Svar

I henhold til artikel 16a, stk. 1, i BRRD er beføjelsen til at begrænse visse udlodninger gældende i den situation, hvor enheden opfylder det kombinerede bufferkrav i tillæg til kapitalgrundlagskravet, der omhandlet i artikel 141a, stk. 1, litra a), b) og c), i CRD, men ikke opfylder det kombinerede bufferkrav i tillæg til de krav, der er omhandlet i artikel 45c og 45d i BRRD (dvs. MREL). Denne bestemmelse finder også anvendelse på de enheder, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 2, andet afsnit, i BRRD, eftersom disse enheder ikke er udelukket fra anvendelse af artikel 16a, stk. 1, i BRRD.

6. Spørgsmål (artikel 16a)

Artikel 16a giver kun afviklingsmyndighederne skønsbeføjelser til at forbyde udlodninger, der ligger over M-MUB, hvis det pågældende institut er i en situation, hvor det ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, når det betragtes i tillæg til MREL beregnet på grundlag af SRE.

Omfatter den situation også de tilfælde, hvor en enhed ikke opfylder det kombinerede bufferkrav i tillæg til de mellemliggende mål for MREL som fastsat i overensstemmelse med artikel 45m, stk. 1, andet afsnit? Bør denne beføjelse kun finde anvendelse, når enheden ikke opfylder det kombinerede bufferkrav i tillæg til det endelige mål for MREL?

Svar

Afviklingsmyndighedernes beføjelse til at begrænse visse udlodninger fra enheder som omhandlet i artikel 16a, stk. 1, udløses udelukkende, når enheden opfylder det kombinerede bufferkrav i kombination med de relevante kapitalgrundlagskrav, men ikke i tillæg til MREL. Eftersom det mellemliggende mål for MREL, der er omhandlet i artikel 45m, stk. 1, andet afsnit, er bindende for enheden i overensstemmelse med nævnte bestemmelse, udløses afviklingsmyndighedernes beføjelse som omhandlet i artikel 16a, stk. 1, også, når enheden opfylder det kombinerede bufferkrav i kombination med de relevante kapitalgrundlagskrav, men ikke i tillæg til de mellemliggende mål for MREL. Denne beføjelse er skønsmæssig og er underlagt de betingelser, der er fastsat i artikel 16a, stk. 2 og 3.

7. Spørgsmål (artikel 16a)

Indebærer anvendelsen af artikel 16a, stk. 1, litra b), at forpligtelser til at betale variabel løn ikke kan forhindres, når de blev indført før det tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte sine kombinerede bufferkrav i situationen, der er omhandlet i pågældende bestemmelse?

Svar

Hvis betingelserne for afviklingsmyndighedernes udøvelse af beføjelsen til at forbyde visse udlodninger er opfyldt, kan afviklingsmyndigheden forbyde enheden at udlodde mere end M-MUB ved at:

- foretage udlodninger i forbindelse med CET1-kapital
- betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse
- foretage udbetalinger på AT1-instrumenter.

Artikel 16a, stk. 1, litra b), fastsætter udtrykkeligt, at begrænsningerne finder anvendelse på nye forpligtelser til at betale variabel løn eller på eksisterende forpligtelser til at betale variabel løn »såfremt forpligtelsen til at betale variabel løn er blevet indført før det tidspunkt, hvor enheden ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav«. Hvis forpligtelsen til at betale variabel løn er blevet indført før det tidspunkt, hvor enheden ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav, er sådan betaling derfor ikke omfattet af de begrænsninger, der er fastsat i artikel 16a, stk. 1.

C. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE AFVIKLINGSPLANLÆGNING**8. Spørgsmål (artikel 12)**

I henhold til artikel 12, stk. 3, litra e), i BRRD skal en koncernafviklingsplan »fastsætte eventuelle yderligere foranstaltninger, der ikke er omhandlet af dette direktiv, som afviklingsmyndigheder påtænker at træffe i forbindelse med enhederne i den enkelte afviklingskoncern«. Hvilke typer foranstaltninger er omfattet af denne bestemmelse?

Svar

De yderligere foranstaltninger, der er fastsat i koncernafviklingsplanen, jf. artikel 12, stk. 3, litra e), i BRRD, henviser generelt til instrumenter og beføjelser, som er fastsat i den nationale lovgivning, og som ikke følger af BRRD i henhold til artikel 1, stk. 2, og artikel 37, stk. 9, i BRRD.

Dette element af koncernafviklingsplanen er allerede omfattet af BRRD I. De ændringer, der blev indført ved direktiv (EU) 2019/879, i artikel 12, stk. 3, litra e), tilføjede kun referencen til afviklingskoncerner.

9. Spørgsmål (artikel 17 og artikel 18)

Artikel 17 og artikel 18 i BRRD blev ændret ved direktiv (EU) 2019/879 med hensyn til afviklingsmyndighedernes beføjelser til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling ved at erstatte henvisningerne til »institut« med henvisninger til »enhed«.

I betragtning af at »institut« kun henviser til kreditinstitutter og investeringsselskaber, og at »enheder« henviser til alle enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), i BRRD, betyder det så, at ændrede artikel 17 og 18 i BRRD nu finder anvendelse på beføjelserne til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling i relation til enhver enhed, jf. artikel 1, stk. 1, litra a)-d), i direktivet om genopretning og afvikling banker?

Svar

Ændringen i direktiv (EU) 2019/879 udvidede anvendelsesområdet for artikel 17 og 18 og giver nu afviklingsmyndighederne mulighed for at anvende bestemmelserne deri på de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), (dvs. institutter, finansielle institutioner og visse holdingselskaber).

10. Spørgsmål (artikel 17)

Hvis en enhed er blevet underrettet om væsentlige hindringer for afvikling i henhold til artikel 17, stk. 3, skal den berørte enhed stille forslag til afviklingsmyndigheden om eventuelle foranstaltninger til at afhjælpe eller fjerne disse hindringer. Afviklingsmyndigheden skal derefter vurdere, om de foreslåede foranstaltninger effektivt afhjælper eller fjerner den pågældende væsentlige hindring.

Er de foreslåede foranstaltninger, såfremt de godkendes af afviklingsmyndigheden, bindende for enheden og kan de håndhæves af afviklingsmyndigheden?

Svar

Det fremgår ikke udtrykkeligt af BRRD, hvad retsvirkningen af en enheds foreslåede foranstaltninger til at afhjælpe eller fjerne de væsentlige hindringer for afvikling, som afviklingsmyndigheden identificerer, bør være, når afviklingsmyndigheden har vurderet, at foranstaltningerne er effektive.

Men for at sikre, at de væsentlige hindringer bliver effektivt afhjulpet eller fjernet, skal enhedens foreslåede foranstaltninger være bindende og kunne håndhæves på samme måde som den, der gælder for de alternative foranstaltninger, som afviklingsmyndigheden har identificeret i henhold til artikel 17, stk. 4 og 5. Derfor bør afviklingsmyndigheden kunne kræve, at enheden afhjælper enhver ukorrekt eller utilstrækkelig gennemførelse af de foranstaltninger, som enheden foreslår.

I BRRD angives det ikke, hvordan håndhævelsen bør sikres. Derfor overlades dette spørgsmål til de nationale lovgiveres skøn. En medlemsstat kan f.eks. fastlægge i sin nationale lovgivning, der gennemfører BRRD, at de foranstaltninger, som enheden foreslår, bliver bindende, så snart de godkendes af afviklingsmyndigheden. Alternativt kan det kræves i henhold til national lovgivning, at afviklingsmyndighederne træffer en administrativ afgørelse rettet til de berørte enheder om godkendelse af de foreslåede foranstaltninger og gennemførelse af disse.

11. Spørgsmål (artikel 17)

I henhold til artikel 17, stk. 4, og under hensyntagen til visse foranstaltninger til at fjerne hindringer for afvikling skal afviklingsmyndigheden »tage hensyn til den trussel, som de pågældende hindringer for afviklingsmulighederne udgør for den finansielle stabilitet, og foranstaltningernes indvirkning på enhedens forretningsaktiviteter, dens stabilitet og evne til at bidrage til økonomien.«

Hvilke foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 4, andet afsnit, sidste punktum, skal afviklingsmyndigheden tage hensyn til: De foranstaltninger til at fjerne hindringer for afvikling, som oprindeligt blev foreslået af enheden, eller de alternative foranstaltninger, som blev foreslået af afviklingsenheden?

Svar

De »foranstaltninger«, der er omhandlet i artikel 17, stk. 4, andet afsnit, sidste punktum, hvis virkninger på den berørte enheds aktiviteter og stabilitet samt dens evne til at bidrage til økonomien afviklingsmyndigheden skal tage hensyn til, henviser til de alternative foranstaltninger, som afviklingsmyndigheden skal identificere i henhold til første punktum i samme bestemmelse. Artikel 17, stk. 4, andet afsnit, finder anvendelse på afviklingsmyndighedens identifikation af alternative foranstaltninger.

12. Spørgsmål (artikel 18)

Med hensyn til at fjerne hindringer for afvikling på koncernniveau henviser artikel 18, stk. 4, andet punktum, til »koncernafviklingsmyndighederne«. Er formålet med denne henvisning også at tage højde for den relevante afviklingsenheds afviklingsmyndighed?

Svar

Artikel 18, stk. 4, andet punktum, dækker afviklingsmyndighederne for moderselskabet og alle koncernens datterselskaber, der falder ind under anvendelsesområdet for BRRD. Afviklingsenhedernes afviklingsmyndigheder, der ikke selv er EU-moderselskaber, er omfattet af henvisningen til »datterselskabernes afviklingsmyndigheder«.

13. Spørgsmål (artikel 18)

I henhold til artikel 18, stk. 6, 6a og 7, som omhandler fjernelse af hindringer for afvikling på koncernniveau, gælder det, at hvis en afviklingsmyndighed ved afslutningen af den periode, i løbet af hvilken der skal træffes en fælles afgørelse, jf. artikel 18, stk. 5, har henvist spørgsmålet som omhandlet i artikel 18, stk. 9, til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed med henblik på bindende mægling, skal koncernafviklingsmyndigheden, afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden og datterselskabets afviklingsmyndighed, hvis det er relevant, udsætte sin afgørelse og afvente eventuelle afgørelser, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed måtte træffe.

Kan spørgsmålene, jf. artikel 18, stk. 9, henvises til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed af enhver afviklingsmyndighed, herunder den, som skal træffe afgørelsen i mangel af en fælles afgørelse?

Svar

Afgørelserne, jf. artikel 18, stk. 6, 6a og 7, skal suspenderes, hvis en afviklingsmyndighed har henvist et spørgsmål, som omhandlet i artikel 18, stk. 9, til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed med henblik på bindende mægling inden for den frist, der er omhandlet i artikel 18, stk. 5. Denne afviklingsmyndighed kan være en hvilken som helst afviklingsmyndighed, herunder den, som træffer en afgørelse, der er omhandlet i artikel 18, stk. 6, 6a eller 7, i mangel af en fælles afgørelse.

14. Spørgsmål (artikel 13, 16, 18 og 45h)

I henhold til artikel 13, stk. 4, artikel 16, stk. 3, og artikel 18, stk. 1, finder vedtagelsen af koncernafviklingsplanen, vurderingen af koncernafvikling og vedtagelse af foranstaltninger til at afhjælpe eller fjerne væsentlige hindringer for afvikling sted ved en fælles afgørelse truffet på koncernniveau.

På den anden side skal fælles afgørelser vedrørende MREL i henhold til artikel 45h træffes på afviklingskoncernniveau, men altid med inddragelse af koncernafviklingsmyndigheden, selv i de tilfælde hvor de afviger fra afgørelser truffet af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed.

Betyder det, for koncerner med en MPE-strategi, at afviklingsmyndigheder med ansvar for datterselskaber, der ikke tilhører en afviklingskoncern, ikke inddrages i fælles afgørelser om MREL for den pågældende afviklingskoncern?

Svar

Med de ændringer, der blev indført ved direktiv (EU) 2019/879 i BRRD, er der indført en anderledes beslutningsprocedure for afviklingsplaner og for fastlæggelse af MREL for MPE-koncerner (dvs. når en koncern har mere end én afviklingsenhed).

I henhold til artikel 12, stk. 3, litra a) og aa), skal koncernafviklingsplaner fastsætte, hvilke afviklingshandlinger der skal træffes for hver enkelt afviklingsenhed, som indgår i den pågældende koncern. I henhold til artikel 13, stk. 4, skal koncernafviklingsplaner derfor vedtages ved en fælles afgørelse truffet af koncernafviklingsmyndigheden og datterselskabernes afviklingsmyndigheder, og planlægningen af afviklingshandlingerne for hver af koncernens afviklingsenheder skal indgå i den pågældende fælles afgørelse. Der er således kun én koncernafviklingsplan, som vedtages ved en fælles afgørelse uanset antallet af afviklingskoncerner. Dette gælder også med hensyn til vurderingen af koncernafvikling i henhold til artikel 16 og vedtagelse af foranstaltningerne til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afvikling, jf. artikel 18.

Men ved fastsættelse af MREL ændres beslutningsproceduren: I stedet for at være baseret på den overordnede koncernstruktur er den baseret på den enkelte afviklingskoncerns struktur. I henhold til artikel 45h, stk. 1, fastsættes MREL faktisk for hver afviklingsenhed og dens datterselskaber, som indgår i samme afviklingskoncern, ved en fælles afgørelse. Denne fælles afgørelse skal vedtages af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed, koncernafviklingsmyndigheden, hvis den adskiller sig fra førstnævnte, og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns datterselskaber, der er omfattet af MREL på individuelt grundlag. I forbindelse med en MPE-strategi indgår afviklingsmyndighederne for datterselskaber, der tilhører en anden afviklingskoncern, selv om koncernafviklingsmyndigheden altid er inddraget i den fælles beslutningsprocedure for MREL for den enkelte afviklingskoncern, ikke i den procedure.

D. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE INSOLVENSBEHANDLING FOR INSTITUTTER OG ENHEDER, DER IKKE ER OMFATTET AF AFVIKLINGSHANDLINGER

15. Spørgsmål (artikel 32b)

I henhold til artikel 32b skal et institut eller en enhed afvikles behørigt i henhold til gældende national lov, hvis det/den er nødlidende eller forventeligt nødlidende, og hvis alternative foranstaltninger i den private sektor eller tilsynsforanstaltninger ikke vil forhindre rettidig afvikling, og afviklingshandlingen ikke skønnes at være i almenhedens interesse.

I artikel 32b henvises til betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a)-c), med hensyn til de enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d). Artikel 32, stk. 1, finder dog kun anvendelse på institutter (dvs. enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)). Artikel 32, stk. 1, finder kun anvendelse på de enheder, der er indirekte omhandlet i litra b), c) og d) ved en krydshenvisning til denne bestemmelse i artikel 33. Bør henvisningen i forbindelse med disse enheder i artikel 32b ske til artikel 33, og ikke til artikel 32?

Svar

Artikel 32b henviser kun til betingelserne i artikel 32, stk. 1, litra a)-c), og ikke til hele artikel 32, stk. 1. Artikel 32, stk. 1, er den korrekte henvisning, idet betingelserne som omhandlet i denne bestemmelse også gælder for enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d) uanset henvisningen til dem i artikel 33.

16. Spørgsmål (artikel 32b)

Hvordan bør medlemsstaterne gennemføre artikel 32b i BRRD i deres nationale lovgivning, og hvordan hænger denne artikel sammen med tilbagekaldelse af en enheds godkendelse?

Svar

Ordlyden af artikel 32b i BRRD er bredt formuleret for at afspejle forskellene mellem national lovgivning om insolvensbehandling for institutter og andre finansielle enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d) i BRRD. Derfor bør insolvensbehandling på nationalt plan, i mangel af almenhedens interesse i afvikling af en nødlidende enhed, finde anvendelse i det omfang, at:

- kriterierne, jf. artikel 2, stk. 47, i BRRD, med hensyn til almindelig insolvensbehandling er opfyldt, og
- det fører til afvikling af enheden i henhold til artikel 32b i BRRD.

Med hensyn til tilbagekaldelse af godkendelse af en enhed, der opfylder betingelserne som beskrevet i artikel 32b i BRRD, indeholder denne bestemmelse ikke særlige betingelser med hensyn til at tilbagekalde godkendelsen, når disse betingelser er opfyldt, og ændrer heller ikke bestemmelserne om tilbagekaldelse af en godkendelse. Derfor forbliver grundlaget for tilbagekaldelse af en godkendelse det, der fandtes, før artikel 32b i BRRD trådte i kraft — nemlig artikel 18 i CRD og gældende nationale bestemmelser.

Det er op til medlemsstaterne at vurdere, hvorvidt manglen på tilbagekaldelse af en godkendelse forhindrer korrekt gennemførelse af artikel 32b i BRRD, og hvorvidt foranstaltninger på nationalt plan er mulige og nødvendige i den forbindelse.

E. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE BEFØJELSERNE TIL AT SUSPENDERE BETALINGS- ELLER LEVERINGSFORPLIGTELSE I HENHOLD TIL ARTIKEL 33a OG 69

17. Spørgsmål (artikel 33a)

Med artikel 33a, stk. 1, pålægges det medlemsstaterne at sikre, »at afviklingsmyndighederne efter høring af de kompetente myndigheder, der skal svare rettidigt, har beføjelse til at suspendere enhver betalings- eller leveringsforpligtelse«.

Det hedder endvidere i artikel 45d, stk. 4, at »hvis flere G-SII-enheder, der tilhører samme G-SII, er afviklingsenheder, beregner de relevante afviklingsmyndigheder det beløb, der er omhandlet i stk. 3«.

Kan BRRD i forbindelse med et grænseoverskridende finansieringsinstitut eller en koncern kræve, at medlemsstaterne i gennemførelseslovgivningen stiller et bindende krav til kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder, der ikke er omfattet af en medlemsstats jurisdiktion?

Svar

I forbindelse med gennemførelsen af BRRD er forpligtelserne for en medlemsstat begrænset til det, som er muligt inden for den pågældende medlemsstats kompetencer og beføjelser.

Derfor er det ikke et krav i henhold til artikel 33a, stk. 1, og artikel 45d, stk. 4, at en medlemsstat pålægger de forpligtelser, som fastsættes deri, for myndigheder uden for dens jurisdiktion.

18. Spørgsmål (artikel 33a)

I henhold til artikel 33a i BRRD får de nationale afviklingsmyndigheder beføjelser til at suspendere visse forpligtelser (moratoriet) efter erklæring om, at en enhed er nødlidende eller forventeligt nødlidende. I henhold til artikel 33a, stk. 3, kan medlemsstaterne fastsætte, at afviklingsmyndighederne skal sikre, at indskyderne har adgang til et passende dagligt beløb.

Afhængigt af hvordan artikel 33a gennemføres i national ret, kan national ret enten fastsætte præcist, hvordan beføjelsen til at sikre adgang til et dagligt beløb skal udøves, herunder opgøre beløbet direkte i lovgivningen eller fastsætte kriterier om, at afviklingsmyndigheden skal definere det daglige beløb i hvert enkelt tilfælde. Afviklingsmyndigheden skal dermed overholde disse kriterier, når den udøver beføjelsen.

Hvad SRM angår, bør moratoriumbeføjelsen i tilfælde af institutter under direkte regi af SRB udøves af de nationale afviklingsmyndigheder med henblik på at gennemføre alle afgørelser, som SRB har fremsendt til dem.

Hvilken myndighed i medlemsstaterne, der gennemfører artikel 33a, stk. 3, på en måde, som giver afviklingsmyndighederne beføjelser til at afgøre, om og hvorvidt det daglige beløb til indskud bør sikres, træffer disse beslutninger for enheder i direkte regi af SRB: de nationale afviklingsmyndigheder eller SRB selv?

Svar

Når artikel 33a gennemføres på en måde, som giver afviklingsmyndigheden beføjelse til at sikre, at indskyderne har adgang til et dagligt beløb, og beslutte hvad dette beløb skal være, kan denne beføjelse udøves af SRB i overensstemmelse med procedurerne i SRMR for enheder i direkte regi af SRB. Denne bestemmelse forhindrer under alle omstændigheder ikke SRB i at uddelegere beslutningen om det daglige beløb til de nationale afviklingsmyndigheder, uden at SRB skal godkende dette.

Som følge af denne opgaves særtræk og i betragtning af at fastsættelsen af et passende beløb afhænger af særlige nationale forhold, bør SRB også samarbejde med de nationale afviklingsmyndigheder om fastsættelse af det pågældende beløb i overensstemmelse med artikel 30 i SRMR.

19. Spørgsmål (artikel 33a og artikel 69)

I henhold til artikel 33a, stk. 3, og artikel 69, stk. 5, tredje afsnit, kan medlemsstaterne »fastsætte, at hvis beføjelsen til at suspendere betalings- eller leveringsforpligtelser udøves i forbindelse med berettigede indskud, sikrer afviklingsmyndighederne, at indskyderne har adgang til et passende dagligt beløb fra disse indskud.« Hvordan skal dette daglige beløb beregnes?

Derudover forekommer følgende erklæring på side 3 og 4 i udtalelsen fra EBA om udbetalinger i henhold til indskudsgarantiordninger af 30. oktober 2019: »En ændring af EU's retlige ramme er ønskelig for at sikre, at indskydere, som ikke har adgang til indskud, der er forfaldet til udbetaling, men hvis indskud ikke er blevet fastsat som værende indisponible, har adgang til et passende beløb fra deres indskud. Tilvejebringelse af et sådan passende beløb bør ikke ske med indskudsgarantiordningernes midler, men med instituttets midler.« Betyder det, at det ikke er muligt at anvende indskudsgarantiordningens midler til at udbetale de daglige beløb som omhandlet i artikel 33a og artikel 69?

Svar

Det er op til medlemsstaterne at definere, hvordan det daglige beløb fastsættes. Dette kan enten opnås ved en mere præcis angivelse af beløbet i gennemførelseslovgivningen eller ved at uddelegere opgaven med at træffe en beslutning fra sag til sag til afviklingsmyndigheden.

Princippet bag tilvejebringelsen af et dagligt beløb er at give indskyderne mulighed for at have adgang til en del af deres indskud i instituttet under afviklingen. Midlerne til støtte for denne udbetaling bør derfor komme fra instituttet, inden for grænsen af det disponible beløb på indskyderens konto. Der ser ikke ud til at være grundlag i artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ⁽¹⁰⁾ for at støtte et indgreb fra indskudsgarantiordningen til at finansiere udbetalingen af det daglige beløb under afviklingen af et institut.

20. Spørgsmål (artikel 33a)

Omfatter artikel 33a, stk. 8, også tilfælde, hvor der er truffet afgørelse om, at en enhed, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) eller d) (finansielle institutioner og visse holdingselskaber), er nødlidende eller forventeligt nødlidende?

Svar

Artikel 33a, inklusive artiklens stk. 8, finder anvendelse på enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d). Hvad angår afgørelsen om, at disse enheder er nødlidende eller forventeligt nødlidende, henviser artikel 33a, stk. 8, til betingelsen i artikel 32, stk. 1, litra a), som også finder anvendelse på disse enheder gennem krydshenvisningen i artikel 33.

F. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE SALG AF EFTERSTILLEDE NEDSKRIVINGSRELEVANTE PASSIVER TIL DETAILKUNDER**21. Spørgsmål (artikel 44a)**

Efterstillede nedskrivningsrelevante passiver kan sælges af enhver person, der er berettiget til at sælge sådanne passiver, og som er i besiddelse deraf, f.eks. en ikke-finansiell enhed eller en fysisk person. Skal alle disse enheder og personer i dette tilfælde overholde artikel 44a, stk. 1-4?

Svar

Artikel 44a i BRRD finder anvendelse på investeringsselskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i MiFID, kreditinstitutter, investeringsinstitutters administrationsselskaber og FAIF, der yder investeringsservice eller udfører investeringsaktiviteter, som fører til overførsler af ENP til detailkunder. Sådanne enheder er »sælgere« i henhold til artikel 44a i BRRD, eftersom kun sådanne enheder er kvalificeret til at opfylde betingelserne i artikel 44a, navnlig om at udføre en egnethedstest i henhold til artikel 44a, stk. 1 (se spørgsmål 10 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020). Derfor er salg af ENP til detailkunder, som ikke involverer nogle af disse institutter som sælger, ikke omfattet af anvendelsesområdet for artikel 44a, stk. 1 til 4, og i dette tilfælde er sælgere af efterstillede nedskrivningsrelevante passiver ikke omfattet af kravene dertil.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

22. Spørgsmål (artikel 44a)

Spørgsmål 10 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020 omfatter ved begrebet »sælger« som nævnt i artikel 44a, stk. 1, i BRRD — »investeringsinstitutters administrationsselskaber og FAIF, der yder investeringservice eller udfører investeringsaktiviteter, som fører til overførsler af ENP til detailkunder«. Kan det bekræftes, at dette kun henviser til sager, hvor investeringsinstitutters administrationsselskaber og FAIF yder MiFID-tjenester til enkelte detailkunder, og ikke når de yder kollektiv porteføljepleje?

Svar

Artikel 44a i BRRD finder anvendelse på investeringselskaber som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i MiFID, kreditinstitutter, investeringsinstitutters administrationsselskaber og FAIF, der yder investeringservice eller udfører investeringsaktiviteter, som fører til overførsler af ENP til detailkunder. Sådanne enheder er »sælgere« i henhold til artikel 44a i BRRD (se spørgsmål 10 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020).

I denne forbindelse skal de således definerede sælgere, for at blive omfattet af artikel 44a, stk. 1-4 i BRRD, yde investeringstjenester eller udføre investeringsaktiviteter i relation til en detailkunde, herunder når de er modpart i et salg af ENP til en detailkunde.

23. Spørgsmål (artikel 44a)

Med hensyn til fortolkningen af begrebet »sælger« i spørgsmål 10 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020, hvordan kan medlemsstaterne så pålægge investeringselskaber, investeringsinstitutters administrationsselskaber og FAIF forpligtelserne i artikel 44a, stk. 1-4, i betragtning af at de ikke er omfattet af anvendelsesområdet for BRRD i henhold til artikel 1, og at disse forpligtelser ikke indgår i de retsakter, som finder anvendelse på disse enheder?

Svar

Artikel 44a henviser ikke til nogen specifik myndighed med ansvar for håndhævelsen heraf. Det betyder, at medlemsstaterne kan udpege en eller flere relevante myndigheder til at håndhæve artikel 44a, herunder myndigheder, der er udpeget i henhold til MiFID (myndigheder med ansvar for tilsyn med markedsadfærd). Myndigheder med ansvar for håndhævelse af artikel 44a bør anvende alle de foranstaltninger og sanktioner, de har til rådighed for at sikre sælgeres og deres detailkunders effektive anvendelse af artikel 44a. Sådanne sanktioner bør stå i rimeligt forhold og respektere de grundlæggende rettigheder, der er fastsat i EU-retten. Se også spørgsmål 13 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020.

24. Spørgsmål (artikel 44a)

Det anføres i svaret på spørgsmål 10 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020, at artikel i BRRD finder anvendelse på en række enheder, herunder investeringselskaber, men den omfatter ikke »investeringsformidlere«. Er personer, der er undtaget fra MiFID i henhold til dets artikel 3, omfattet af artikel 44a i BRRD?

Svar

Personer, der er undtaget fra MiFID i medfør af dets artikel 3, er omfattet af en national ordning og må ikke i henhold til MiFID frit yde tjenester eller udføre investeringsaktiviteter eller oprette filialer i andre medlemsstater. Denne nationale ordning skal som minimum svare til MiFID-ordningen, bl.a. med hensyn til egnethedsvurderingen i artikel 25, stk. 2, i MiFID.

Specifikt med hensyn til ENP er disse egnethedskrav blevet strengere med artikel 44a i BRRD. For at sikre en højere grad af investorbekyttelse i overensstemmelse med artikel 3 i MiFID bør medlemsstaterne derfor også pålægge krav, der som minimum svarer til de strengere krav i artikel 44a i BRRD til personer, der er undtaget fra MiFID (investeringsformidlere), når de sælger ENP til detailkunder.

25. Spørgsmål (artikel 44a)

I henhold til artikel 44a, stk. 1, andet afsnit, har medlemsstaterne mulighed for at udvide bestemmelserne i denne artikel til og at omfatte andre instrumenter, der kan betegnes som kapitalgrundlag eller passiver, der er omfattet af bail-in.

Hvis en medlemsstat i forbindelse med den nationale gennemførelse af BRRD udnytter muligheden i artikel 44a, stk. 1, til at lade aktier indgå i anvendelsesområdet for den bestemmelse, hvad vil der så ske, hvis et kreditinstitut tilbyder eksisterende aktionærer tegningsretter, i hvilket tilfælde aktietegnerne hellere vil købe nye aktier end modtage udbytte? Ville sælgeren i dette tilfælde være forpligtet til at underlægge sådanne aktietegnere egnethedstesten i artikel 44a, stk. 1?

Svar

I henhold til artikel 44a, stk. 1, andet afsnit, har medlemsstaterne mulighed for at udvide anvendelsesområdet i denne bestemmelse til også at omfatte kapitalgrundlaget eller andre passiver, der er omfattet af bail-in som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 71) (se spørgsmål 14 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020). Anvendelsesområdet for artikel 44a, stk. 1, kan udvides til at omfatte aktier. I den forbindelse hedder det i betragtning 16 i direktiv (EU) 2019/879, at:

»Derudover bør det også være muligt for medlemsstaterne yderligere at begrænse markedsføring og salg af visse andre instrumenter til visse investorer.«

Enhver transaktion, der fører til overdragelse af aktier til en detailkunde, kunne derfor potentielt være omfattet af det udvidede anvendelsesområde for artikel 44a, stk. 1, samtidig med at aktionærernes økonomiske og intellektuelle rettigheder respekteres.

26. Spørgsmål (artikel 44a)

Hvilken procedure skal følges, hvis en sælger på tidspunktet for egnethedsvurderingen, jf. artikel 44a, stk. 1, i BRRD, eller senere konstaterer, at de oplysninger, som detailkunden har givet i henhold til artiklens stk. 3, er urigtige? Vil det, eftersom egnethedstesten udføres i henhold til bestemmelserne i MiFID, være hensigtsmæssigt at følge proceduren i artikel 25, stk. 3, i MiFID, hvilket ville betyde, at sælgeren kun skulle advare kunden om, at investeringselskabet ikke er i stand til at afgøre, om tjenesteydelsen eller produktet er hensigtsmæssig(t) for vedkommende, men stadig kunne yde tjenesten?

Kan medlemsstaterne indføre strengere foranstaltninger, hvis detailkunden ikke overholder bestemmelserne i artikel 44a, stk. 3, dvs. nægtelse af at yde tjenesten, eller indebærer artikel 44a, stk. 3, i BRRD, at de kompetente myndigheder skal pålægge detailkunder sanktioner for undladelse af at opfylde deres forpligtelse til at give sælgeren korrekte oplysninger?

Svar

I henhold til artikel 44a, stk. 1, litra b), i BRRD kan salg af ENP til detailkunder kun ske, hvis sælgeren finder det godtgjort, at sådanne passiver er egnede for den pågældende detailkunde på grundlag af den egnethedstest, der er omfattet af artikel 25, stk. 2, i MiFID (se svaret på spørgsmål 15 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020).

I henhold til artikel 44a, stk. 2, i BRRD skal sælgeren sikre, at detailkundens investeringer i ENP ikke overstiger visse grænser.

Hvis de oplysninger, som detailkunden giver, ikke er korrekte eller tilstrækkelige til enten at udføre egnethedstesten eller kontrollere grænserne i artikel 44a, stk. 2, i BRRD, bør sælgeren ikke tillades at gennemføre salget af ENP til detailkunden.

Egnethedsreglerne foreskriver ikke, at detailkunder skal pålægges sanktioner. Sælgeren skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at de indsamlede oplysninger om kunden med hensyn til egnethedsvurderingen er pålidelige. Sælgeren skal bl.a. sikre sig, at:

- kunden er bekendt med vigtigheden af at videregive korrekte og ajourførte oplysninger
- alle instrumenter til at vurdere kundens viden og erfaring er egnede til formålet og er udformet på en hensigtsmæssig måde for de pågældende kunder
- spørgsmålene kan forstås af kunderne
- der træffes foranstaltninger for at sikre overensstemmelse med kundeoplysninger, såsom ved at overveje, hvorvidt der er åbenlyse unøjagtigheder.

Artikel 54 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 ⁽¹⁾ anfører også konsekvenserne i tilfælde, hvor selskabet ikke modtager de nødvendige oplysninger: Selskabet må ikke anbefale investeringsydelse eller finansielle instrumenter til kunden eller en potentiel kunde.

Endvidere indeholder ESMA's retningslinjer ⁽²⁾ for visse aspekter af MiFID-egnethedsvurderingen yderligere oplysninger om, hvordan der som modvægt til kunders egenvurdering bør være objektive kriterier for selskaber:

»(...) Selskaberne bør imidlertid træffe rimelige foranstaltninger til at kontrollere, at de oplysninger, de indhenter om kunderne, er pålidelige, nøjagtige og sammenhængende. Selskaberne er selv ansvarlige for at sikre, at de har de nødvendige oplysninger til at foretage en egnethedsvurdering. I denne forbindelse vil enhver aftale, der er underskrevet af kunden, eller oplysning fra selskabet, som sigter mod at begrænse selskabets ansvar med hensyn til egnethedsvurderingen, ikke blive anset for at være i overensstemmelse med de pågældende krav i MiFID II og den tilhørende delegerede forordning.«

27. Spørgsmål (artikel 44a)

I henhold til artikel 44a, stk. 2, skal sælgeren af ENP sikre, at detailkundens investering i ENP ikke overstiger en vis grænse for den pågældende detailkundes portefølje af finansielle instrumenter.

I henhold til artikel 44a, stk. 4, omfatter detailkundens portefølje af finansielle instrumenter kontantbeholdninger og finansielle instrumenter, men ikke eventuelle finansielle instrumenter, der er blevet stillet som sikkerhed. Omfatter begrebet »finansielle instrumenter, der er blevet stillet som sikkerhed« kun finansielle instrumenter, som kunden har stillet som sikkerhed, eller også finansielle instrumenter, som kunden har modtaget som sikkerhed?

Svar

Ved »stillet som sikkerhed« som omhandlet i artikel 44a, stk. 4, forstås finansielle instrumenter, der er blevet stillet som sikkerhed for detailkunden.

Finansielle instrumenter, der stilles som sikkerhed af en tredjepart for detailkunden, bør udelukkes fra porteføljen af finansielle instrumenter med henblik på grænserne for besiddelse af ENP som omhandlet i artikel 44a, stk. 2. Hvis der er et tab på disse finansielle instrumenter, vil det ikke direkte påvirke detailkundens finansielle situation, eftersom de instrumenter, der er blevet stillet som sikkerhed, kun er en underliggende sikkerhed for tredjepartens gæld til detailkunden. Den sikkerhed, der er blevet stillet for detailkunden, bør derfor udelukkes fra porteføljen af finansielle instrumenter med henblik på beregningen af de tilladte grænser for investeringer i ENP.

Men finansielle instrumenter, som detailkunden har stillet som sikkerhed for vedkommendes egen gæld til en tredjepart, bør ikke udelukkes fra en detailkundes portefølje af finansielle instrumenter, eftersom detailkunden direkte påtager sig ethvert tab på disse instrumenter. Disse instrumenter skal returneres til detailkunden, når detailkundes gæld til tredjeparten er bortfaldet. Den sikkerhed, der er blevet stillet af detailkunden, er derfor relevant for beregningen af de tilladte grænser for investeringer i ENP.

28. Spørgsmål (artikel 44a)

Kan mulighederne i artikel 44a, stk. 1-4 og stk. 5, kombineres i forbindelse med gennemførelsen af BRRD i national ret? Kan den mindste pålydende værdi i stk. 5 f.eks. forhøjes yderligere ved at indføre den yderligere betingelse, at investeringen ikke må overstige 10 % af den samlede investeringsportefølje, som nævnt i artikel 44a, stk. 2, litra b)?

Svar

Betragtning 16 i direktiv (EU) 2019/879 præciserer, at artikel 44a, stk. 1-4, og artikel 44a, stk. 5, ikke bør gennemføres kumulativt, men udgøre to alternativer: For at styrke beskyttelsen af detailinvestorer kan en medlemsstat imidlertid fastsætte en højere mindste pålydende værdi for ENP'er end 50 000 EUR, hvis den vælger at gennemføre artikel 44a, stk. 5 (se også svaret på spørgsmål 16 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020).

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 87 af 31.3.2017, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for visse aspekter af egnethedskrav i MiFID II af 6. november 2018, ESMA35-43-1163.

29. Spørgsmål (artikel 44a)

Vedrører den mindste pålydende værdi på 50 000 EUR, som omhandlet i artikel 44a, stk. 5, et enkelt passiv eller en gruppe af passiver (som værdi pr. pakke)?

Svar

Reglen om en mindste pålydende værdi gælder for hvert enkelt finansielt instrument, der betegnes som ENP. Begrundelsen for denne regel er anført i betragtning 16 i direktiv (EU) 2019/879:

»For at sikre, at detailinvestorer ikke har for store investeringer i visse gældsinstrumenter, der er nedskrivningsrelevante med henblik på MREL-kravet, bør medlemsstaterne sikre, at **sådanne instrumenters mindste pålydende værdi** er relativt høj (...) (fremhævning tilføjet).«

30. Spørgsmål (artikel 44a)

Hvis en medlemsstat vælger at gennemføre artikel 44a, stk. 6, vil det så også være tilladt at gennemføre kravene i artiklens stk. 1, stk. 2, litra a), stk. 3 og stk. 4?

Svar

Muligheden i artikel 44a, stk. 6, finder kun anvendelse, hvis tærsklen på 50 mia. EUR deri er nået (se spørgsmål 19 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020). Ifølge den valgmulighed skal medlemsstaten kun anvende kravet om det oprindelige mindste investeringsbeløb på 10 000 EUR i artikel 44a, stk. 2, litra b), i tillæg til de generelle regler for investorbekyttelse i henhold til MiFID.

Den pågældende medlemsstat kan imidlertid stille visse yderligere krav som omhandlet i artikel 44a, stk. 1-5, f.eks. egnethedstesten som omhandlet i artikel 44a, stk. 1, eller en regel om mindste pålydende værdi for ENP'er, der er lavere end 50 000 EUR. Dette begrundes med, at artikel 44a, stk. 6, omfatter ringere beskyttelse af detailkunder sammenlignet med de to vigtigste alternative muligheder i artikel 44a, stk. 1-4, og artikel 44a, stk. 5.

Samtidig skal denne mulighed anvendes sammen med én af mulighederne i artikel 44a, stk. 1-4, eller artikel 44a, stk. 5, med hensyn til ENP'er udstedt af enheder etableret i en anden medlemsstat, som ikke er omfattet af den behandling, der er fastsat i artikel 44a, stk. 6 (se spørgsmål 12 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020).

31. Spørgsmål (artikel 44a)

Hvis en medlemsstat vælger at gennemføre artikel 44a, stk. 6, i BRRD, vil alle kunder, der ønsker at købe et ENP, så anses for at være kunde i henhold til artikel 44a, stk. 2, litra b)?

Svar

Hvis køberen af ENP'er ikke er en detailkunde som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 11), i MiFID, finder artikel 44a, stk. 6, ikke anvendelse, eftersom salg til kunder, der ikke er detailkunder, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 44a, stk. 1, hvorfra artikel 44a, stk. 6, er undtaget. Endvidere finder kravene til investorbekyttelse, der er fastsat i MiFID, også anvendelse.

32. Spørgsmål (artikel 44a)

Bør tærsklen i artikel 44a, stk. 6, på 50 mia. EUR beregnes med henvisning til værdien af de samlede aktiver i enheder for afvikling, på afviklingstidspunktet eller på tidspunktet for udstedelse af ENP'er?

Svar

I henhold til artikel 44a, stk. 6, i BRRD er der en særlig mulighed for en mere begrænset gennemførelse for medlemsstater med små og mindre likvide markeder som afspejlet i tærsklen på 50 mia. EUR, der er fastsat heri. Denne tærskel bør vurderes af medlemsstaten på tidspunktet for gennemførelsen af direktiv (EU) 2019/879. Eftersom denne gennemførelsesmulighed er underlagt kravet om, at tærsklen skal være nået, er det medlemsstaternes pligt

regelmæssigt at kontrollere og vurdere, om deres markeder opfylder tærsklen på 50 mia. EUR, og hvorvidt anvendelsen af muligheden i artikel 44a, stk. 6, i BRRD er berettiget. Hvis tærsklen ikke længere er opfyldt, bør den pågældende medlemsstat vælge mellem de to vigtigste alternative muligheder for at gennemføre artikel 44a i BRRD og fastlægge disse regler i den nationale lovgivning (se spørgsmål 20 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020).

G. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE MINIMUMSKRAVET TIL KAPITALGRUNDLAG OG NEDSKRIVNINGSMULIGHEDER FOR RELEVANTE PASSIVER

a) Nedskrivningsrelevante passiver

33. Spørgsmål (artikel 45b og 45f)

Artikel 45b og 45f i BRRD fastsætter kriterierne for henholdsvis nedskrivningsrelevante passiver for afviklingsenheder og for datterselskaber af afviklingsenheder, som ikke selv er afviklingsenheder. Hvilke kriterier gælder for enheder, hvis afviklingsplan giver mulighed for at likvidere dem ved almindelig insolvensbehandling? Hvordan bør de yderligere kapitalgrundlagskrav, der er omhandlet i artikel 104a i CRD, behandles ved fastlæggelse af MREL-målet for disse enheder, når sådanne yderligere kapitalgrundlagskrav ikke er blevet fastsat på individuelt grundlag for den pågældende enhed?

Svar

Direktivet om genopretning og afvikling af banker indeholder kun bestemmelser om to sæt kriterier med henblik på opfyldelse af MREL:

- artikel 45b, stk. 1-3, i BRRD, fastlægger de kriterier, der finder anvendelse på afviklingsenheder, og
- artikel 45f, stk. 2, i BRRD, fastlægger de kriterier, der finder anvendelse på alle institutter, der er datterselskaber af en afviklingsenhed eller en tredjelandsenhed, men som ikke selv er afviklingsenheder.

I mangel af specifikke kriterier for enheder, hvis afviklingsplan giver mulighed for at likvidere dem i overensstemmelse med artikel 45c, stk. 2, andet afsnit, i BRRD, finder disse to sæt kriterier tilsvarende anvendelse. Kriterierne i artikel 45b, stk. 1-3, i BRRD, finder anvendelse på enheder, der ikke er datterselskaber af en afviklingsenhed. Dette er relevant for enheder, som er moderselskaber, ikke indgår i en koncern, som er underlagt konsolideret tilsyn, eller er datterselskaber af et moderselskab, hvis afviklingsplan også giver mulighed for at afvikle det. Kriterierne i artikel 45f, stk. 2, i BRRD, finder anvendelse på enheder, der er datterselskaber af en afviklingsenhed.

I hvert enkelt tilfælde bør kriterierne også finde anvendelse i lyset af sagens specifikke omstændigheder. Med hensyn til enheder, der ikke er datterselskaber af en afviklingsenhed, finder kriteriet i artikel 72b, stk. 2, litra b), nr. i), i CRR (gennem anvendelse af artikel af 45b, stk. 1, i BRRD om ikke at tillade enheder, der ikke indgår i den samme afviklingskoncern, at eje nedskrivningsrelevante passiver) f.eks. muligvis ikke anvendelse, idet likvidationsenheden ikke indgår i en afviklingskoncern. Det samme gælder med hensyn til enheder, der er datterselskaber af en afviklingsenhed, hvor begrænsningerne i artikel 45f, stk. 2, i BRRD, vedrørende afviklingsenhedens og eksisterende aktionærers ejerskab til nedskrivningsrelevante passiver og tredjeparters ejerskab til kapitalgrundlaget, ikke er relevant. I sådanne situationer finder behovet for at sikre, at udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser ikke påvirker afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet, ikke anvendelse, idet datterselskabet vil blive likvideret, hvis det bliver nødlidende.

Hvis den kompetente myndighed ikke har indført yderligere kapitalgrundlagskrav, som omhandlet i artikel 104a i CRD, på samme grundlag som MREL-afgørelsen bliver truffet, bør afviklingsmyndighederne tage hensyn til, at yderligere kapitalgrundlagskrav for den pågældende enhed er lig med nul. Hvis afviklingsmyndighederne imidlertid mener, at fastsættelse af MREL under hensyntagen til kun de tilsynskrav, der finder anvendelse på individuelt niveau, bl.a. ikke i tilstrækkelig grad vil afspejle enhedens forretningsmodel eller risikoprofil, jf. artikel 45c, stk. 1, litra d), i BRRD, kan de i overensstemmelse med artikel 45c, stk. 2, i BRRD vurdere, om MREL bør begrænses til tabsabsorberingsbeløbet og øge MREL for på passende vis at afspejle den relevante del af det krav om yderligere kapitalgrundlag, som den kompetente myndighed har fastsat i henhold til artikel 104a i CRD. Se også svaret på spørgsmål 35 i bilaget til Kommissionens meddelelse af 29. september 2020 ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Meddelelse fra Kommissionen om fortolkningen af visse retlige bestemmelser i det reviderede regelsæt for bankafvikling som svar på spørgsmål fra medlemsstaternes myndigheder (EUT C 321 af 29.9.2020, s. 1).

34. Spørgsmål (artikel 45b)

Hvordan er samspillet, om noget, mellem den eventuelle nedsættelse af kravet om en procentdel af de samlede passiver, herunder kapitalgrundlag, på 8 % i artikel 45b, stk. 4, i BRRD og en tilladelse til at anvende seniorforpligtelser på op til 3,5 % for at opfylde minimumskravet til TLAC i artikel 72b, stk. 3, i CRR? Skal begge gives samlet i forbindelse med et G-SII, selv om det kun er delvist for tilladelsen, hvis NCWO-vurderingen giver mulighed for det?

Svar

Tilladelsen til at anvende seniorforpligtelser på op til 3,5 % for at opfylde minimumskravet til TLAC i artikel 72b, stk. 3, i CRR og nedsættelse af minimumskravet om efterstillelse som omhandlet i artikel 45b, stk. 4, i BRRD, kan gives samlet.

Begrundelserne for både tilladelsen og nedsættelsen er de samme, dvs. betingelserne i artikel 72b, stk. 3, litra a)-c), i CRR, der henviser til, at der ikke foreligger en risiko for overtrædelse af NCWO-princippet. Tilladelsen og nedsættelsen finder imidlertid anvendelse på forskellige krav, som kan omregnes til forskellige nominelle beløb. Det er således muligt, at selv om betingelserne i artikel 72b, stk. 3, i CRR er opfyldt for et af kravene, så er de muligvis ikke opfyldt, eller kun delvist opfyldt, for det andet krav.

Selv om tilladelsen og nedsættelsen faktisk kan gives med henblik på overholdelse af minimumskravet til TLAC som omhandlet i artikel 92a i CRR og fastsættelse af den gældende prioritetsrækkefølge som omhandlet i artikel 45b, stk. 4, i BRRD, er det ikke et krav i henhold til BRRD, at de gives samlet. De gældende lovbestemte betingelser, der er nævnt i artikel 72b, stk. 3, litra a)-c), i CRR, skal opfyldes i begge tilfælde.

35. Spørgsmål (artikel 45b)

I BRRD anvendes nu udelukkende udtrykket »samlede passiver, herunder kapitalgrundlag«, mens artikel 45, stk. 1, i BRRD I før anvendte udtrykket »samlede passiver og kapitalgrundlag«. Var dette udelukkende en betydningsmæssig ændring eller er den udtryk for en væsentlig ændring af, hvordan beløbene bør beregnes?

Svar

I den engelske version af BRRD I, indeholdt artikel 45, stk. 1, udtrykket »samlede passiver og kapitalgrundlag«, men dette er erstattet af direktiv (EU) 2019/879. Med direktiv (EU) 2019/879 blev sproget mere sammenhængende med de øvrige bestemmelser i både BRRD I og BRRD som ændret ved direktiv (EU) 2019/879, hvor udtrykket »samlede passiver, herunder kapitalgrundlag« anvendes. Denne ændring forandrer ikke betydningen af dette udtryk, der således skal fortolkes på samme måde i hele BRRD.

b) Fastlæggelse af MREL**36. Spørgsmål (artikel 45c)**

Kan det bekræftes, at udtrykket »kritiske økonomiske funktioner«, som anvendes i artikel 45c, ikke er et nyt begreb, og at det har samme betydning som »kritiske funktioner«, der allerede anvendes og er defineret i andre bestemmelser i BRRD?

Svar

Udtrykket »kritiske økonomiske funktioner«, der anvendes i artikel 45c, stk. 3, og i artikel 45c, stk. 7, ottende afsnit, skal fortolkes på samme måde som udtrykket »kritiske funktioner«, der anvendes i hele BRRD, som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 35).

37. Spørgsmål (artikel 45c)

I henhold til artikel 45c, stk. 2, skal afviklingsmyndigheden, når den foretrukne afviklingsstrategi er likvidation, »vurdere, hvorvidt det er berettiget at begrænse« deres MREL til tabsabsorberingsbeløbet.

Når afviklingsmyndighederne vurderer, at det ikke er berettiget at begrænse de pågældende enheders MREL til tabsabsorberingsbeløbet, er det så korrekt, at artikel 45c, stk. 2, ikke kræver, at der foretages en ændring af strategien i afviklingsplanen fra likvidation til afvikling, men at afviklingsmyndigheden i stedet gives mulighed for at stille et MREL-krav, som er højere end tabsabsorberingsbeløbet?

Svar

Det fastsættes i artikel 45c, stk. 2, andet og tredje afsnit, hvordan MREL fastsættes for enheder, hvis afviklingsplan giver mulighed for at likvidere dem, hvis de bliver nødlidende.

I henhold til denne bestemmelse skal afviklingsmyndigheden vurdere, hvorvidt det med hensyn til disse enheder er berettiget at begrænse MREL til tabsabsorberingsbeløbet som omhandlet i artikel 45c, stk. 2, litra a), første afsnit. Ved denne vurdering skal afviklingsmyndigheden navnlig vurdere eventuelle mulige indvirkninger af sådan MREL på den finansielle stabilitet og risiko for afsmittende virkninger på det finansielle system. Hvis afviklingsmyndigheden efter denne vurdering mener, at det ikke er berettiget at begrænse disse enheders MREL til tabsabsorberingsbeløbet, kan den fastsætte et MREL på et højere beløb end det, der er omhandlet i artikel 45c, stk. 3, litra a), nr. i) og litra b), nr. i), eller som omhandlet i artikel 45c, stk. 7, litra a), nr. i) og litra b), nr. i). Se også spørgsmål 37 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020 ⁽¹⁴⁾.

38. Spørgsmål (artikel 45c)

I henhold til artikel 45c, stk. 2, skal afviklingsmyndighederne vurdere, hvorvidt det er berettiget at begrænse MREL for enheder, der skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling, til tabsabsorberingsbeløbet. Det er endvidere et krav i henhold til samme bestemmelse, tredje afsnit, at afviklingsmyndighederne undersøger eventuelle indvirkninger på den finansielle stabilitet og en eventuel risiko for afsmittende virkninger på det finansielle system.

Bør denne vurdering foretages ved:

- en generel tilgang, hvor et enkelt tillæg beregnes og derefter tilføjes tabsabsorptionsbeløbet for hver enkelt enhed, der efter planen skal likvideres ved almindelig insolvensbehandling i regi af den respektive afviklingsmyndighed, eller
- en specifik tilgang, hvor afgørelserne om at fastsætte et tillæg og kalibrering af dette træffes fra sag til sag?

Svar

Artikel 45c, stk. 2, andet og tredje afsnit, der omhandler, hvordan MREL fastsættes for enheder, hvis afviklingsplan giver mulighed for at likvidere dem, hvis de bliver nødlidende, bør anvendes fra sag til sag. Dette er det generelle underliggende princip for bestemmelserne i BRRD med hensyn til fastsættelse af MREL.

Dette foregriber ikke afviklingsmyndighedernes mulighed for at have vedtaget interne politikker herom, som derefter anvendes på individuelle sager.

39. Spørgsmål (artikel 45c)

Er det ved beregning af rekapitaliseringsbeløbet juridisk muligt at fastsætte strenge lofter for den eventuelle nedsættelse af SRE og TEM efter afvikling i henhold til artikel 45c, stk. 3, femte afsnit, eller skal SRE og TEM altid beregnes på grundlag af den faktiske balancereduktion under hensyntagen til tabsabsorberingsbeløbet?

Svar

I henhold til artikel 45c, stk. 3, første afsnit, skal rekapitaliseringsbeløbet afhjælpe den manglende overholdelse af kravene til enhedens samlede kapitalgrundlag og gearingsgrad efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

Ved fastsættelse af rekapitaliseringsbeløbet som led i MREL-kalibreringen kræves det i henhold til 45c, stk. 3, femte afsnit, at SRE og TEM justeres for eventuelle ændringer som følge af de planlagte afviklingshandlinger i afviklingsplanen (dvs. afgørelsen om at bringe et institut under afvikling, anvendelse af et afviklingsinstrument eller udøvelse af en eller flere afviklingsbeføjelser som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 40).

Dette indebærer, at enhver justering af rekapitaliseringsbeløbet skal foretages fra sag til sag og i overensstemmelse med eventuelle ændringer som følge af de planlagte afviklingshandlinger. På tidspunktet for afviklingsplanlægning og MREL-kalibrering skal justeringen af rekapitaliseringsbeløbet tage udgangspunkt i det skønnede behov for rekapitalisering efter afvikling (dvs. skøn over stigninger eller fald i den samlede balance og andre udløsende faktorer for ændringer i enhedens kapitalgrundlagskrav og gearingsgradkrav efter afvikling). Derfor indebærer anvendelse af

⁽¹⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen om fortolkningen af visse retlige bestemmelser i det reviderede regelsæt for bankafvikling som svar på spørgsmål fra medlemsstaternes myndigheder (EUT C 321 af 29.9.2020, s. 1).

artikel 45c, stk. 3, på en måde, der er i overensstemmelse med hensigten med lovgivningen, og strukturen af MREL-kravet indikerer, at de forventede tab under afvikling ved beregning af rekapitaliseringsbeløbet, der fører til et fald i balancen, som nævnt i femte afsnit, litra a), svarer til det beregnede tabsabsorberingsbeløb i første afsnit, litra a), nr. i), og litra b), nr. i).

40. Spørgsmål (artikel 45c)

I henhold til artikel 45c, stk. 3 og 7, er kalibreringen af det eksterne og interne MREL-krav identisk. Er det i forbindelse med enheder i regi af en afviklingsmyndighed juridisk muligt for den pågældende afviklingsmyndighed kun i særlige tilfælde at medtage markedstillidsbufferen, som er nævnt i sjette afsnit i disse bestemmelser (f.eks. med anvendelse af kriterier for datterselskabets afhængighed af engrosfinansiering)?

Svar

Ved kalibrering af både det eksterne og interne MREL-krav har afviklingsmyndigheden i henhold til artikel 45c, stk. 3 og stk. 7, beføjelse til at hæve rekapitaliseringsbeløbet, når det beregnes på basis af SRE, med et tilstrækkeligt beløb for at opretholde tilliden til markedet. I henhold til disse bestemmelser er dette en skønsbeføjelse, der bør anvendes af afviklingsmyndigheden fra sag til sag. Dette foregriber ikke afviklingsmyndighedernes mulighed for at have vedtaget interne politikker herom, som derefter anvendes på individuelle sager.

41. Spørgsmål (artikel 45c)

Er det muligt at præcisere, hvordan afviklingsmyndigheden skal tage hensyn til de i artikel 45c, stk. 6, omhandlede kriterier ved vurderingen af, hvorvidt kravene i artiklens stk. 5 til en afviklingsenhed, der ikke er et G-SII, indgår i et G-SII eller en top-tier bank?

Svar

Ved beslutningen om, hvorvidt kravene i artikel 45c, stk. 5, skal anvendes på en afviklingsenhed, der ikke er et G-SII, indgår i et G-SII eller indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 100 mia. EUR (top-tier bank), er den centrale faktor i afviklingsmyndighedens afgørelse vurderingen af, at den pågældende afviklingsenhed med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis den bliver nødlidende.

Ud over denne vurdering skal afviklingsmyndigheden også tage hensyn til følgende kriterier:

- forekomst af indskud og mangel af gældsinstrumenter i finansieringsmodellen
- i hvilket omfang adgangen til kapitalmarkederne for nedskrivningsrelevante passiver er begrænset
- i hvilket omfang afviklingsenheden er afhængig af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i MREL.

I betragtning af at den afgørelse, der skal træffes af afviklingsmyndigheden, indebærer, at den pågældende afviklingsenhed vil blive underlagt strengere krav med hensyn til kalibrering af MREL (artikel 45c, stk. 5, og efterstilling (artikel 45b, stk. 4, 7 og 8), er disse kriterier med til at sikre, at en sådan afgørelse står i rimeligt forhold til de tilstræbte mål og tager hensyn til den pågældende enheds forhold. Det kan derfor overvejes, hvis ovennævnte kriterier er opfyldt med hensyn til en afviklingsenhed (dvs. forekomst af indskud i finansieringen, begrænset adgang til kapitalmarkederne, afhængighed af egentlig kernekapital til at opfylde kravet i MREL), at afviklingsmyndigheden undlader at anvende kravene i artikel 45c, stk. 5, på en sådan enhed, hvis det fører til et uforholdsmæssigt MREL-krav. Denne konklusion bør ikke drages automatisk og afhænger af den specifikke situation i den konkrete sag.

Ovennævnte tre kriterier findes også i artikel 45m, stk. 7, hvor de bliver anvendt til generelt at fastsætte en forholdsmæssig længde på overgangsperioden. Der henvises til kriterierne i artikel 45m, stk. 7, og artikel 45, stk. 1, tredje afsnit, og de vedrører også fastsættelse af overgangsperioder, der slutter efter den 1. januar 2024. I forbindelse med denne specifikke afgørelse om forlængelse af overgangsperioden til efter den 1. januar 2024 skal afviklingsmyndighederne også tage hensyn til følgende:

- udviklingen i enhedens finansielle situation
- udsigten til, at enheden inden for en rimelig tidsramme vil være i stand til at sikre opfyldelse af MREL og dens efterstillingskomponent

- om den er i stand til at erstatte passiver, som ikke længere opfylder kriterierne for nedskrivningsrelevans og udløb, og hvis ikke, hvorvidt dette er af idiosynkratisk karakter eller skyldes en markedsomfattende forstyrrelse.

Fastsættelsen af en overgangsperiode, der slutter efter den 1. januar 2024 på grundlag af artikel 45m, stk. 1, tredje afsnit, forhindrer derfor ikke afviklingsmyndigheden som sådan i at træffe beslutning om anvendelse af kravene i artikel 45c, stk. 5, på den samme afviklingsenhed. Ligeledes kan en afviklingsenhed, hvorpå kravene i artikel 45c, stk. 5, er blevet anvendt, have en overgangsperiode, der slutter efter den 1. januar 2024, som fastsat i artikel 45m, stk. 7.

42. Spørgsmål (artikel 45c)

Skal afviklingsmyndighederne og de kompetente myndigheder i henhold til artikel 45c, stk. 10, høre hinanden, eller skal afviklingsmyndighederne kræve de nødvendige oplysninger fremlagt af det pågældende institut?

Svar

Artikel 45c, stk. 1, præciserer, at MREL-kravet, hvis kalibrering er nærmere beskrevet i de følgende afsnit i artikel 45c, skal fastlægges af afviklingsmyndigheden efter høring af den kompetente myndighed. For at kunne kalibrere MREL-kravet er afviklingsmyndighederne endvidere i stand til at kræve de nødvendige oplysninger fremlagt af de kompetente myndigheder med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til BRRD, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, og artikel 90, stk. 1.

c) *Fastlæggelse af MREL for afviklingsenheder, der indgår i G-SII'er*

43. Spørgsmål (artikel 45d)

Hvad forstås ved udtrykket »indgår i et G-SII« i artikel 45d, stk. 1?

Svar

G-SII'er er defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 83c), i BRRD, ved krydshenvisning til artikel 4, stk. 1, nr. 133), i CRR. Sidstnævnte bestemmelse definerer G-SII'er som dem, der er identificeret i henhold til artikel 131, stk. 1 og stk. 2, i CRD. I henhold til artikel 131, stk. 1, i CRD skal medlemsstaterne udpege myndigheder, der på konsolideret niveau er ansvarlige for identifikation af G-SII'erne inden for deres jurisdiktion. Artikel 131, stk. 2, omhandler en metode til identifikation.

I henhold til artikel 131, stk. 1, i CRD skal et G-SII enten være:

- a) en koncern under ledelse af et moderinstitut i Unionen, et finansielt EU-moderholdingselskab eller et blandet finansielt EU-moderholdingselskab eller
- b) et institut, der ikke er et datterselskab af et moderinstitut i Unionen, af et finansielt EU-moderholdingselskab eller af et blandet finansielt EU-moderholdingselskab.

Den mulighed, der henvises til i litra b) ovenfor, er medtaget for at omfatte teoretiske tilfælde, hvor et G-SII er en enkeltstående bank. En afviklingsenhed, der »indgår i et G-SII«, er derfor en enhed, der ikke selv er et G-SII i henhold til artikel 131, stk. 1, litra b), i CRD, men som indgår i G-SII-konsolideringen i henhold til litra a) i samme bestemmelse. I praksis bliver dette relevant, når både den i artikel 131, stk. 1, litra a), i CRD omhandlede enhed og andre enheder i G-SII-koncernen er blevet identificeret som afviklingsenheder, og det er her, en MPE-afviklingsstrategi tilstræbes. Her bør begge afviklingsenheder være underlagt artikel 45d i BRRD.

44. Spørgsmål (artikel 45d og 45h)

Hvad er en »G-SII-enhed, der tilhører samme G-SII«, som anført i artikel 45d, stk. 4, og artikel 45h, stk. 2, i BRRD?

Svar

G-SII'er er defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 83c), i BRRD og artikel 4, stk. 1, nr. 133), i CRR ved henvisning til artikel 131, stk. 1 og 2, i CRD.

I artikel 4, stk. 1, nr. 136), i CRR defineres en G-SII-enhed som »en enhed med status som juridisk person, der er et G-SII eller indgår i et G-SII eller i et tredjeland-G-SII«.

Disse definitioner er relevante ved anvendelse af artikel 45d, stk. 4, og artikel 45h, stk. 2, i BRRD. I praksis omfatter disse bestemmelser en situation, hvor en koncern under ledelse af et G-SII består af mere end én afviklingsenhed (typisk G-SII'et selv og en eller flere enheder), og det er her, en MPE-afviklingsstrategi tilstræbes.

45. Spørgsmål (artikel 45d)

Hvad forstås ved udtrykket »moderenheden i Unionen« i artikel 45d, stk. 4, litra b)? Henviser det til modervirksomhed i Unionen eller til moderinstitut i Unionen?

Svar

»Moderenheden i Unionen« i artikel 45d, stk. 4, litra b), henviser til en modervirksomhed i Unionen som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 85).

d) *Anvendelse af det interne MREL-krav på enheder, som ikke selv er afviklingsenheder*

46. Spørgsmål (artikel 45f)

I henhold til artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. ii), i BRRD kræves der et passiv for at opfylde kriterierne for efterstilling i artikel 72b, stk. 2, litra d), i CRR med henblik på overholdelse af det interne MREL-krav.

Samtidig hedder det i artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. iii), i BRRD, at nedskrivningsrelevante passiver i det interne MREL-krav »ved almindelig insolvensbehandling er efterstillet passiver, der ikke opfylder betingelsen i nr. i) og ikke er omfattet af kapitalgrundlagskrav«.

Kriteriet i nr. i) vedrører imidlertid ikke prioritet ved insolvensbehandling. Det henviser til passiver, »der udstedes til og købes af afviklingsenheden enten direkte eller indirekte gennem andre enheder i samme afviklingskoncern, der købte passiverne fra den enhed, der er omfattet af denne artikel, eller der udstedes til og købes af en eksisterende aktionær, der ikke indgår i samme afviklingskoncern, så længe udøvelsen af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 59-62 ikke berører afviklingsenhedens kontrol med datterselskabet«. Derfor kan passiverne, som omhandlet i artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. i), praktisk talt have en hvilken som helst prioritetsrækkefølge.

Er det korrekt, at prioritetsrækkefølgen, der følger af artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. iii), i BRRD, afhænger af prioritetsrækkefølgen af instrumenter, der ikke opfylder kriteriet i nr. i) i samme bestemmelse, dvs. at den prioritetsrækkefølge, der gælder for interne MREL-instrumenter, afhænger af prioritetsrækkefølgen af instrumenter, som datterselskabet faktisk har udstedt uden for afviklingskoncernen? Dette ville indebære, at den prioritetsrækkefølge, der kræves for at opfylde det interne MREL-krav, skal vurderes med hensyn til hvert enkelt institut fra sag til sag.

Svar

Sammenholdt med artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. i), ii) og iii), i BRRD gælder følgende krav til prioritetsrækkefølgen ved insolvensbehandling af nedskrivningsrelevante passiver i det interne MREL-krav:

- de skal opfylde det generelle kriterium for efterstilling i artikel 72b, stk. 2, litra d), i CRR, dvs. efterstilling for udelukkede passiver som omhandlet i artikel 72a, stk. 2, i CRR, i henhold til artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. ii), i BRRD
- de skal opfylde et yderligere kriterium for efterstilling i henhold til artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. i) og iii), i BRRD, således at de skal efterstilles alle passiver, der ikke er nedskrivningsrelevante med henblik på opfyldelse af det interne MREL-krav, og som ikke er kapitalgrundlag.

Begrundelsen for det specifikke krav om efterstilling er at sikre, at nedskrivningsrelevante passiver i det interne MREL-krav ikke sidestilles med andre efterstillede passiver, der ikke er nedskrivningsrelevante med henblik på opfyldelse af det interne MREL-krav som omhandlet i artikel 45f, stk. 2, litra a), nr. i). Dette vil mindske risikoen for NCWO-fordringer, hvis nedskrivningsrelevante passiver i det interne MREL-krav nedskrives eller konverteres som omhandlet i artikel 59, stk. 1, litra a) og stk. 1a, uafhængigt af afviklingshandlinger (dvs. på det tidspunkt, hvor de ikke længere er levedygtige), eftersom kun disse nedskrivningsrelevante passiver i så fald kan nedskrives eller konverteres.

47. Spørgsmål (artikel 45f)

Er de egentlige kernekapitalbeløb og andet kapitalgrundlag, der er omhandlet i artikel 45f, stk. 2, litra b), i BRRD, angivet efter fratækning af disse omkostninger i henhold til artikel 36, 56 og 66 i CRR?

Svar

Med henblik på opfyldelse af både det eksterne og interne MREL-krav skal henvisninger til »kapitalgrundlag« fortolkes i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, nr. 38), i BRRD, som indeholder en henvisning til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i CRR, med forbehold af eventuelle yderligere betingelser, der er angivet i BRRD, såsom dem i artikel 45f, stk. 2, litra b), nr. ii).

I denne forbindelse fastsættes det i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i CRR, at »kapitalgrundlag« betyder summen af kernekapital og supplerende kapital. Til gengæld fremgår det klart af de tilsvarende bestemmelser i CRR vedrørende beregning af egentlig kernekapital (artikel 25) og supplerende kapital (artikel 71), at beløbene er angivet efter fratrækning af omkostningerne, som angivet i henholdsvis artikel 56 og 66 i CRR.

Endvidere definerer artikel 2, stk. 1, nr. 68a), i BRRD »egentlig kernekapital« ved krydshenvisning til artikel 50 i CRR, mens sidstnævnte præciserer, at egentlig kernekapital beregnes netto, efter at omkostningerne er trukket fra, som anført i artikel 36 i CRR.

48. Spørgsmål (artikel 45f)

Hvad er forskellen på stk. 3 og stk. 4 i artikel 45f?

Svar

Sondringen mellem stk. 3 og stk. 4 i artikel 45f vedrører ejerskabsforholdet mellem datterselskabet, for hvilket det interne MREL-krav kan frafalde, og dets mellemliggende eller øverste moderselskab.

Stk. 3 henviser til muligheden for at frafalde det interne MREL-krav, hvis datterselskabet og afviklingsenheden er beliggende i den samme medlemsstat og fastsætter betingelserne for et sådant frafald.

Stk. 4 henviser til muligheden for at frafalde det interne MREL-krav, hvis datterselskabet og et mellemliggende moderselskab er beliggende i samme medlemsstat, men det øverste moderselskab (afviklingsenheden) er beliggende i en anden medlemsstat. Stk. 3 giver derfor mulighed for en direkte ejerskabsstruktur, mens stk. 4 giver mulighed for en såkaldt »kædestruktur« på tværs af flere medlemsstater.

49. Spørgsmål (artikel 45f)

I henhold til artikel 45f kan afviklingsmyndigheden dispensere fra anvendelsen af det interne MREL-krav i to tilfælde:

- hvis afviklingsenheden og datterselskabet begge er etableret i samme medlemsstat (stk. 3)
- hvis datterselskabet og dets moderselskab er etableret i samme medlemsstat, selv om afviklingsenheden ikke er etableret i den samme medlemsstat, forudsat at moderselskabet bl.a. opfylder det interne MREL-krav på delkonsolideret grundlag (stk. 4).

Hvad angår garantierne i artikel 45f, stk. 5, er disse kun udtrykkeligt omhandlet i BRRD i den første situation, dvs. hvis afviklingsenheden og datterselskabet er beliggende i samme medlemsstat.

Det er uklart, hvorfor det i forbindelse med grænseoverskridende afviklingskoncerner er muligt at dispensere (som kan anses for en »mere risikabel« tilgang), men det er ikke muligt at tillade opfyldelse af det interne MREL-krav med en garanti (hvilket er en »mindre risikabel« tilgang).

Kan afviklingsmyndigheden for et datterselskab tillade, at kravet omhandlet i artikel 45, stk. 1, opfyldes helt eller delvist med en garanti, der er stillet af dets moderselskab i henhold til betingelserne i artikel 45f, stk. 5, selv om afviklingsenheden ikke er etableret i samme medlemsstat som datterselskabet?

Svar

Artikel 45f, stk. 3, henviser til dispensation fra det interne MREL-krav i en situation, hvor der er direkte ejerskab mellem et datterselskab og afviklingsenheden i samme medlemsstat, mens artikel 45f, stk. 4, henviser til dispensation fra det interne MREL-krav i en situation, hvor datterselskabet og dets mellemliggende moderselskab er beliggende i samme medlemsstat, men afviklingsenheden ikke nødvendigvis er beliggende i den samme medlemsstat.

Med hensyn til datterselskabets mulighed for helt eller delvist at opfylde det interne MREL-krav ved hjælp af garantier med sikkerhedsstillelse (artikel 45f, stk. 5) finder bestemmelsen udtrykkeligt anvendelse i situationen med direkte ejerskab mellem et datterselskab og afviklingsenheden i samme medlemsstat, men indeholder ikke en tilsvarende bestemmelse med hensyn til situationen, hvor et datterselskab og dets mellemliggende moderselskab er beliggende i samme medlemsstat.

Anvendelse af garantier med sikkerhedsstillelse til at opfylde det interne MREL-krav i sidstnævnte tilfælde bør også være muligt. Hvis en dispensation kan anvendes mellem et datterselskab og dets mellemliggende moderselskab i samme medlemsstat, bør en garanti med sikkerhedsstillelse ligeledes kunne anvendes under lignende omstændigheder, navnlig fordi det ville give datterselskabet mere beskyttelse med hensyn til at få de nødvendige ressourcer, end en fuld dispensation fra MREL-kravet ville give.

50. Spørgsmål (artikel 45f)

Ved vurderingen af kriteriet for at dispensere fra det interne MREL-krav som omhandlet i artikel 45f, stk. 3, litra b), og artikel 45f, stk. 4, i BRRD eller for at anvende garantier med sikkerhedsstillelse i henhold til artikel 45f, stk. 5, hvilket MREL-mål i forhold til efterlevelse af kravene skal så vurderes under MREL-opbygningsfasen indtil 2024? Skal efterlevelse af kravene vurderes i forhold til det endelige mål for MREL i 2024 eller det mellemliggende mål i 2022?

Kan afviklingsmyndigheden i den overgangsperiode, der måtte blive fastsat, tillade opfyldelse af det interne MREL-krav med garantier, hvis alle de andre betingelser (undtagen efterlevelse af det eksterne MREL-mål) er opfyldt?

Svar

Ved vurderingen af afviklingsenhedens eller moderselskabets opfyldelse af MREL-kravet i artikel 45e og artikel 45, stk. 1, som fastsat i henholdsvis litra b) i stk. 3 og stk. 4 i artikel 45f, tages der hensyn til de overgangsperioder, der er fastsat i artikel 45m.

Derfor skal opfyldelse af artikel 45f, stk. 3, litra b), og stk. 4, litra b), vurderes inden 2024 i forhold til det mellemliggende bindende mål, der er fastsat i artikel 45m, stk. 1, andet afsnit.

Det betyder, at et datterselskab, der ikke er en afviklingsenhed, kan få dispensation fra et internt MREL-krav, hvis afviklingsenheden eller dens moderselskab opfylder det mellemliggende krav på et konsolideret grundlag, og alle andre betingelser, som er angivet i artikel 45f, stk. 3 eller 4, er opfyldt på tidspunktet for dispensationsafgørelsen.

Det samme gælder med hensyn til opfyldelse af betingelsen i artikel 45f, stk. 3, litra b), ved vurderingen af muligheden for at tillade hel eller delvis opfyldelse af det interne MREL-krav ved hjælp af garantier med sikkerhedsstillelse i overensstemmelse med artikel 45f, stk. 5, første afsnit.

51. Spørgsmål (artikel 45f)

Af artikel 45f, stk. 3 og 4, fremgår en række betingelser, som giver mulighed for at dispensere fra anvendelse af artikel 45f. Men det fremgår ikke klart af ordlyden af direktivet, om disse betingelser skal opfyldes samlet eller enkeltvist.

Er betingelserne i artikel 45f, stk. 3 og 4, kumulative, eller er det tilstrækkeligt at opfylde bare én af betingelserne heri for at givet et datterselskab, der ikke er en afviklingsenhed, dispensation fra at anvende artikel 45f?

Svar

For at sikre et tilfredsstillende forsigtighedsniveau og sikkerhedsforanstaltninger, når der dispenseres fra det interne MREL-krav eller tillades anvendelse af garantier med sikkerhedsstillelse, skal de betingelser, som anført i artikel 45f, stk. 3, 4 og 5, opfyldes kumulativt.

52. Spørgsmål (artikel 45f)

Kan begrundelsen for betingelserne i artikel 45f, stk. 5, vedrørende anvendelse af garantier med sikkerhedsstillelse til opfyldelse af det interne MREL-krav forklares?

Svar

Artikel 45f, stk. 5, tillægger afviklingsmyndigheden for et datterselskab beføjelse til at tillade, at dens interne MREL-krav opfyldes helt eller delvist med en garanti stillet af den respektive afviklingsenhed, når afviklingsenheden og datterselskabet er etableret i samme medlemsstat, indgår i samme afviklingskoncern, og når afviklingsenheden opfylder sit eksterne MREL-krav (se også svaret på spørgsmål 49 ovenfor for de tilfælde, hvor et datterselskab og dets mellemliggende moderselskab er beliggende i samme medlemsstat).

Artikel 45f, stk. 5, fastlægger en række betingelser, som garantierne skal opfylde for at sikre, at sådanne garantier effektivt kan absorbere datterselskabets tab og rekapitalisere det, når de udløses, uanset om afviklingsenheden selv er under afvikling på det tidspunkt. Ifølge disse betingelser:

- skal garantien stilles for et beløb, der som minimum svarer til størrelsen af det interne MREL-krav, garantien træder i stedet for (litra a))
- skal der stilles sikkerhed for mindst 50 % af garantibeløbet (jf. litra c))
- skal garantien være underlagt både arbitrære (dvs. fastsættelse af, at datterselskabet ikke længere er levedygtigt) og automatiske udløser (dvs. når det ikke kan indfri sin gæld eller andre passiver, efterhånden som de forfalder), alt efter hvad der indtræffer først (litra b))
- accepteres kun finansiel sikkerhed som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF⁽¹⁵⁾, dvs. finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret eller aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning (tilsagn). Dette sikrer en øget beskyttelse af sikkerhedshaveren, idet sikkerheden i henhold til betingelserne i dette direktiv kan kræves håndhævet, hvis afviklingsenheden er insolvent eller afvikles (litra c))
- skal sikkerhedsstillelsen være af høj kvalitet (ubehæftet, med forbehold af haircuts) (litra d) og e))
- skal sikkerhedsstillelsen have en effektiv løbetid, som opfylder den samme løbetidsbetingelse som nedskrivningsrelevante passiver (litra f)) og
- er der ingen barrierer for overførslen af sikkerhedsstillelsen, herunder hvis der iværksættes en afviklingshandling over for afviklingsenheden (litra g)).

53. Spørgsmål (artikel 45f og 45g)

Er det korrekt at antage, at udtrykket »hurtig« som anvendt i artikel 45f, stk. 3, litra c), og stk. 4, litra c), og i artikel 45g, litra f), både finder anvendelse på overførsel af kapitalgrundlag og på afviklingsenhedens tilbagebetaling af passiver til datterselskabet?

Svar

Betingelsen for at dispensere fra det interne MREL-krav som omhandlet i artikel 45f, stk. 3, litra c), og stk. 4, litra c) samt i artikel 45g, litra f), sikrer, at der ikke er nogen nuværende eller forventede (praktiske eller juridiske) hindringer både for hurtig overførsel af kapitalgrundlag til datterselskabet og for afviklingsenhedens eller det mellemliggende moderselskabs hurtige tilbagebetaling af passiver til datterselskabet.

e) Procedure for fastlæggelse af MREL

54. Spørgsmål (artikel 45h)

Det fremgår af artikel 45h, stk. 1, at afviklingsenhedens afviklingsmyndighed, koncernafviklingsmyndigheden, hvis den adskiller sig fra førstnævnte, og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns datterselskaber, der er omfattet af kravet omhandlet i artikel 45f på individuelt grundlag, skal gøre alt, hvad der står i deres magt, for at nå frem til en fælles afgørelse. Ville det med hensyn til grænseoverskridende koncerner være hensigtsmæssigt at medtage en bestemmelse i forbindelse med gennemførelsen i national ret, der giver den nationale afviklingsmyndighed mulighed for at samarbejde med alle relevante myndigheder?

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43).

Svar

I henhold til artikel 88, stk. 5, andet afsnit, skal medlemmerne af afviklingskollegiet allerede samarbejde tæt. Denne forpligtelse gælder for alle opgaver, der er anført i artikel 88, stk. 1, hvilket omfatter fastlæggelse af MREL (litra i) i bestemmelsen).

En bestemmelse, der giver nationale afviklingsmyndigheder mulighed for at samarbejde med andre relevante myndigheder, ville derfor ikke være i strid med de gældende regler i BRRD.

55. Spørgsmål (artikel 45h)

Artikel 45h, stk. 2, i BRRD henviser til artikel 12 i CRR. Med de ændringer, der blev indført med CRR ved forordning (EU) 2019/876, er den pågældende artikel 12 udgået.

Kan det bekræftes, at artikel 45h, stk. 2, i BRRD i stedet bør henvide til artikel 12a i CRR?

Svar

Henvisningen til artikel 12 i CRR i artikel 45h, stk. 2, i BRRD skal forstås som en henvisning til artikel 12a i CRR.

56. Spørgsmål (artikel 45h)

Artikel 45h, stk. 4 og 5, finder anvendelse på afviklingsmyndighedernes afgørelser på grund af uenighed om henholdsvis et konsolideret afviklingskoncernkrav (det eksterne MREL-krav) og afviklingskoncernenheders individuelle MREL-krav (det interne MREL-krav).

Finder artikel 45h, stk. 6, anvendelse, hvis der ikke samtidig træffes en fælles afgørelse om de ovennævnte krav?

Svar

Artikel 45h, stk. 6, omhandler situationen, hvor der er uenighed mellem afviklingsmyndighederne om både niveauet for det konsoliderede afviklingskoncernkrav og for kravene fra datterselskaber, der ikke er afviklingsenheder. Her vil datterselskabernes afviklingsmyndigheder træffe afgørelse om niveauet for MREL-kravet på individuelt grundlag for datterselskaberne i overensstemmelse med stk. 5 (dvs. under behørig hensyntagen til afviklingsenhedens afviklingsmyndigheds synspunkter). Afviklingsenhedens afviklingsmyndighed vil også træffe afgørelse om det konsoliderede koncernkrav i overensstemmelse med de skridt, der er omhandlet i stk. 4.

f) Overgangsordninger og ordninger efter afvikling

57. Spørgsmål (artikel 45m)

I henhold til artikel 45m, stk. 8, kan afviklingsmyndighederne efterfølgende ændre overgangsperioden eller planlagte MREL-mål. Omhandler denne bestemmelse kun planlagte MREL-mål som omhandlet i artikel 45m, stk. 6, eller kan den oprindeligt fastlagte overgangsperiode som omhandlet i artikel 45m, stk. 1, efterfølgende ændres?

Svar

Afviklingsmyndighederne kan ændre den oprindeligt fastlagte overgangsperiode som omhandlet i artikel 45m, stk. 1, og ikke kun det planlagte MREL som meddelt i henhold til artikel 45m, stk. 6.

Henvisningen til »jf. dog stk. 1« i artikel 45m, stk. 8, er foretaget for at sikre, at afviklingsmyndigheden overholder reglerne og kriterierne indeholdt deri ved ændring af overgangsperioden.

58. Spørgsmål (artikel 45m)

Kan de mellemliggende målniveauer, der fastsættes i henhold til artikel 45m, stk. 1, andet afsnit, forlænges, hvis afviklingsmyndighederne fastsætter en overgangsperiode, der slutter efter den 1. januar 2024 i henhold til bestemmelsens tredje afsnit?

Svar

Det mellemliggende målniveau i henhold til artikel 45m, stk. 1, andet afsnit, skal opfyldes af enhederne den 1. januar 2022 og kan ikke forlænges af afviklingsmyndigheden. Muligheden for at fastsætte en overgangsperiode, der slutter efter den 1. januar 2024, som fastsat i artikel 45m, stk. 1, tredje afsnit, finder kun anvendelse på det endelige MREL.

Det bør imidlertid bemærkes, at det mellemliggende målniveau som hovedregel skal sikre en lineær opbygning af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver hen imod opfyldelse af MREL. Derfor påvirker en forlængelse af overgangsperioden for det endelige MREL til efter den 1. januar 2024 det mellemliggende målniveau, der skal fastsættes af afviklingsmyndighederne, da det fører til et lavere mellemliggende målniveau end det, der ville være blevet fastsat, hvis overgangsperioden sluttede den 1. januar 2024.

59. Spørgsmål (artikel 45m)

Ifølge artikel 45m, stk. 1, andet afsnit, »skal de mellemliggende målniveauer som hovedregel sikre en lineær opbygning af kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver hen imod opfyldelse af kravet.«

Kan det bekræftes, at udtrykket »krav« i denne bestemmelse både henviser til det overordnede kvantitative krav og til efterstillelse?

Svar

I henhold til artikel 45m, stk. 1, første afsnit, henviser de mellemliggende målniveauer, som fastsættes af afviklingsmyndigheden, til kravene i artikel 45e eller 45f (det eksterne eller interne MREL-krav) og til krav, der følger af anvendelse af artikel 45b, stk. 4, 5 eller 7 (efterstillelse), alt efter hvad der er relevant.

Reglen, som kræver, at afviklingsmyndighederne skal sikre en lineær opbygning, finder anvendelse på alle mellemliggende målniveauer, der fastsættes af afviklingsmyndigheden. Det mellemliggende målniveau med hensyn til den overordnede kalibrering af MREL bør derfor sikre en lineær opbygning hen imod opfyldelse af det endelige eksterne eller interne MREL-krav, som afviklingsmyndigheden fastsætter. Ligeledes med hensyn til efterstillelse bør det efterstillede mellemliggende målniveau fastsættes i lyset af det endelige målniveau for efterstillelse, som afviklingsmyndigheden fastsætter. TLAC-minimumskravet, og minimumsniveauet for kravene i artikel 45c, stk. 5 eller 6, som skal være opfyldt den 1. januar 2022, skal også tages i betragtning, idet det mellemliggende målniveau ikke kan fastsættes til et lavere beløb end disse minimumskrav (det mellemliggende målniveau kan fastsættes til et højere beløb end disse minimumskrav på grundlag af reglen om lineær opbygning).

H. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE KONTRAKTMÆSSIG ANERKENDELSE AF BAIL-IN

60. Spørgsmål (artikel 55)

I henhold til artikel 55, stk. 1, første afsnit, skal passiver, der ikke er udelukket fra bail-in-værktøjets anvendelsesområde, og som er underlagt lovgivningen i et tredjeland, indeholde en klausul om, at modparten erkender, at passiverne kan gøres til genstand for EU-afviklingsmyndighedernes nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, og indvilliger i at være bundet af sådanne beføjelser.

I henhold til artikel 55, stk. 1, andet afsnit, gives afviklingsmyndigheden endvidere beføjelse til at dispensere enheder, hvis MREL-krav svarer til tabsabsorberingsbeløbet, fra dette krav, forudsat de relevante passiver ikke er medregnet med henblik på at opfylde MREL-kravene.

Finder afviklingsmyndighedens skøn i artikel 55, stk. 1, andet afsnit, anvendelse fra sag til sag eller generelt på alle enheder, som opfylder de relevante kriterier?

Svar

Vurderingen som omhandlet i artikel 55, stk. 1, andet afsnit, bør foretages fra sag til sag. Denne bestemmelse giver afviklingsmyndighederne beføjelse til at anvende undtagelsen (»kan beslutte«) på enheder, der falder ind under den heri nævnte relevante kategori.

Endvidere kan undtagelsen kun anvendes, hvis instituttet er i stand til at opfylde sine MREL-krav med de resterende passiver. Dette element skal undersøges, før undtagelsen anvendes, og en sådan verifikation synes kun mulig at foretage fra sag til sag.

61. Spørgsmål (artikel 55)

Henviser datoen som nævnt i artikel 55, stk. 1, litra d), til direktiv (EU) 2019/879 eller til BRRD I?

Svar

Artikel 55, stk. 1, litra d), henviser til BRRD I, som allerede har medtaget artikel 55, eftersom det henviser til afsnittet i gennemførelsen af direktivet som omfattet af denne artikel, og ikke til gennemførelsen af selve artiklen. Den nye artikel 55, der blev indført ved direktiv (EU) 2019/879, erstatter den tidligere artikel 55 med en ny version af denne bestemmelse, men den erstatter ikke hele afsnittet, hvori artikel 55 indgår.

62. Spørgsmål (artikel 55)

Hvad forstås ved udtrykket »kategori« i artikel 55, stk. 2, femte afsnit? Henviser det til passivernes prioritetsrækkefølge eller til typen af det pågældende finansielle instrument?

Har henvisningerne til »kategori« i artikel 45b, stk. 5, samme betydning som i artikel 55, stk. 2?

Svar

Ordet »kategori« i artikel 55, stk. 2, femte afsnit, henviser til passivernes prioritetsrækkefølge. Denne fortolkning er i overensstemmelse med betydningen og anvendelsen af ordet i andre bestemmelser i BRRD (f.eks. artikel 34, stk. 1, litra f), som henviser til NCWO-princippet). Derfor skal henvisningen til »kategori« i artikel 45b, stk. 5, tolkes i overensstemmelse dermed.

63. Spørgsmål (artikel 55)

I henhold til artikel 55, stk. 2, femte afsnit, skal afviklingsmyndigheden, hvis den i forbindelse med vurderingen af afviklingsmulighederne eller på ethvert andet tidspunkt konstaterer, at mængden af passiver inden for en bestemt kategori af passiver, for hvilke der gælder en fritagelse som følge af praktisk umulighed, eller som er udelukket fra anvendelsen af bail-in, eller sandsynligvis vil blive udelukket i henhold til artikel 44, stk. 2 og stk. 3, beløber sig til mere end 10 % af den pågældende kategori, straks vurdere virkningen af dette forhold på den pågældende enheds afviklingsmuligheder. I denne bestemmelse er der imidlertid ingen henvisning til passiver, for hvilke instituttet ikke har medtaget kontraktvilkåret (dvs. tilsidesættelse af forpligtelsen i artikel 55, stk. 1) ved vurdering af, hvorvidt tærsklen på 10 % er overskredet.

Vil det være korrekt af gennemføre BRRD for ikke at medtage passiver, for hvilke instituttet ikke har medtaget kontraktvilkåret ved beregningen af tærsklen på 10 %?

Svar

Ordlyden i artikel 55, stk. 2, femte afsnit, er begrænset til passiver, hvor afviklingsmyndigheden har tilladt, at kontraktvilkåret ikke medtages som følge af praktisk umulighed, og passiver, der er udelukket fra, eller som sandsynligvis vil blive udelukket fra, anvendelsen af bail-in i henhold til artikel 44, stk. 2 og stk. 3. Den særlige forpligtelse til at vurdere virkningen på afviklingsmulighederne på baggrund af dette afsnit kan derfor kun gennemføres under henvisning til disse passiver.

Direktivet om genopretning og afvikling af banker forhindrer imidlertid ikke medlemsstaterne i at gennemføre bestemmelsen bredt og tillige inkludere passiver, for hvilke banken ikke har indført bestemmelsen. Denne tilgang vil være i overensstemmelse med målsætningerne for afvikling og BRRD, da det vil øge kontrollen med instituttets afviklingsmuligheder.

Forpligtelsen i denne bestemmelse berører endvidere ikke afviklingsmyndighedens generelle forpligtelse til at sikre instituttets afviklingsmuligheder i henhold til artikel 17. I forbindelse med den generelle vurdering af afviklingsmulighederne bør afviklingsmyndigheden også tage hensyn til virkningen af passiver, der ikke indeholder kontraktvilkåret, fordi instituttet eller enheden ikke opfylder forpligtelsen i artikel 55, stk. 1.

64. Spørgsmål (artikel 55)

På hvilke betingelser kan en afviklingsmyndighed beslutte, at den er uenig i et selskabs vurdering som følge af en praktisk umulighed? Der kan opstå vanskeligheder, hvis der er indgået en kontrakt, og afviklingsmyndigheden bestemmer, at der skal indsættes et kontraktvilkår som omhandlet i artikel 55, stk. 1.

Hvis en enhed tillige når frem til den konklusion, at indsættelsen af kontraktvilkåret er en praktisk umulighed, og underretter afviklingsmyndigheden om denne vurdering i henhold til artikel 55, stk. 2, første afsnit, hvornår har enheden da mulighed for at indgå den pågældende kontrakt?

Svar

Kriterierne for vurderingen af praktisk umulighed vil blive nærmere fastlagt i en delegeret forordning, der fastsætter reguleringsmæssige tekniske standarder, som udarbejdes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, i overensstemmelse med beføjelsen i artikel 55, stk. 6.

Med hensyn til tidspunktet, hvor kontrakten kan indgås, kan instituttet ikke indgå kontrakten, før afviklingsmyndigheden er underrettet. Men det kan indgå kontrakten uden at afvente svar fra afviklingsmyndigheden om, hvorvidt der foreligger en betingelse om praktisk umulighed, som følge af at artikel 55, stk. 2, andet afsnit, kræver, at pligten til indføre en bestemmelse suspenderes fra det øjeblik, hvor meddelelsen fra instituttet modtages.

65. Spørgsmål (artikel 55)

Howdan skal udtrykket »inden for en rimelig frist« i artikel 55, stk. 2, forstås?

Finder henvisningen, navnlig i første afsnit i bestemmelsen, til »en rimelig frist« anvendelse på enheden (som skal forsyne afviklingsmyndigheden med de oplysninger, som den anmoder om, inden for den pågældende frist) eller på afviklingsmyndigheden (som skal anmode om oplysningerne inden for den pågældende frist)?

Svar

Den »rimelige frist« er relevant for afviklingsmyndigheden med hensyn til at anmode om nødvendige oplysninger (i første afsnit i artikel 55, stk. 2) og indsættelsen af bestemmelsen (i tredje afsnit i samme stykke).

Artikel 55, stk. 2, første afsnit, giver mulighed for beføjelse til på nationalt plan at definere afviklingsmyndighedens rimelige frist til at anmode enheden om de nødvendige oplysninger. Under alle omstændigheder anbefales det, at tidshorisonten defineres på en ensartet måde i forhold til fristen, som fastsættes i henhold til artikel 55, stk. 2, tredje afsnit, med hensyn til anmodningen om indsættelse af bestemmelsen. Dette element vil blive fastsat i en delegeret forordning på baggrund af en reguleringsmæssig teknisk standard, som udarbejdes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, i overensstemmelse med mandatet i artikel 55, stk. 6.

66. Spørgsmål (artikel 55 og artikel 59)

Artikel 55, stk. 2, femte afsnit, henviser til artikel 73 »når beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver anvendes«. Artikel 73 fastlægger sikkerhedsforanstaltninger for aktionærer i forbindelse med »delvise overførsler« og »anvendelsen af bail-in-værktøjet«.

Skal dette fortolkes som om, sikkerhedsforanstaltningerne i artikel 73 også finder anvendelse ved nedskrivning og konvertering af nedskrivningsrelevante passiver »uafhængigt af afvikling« som omhandlet i artikel 59, stk. 1, litra a), og stk. 1a)?

Svar

Artikel 73 finder kun anvendelse på bail-in-værktøjet, hvilket er en af de mulige anvendelser af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne, og udøves »i relation til et institut under afviklings passiver«.

Princippet, der er fastsat i artikel 73, stk. 1, litra b) — som vedrører anvendelse af NCWO-princippet — finder imidlertid også anvendelse, når der nedskrives eller konverteres uafhængigt af afvikling i henhold til artikel 59, stk. 1, litra a). Navnlig i henhold til artikel 59, stk. 1, tredje afsnit, skal der »efter udøvelsen af beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver uafhængigt af afviklingshandlinger, foretages den værdiansættelse, der er omhandlet i artikel 74, og artikel 75 finder anvendelse«. Både artikel 74 og artikel 75 indebærer anvendelse af NCWO-princippet.

I. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE NEDSKRIVNING ELLER KONVERTERING AF KAPITALINSTRUMENTER OG NEDSKRIVNINGSRELEVANTE PASSIVER

67. Spørgsmål (artikel 59)

Hvad omfatter de »særlige tilfælde«, der henvises til i artikel 59, stk. 1b, der ville give mulighed for en afvigelse fra afviklingsplanen?

Svar

Betragtning 54 og artikel 87, litra j), i BRRD præciserer, at når der træffes afviklingshandlinger, skal afviklingsmyndighederne følge de foranstaltninger, der er fastsat i afviklingsplanerne, medmindre de i lyset af en konkret sags omstændigheder vurderer, at afviklingsmålene kan opfyldes mere effektivt ved at træffe foranstaltninger, som ikke er fastsat i afviklingsplanen. De »særlige tilfælde«, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1b, skal således forstås i lyset af bemærkning 54 og artikel 87, litra j). Dette er relevant, hvis det både er nødvendigt kun at træffe foranstaltninger med hensyn til et datterselskab, og hvis en koncerndafviklingsordning er nødvendig, som nærmere præciseret i artikel 91, stk. 6, litra a).

68. Spørgsmål (artikel 59)

Med ændringerne i artikel 59 i BRRD kan nedskrivningsrelevante passiver, der opfylder betingelserne i artikel 45f, stk. 2, litra a), i BRRD, med undtagelse af betingelsen vedrørende passivernes restløbetid som omhandlet i artikel 72c, stk. 1, i CRR, også nedskrives eller konverteres på det tidspunkt, hvor de ikke længere er levedygtige.

Gælder beføjelsen til at nedskrive eller konvertere disse instrumenter kun i situationer, hvor afviklingsenhedens udstedende datterselskab indgår i samme afviklingskoncern som den pågældende afviklingsenhed? Eller kan beføjelsen også anvendes i situationer, hvor datterselskabet selv er en afviklingsenhed og således ikke indgår i samme afviklingskoncern som moderenheden, og hvor datterselskabet — uden at være underlagt et internt MREL-krav — har instrumenter, der opfylder kravene til det interne MREL-krav?

Svar

Beføjelsen til at nedskrive eller konvertere nedskrivningsrelevante passiver på det tidspunkt, hvor de ikke længere er levedygtige som omhandlet i artikel 59, stk. 1a, i BRRD, er kun tilgængelig for enheder, der ikke selv er afviklingsenheder.

Dette fremgår klart af artikel 59, stk. 1a, i selve BRRD, som kræver, at betingelserne i artikel 45f, stk. 2, litra a), er opfyldt, med undtagelse af betingelsen vedrørende passivernes restløbetid. Artikel 45f finder kun anvendelse på enheder, som ikke selv er afviklingsenheder.

Navnlig artikel 45f, stk. 2, første punktum, i BRRD, præciserer, at bestemmelserne deri finder anvendelse på de enheder, der er omhandlet i artikel 45f, stk. 1, i BRRD. I sidstnævnte bestemmelse fastsættes anvendelsesområdet for det interne MREL-krav, og det præciseres, at det interne MREL-krav ikke finder anvendelse på afviklingsenheder.

Derfor kan nedskrivningsrelevante passiver for datterselskaber, der er afviklingsenheder, kun nedskrives eller konverteres ved anvendelse af bail-in-værktøjet og ikke på det tidspunkt, hvor de ikke længere er levedygtige.

J. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE KONTRAKTMÆSSIG ANERKENDELSE AF BEFØJELSER TIL UDSÆTTELSE UNDER AFVIKLING

69. Spørgsmål (artikel 71a)

I henhold til artikel 71a, stk. 2, kan medlemsstaterne pålægge modervirksomheder i EU at sikre, at deres datterselskaber i tredjelande i visse finansielle kontrakter indfører bestemmelser for at udelukke, at udøvelse af beføjelser udgør en grund til opsigelse eller andre håndhævelsesforanstaltninger med hensyn til disse kontrakter. Dette krav kan finde anvendelse i forbindelse med datterselskaber i tredjelande, som er kreditinstitutter, investeringsselskaber (eller som ville være investeringsselskaber, hvis de havde et hovedkontor i den relevante medlemsstat) eller finansieringsinstitutter.

Ved udøvelse af denne mulighed kan medlemsstaterne da vælge kun at anvende kravet i artikel 71a, stk. 2, første afsnit, på en eller to af de opregnede kategorier af enheder (f.eks. kun på datterselskaber i tredjelande, som er kreditinstitutter)?

Svar

Artikel 71a, stk. 2, kan gennemføres ved at kræve indsættelse af den heri nævnte bestemmelse for kun nogle af de kategorier af enheder, der er anført i litra a) til c) i andet afsnit, for så vidt det ikke er i modstrid med andre bestemmelser i BRRD.

K. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE ANDRE BESTEMMELSER I BRRD**70. Spørgsmål (artikel 33)**

Bør henvisningen i artikel 33, stk. 4, snarere være en henvisning til stk. 2 i samme artikel end stk. 3? Artikel 33, stk. 2, indeholder bestemmelsen med reglen om, at afviklingshandlinger over for enheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) eller d), kun bør træffes, når betingelserne i artikel 32, stk. 1, er opfyldt, med bestemmelsen i stk. 4 som en undtagelse fra denne regel.

Svar

Ved henvisningen »med forbehold af nærværende artikels stk. 3« i artikel 33, stk. 4, forstås, at de betingelser, hvor det er relevant, i artikel 33, stk. 3, skal være opfyldt i forbindelse med anvendelse af artikel 33, stk. 4.

Mere specifikt ejes et blandet holdingselskabs datterselskaber direkte eller indirekte af et mellemliggende finansielt holdingselskab, og er betingelserne i artikel 33, stk. 4, litra b) og c), opfyldt, skal enheden som omhandlet i betingelse a) i denne bestemmelse forstås som værende det finansielle holdingselskab og ikke det blandede holdingselskab. Således er »med forbehold af nærværende artikels stk. 3« en nødvendig præcisering, eftersom begge typer holdingselskaber er omfattet af artikel 1, stk. 1, litra c) og d).

71. Spørgsmål (artikel 36)

Skal ordet »kapitalinstrumenter« i artikel 36, stk. 11, litra a), erstattes med »kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver«?

Svar

I artikel 36, stk. 11, litra a), er der ikke behov for en henvisning til »nedskrivningsrelevante passiver«, fordi denne bestemmelse henviser til muligheden for først at opskrive fordringer efter anvendelse af bail-in-værktøjet, og ikke efter anvendelse af beføjelsen til nedskrivning eller konvertering som omhandlet i artikel 59.

Ikke desto mindre er der mulighed for, efter en endelig vurdering, at opskrive instrumenter, der har været nedskrevet i henhold til artikel 59-62, i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3, og artikel 60, stk. 2, litra a).

72. Spørgsmål (artikel 47)

Artikel 47 fastsætter reglerne vedrørende behandling af aktionærer i tilfælde af bail-in eller nedskrivning eller konvertering af kapitalinstrumenter. Som omhandlet i direktiv (EU) 2018/879 er nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne som omhandlet i artikel 59 udvidet til også at omfatte visse nedskrivningsrelevante passiver. Hvorfor er denne ændring ikke afspejlet i artikel 47?

Svar

Artikel 47 finder anvendelse på »aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter« i forbindelse med anvendelsen af bail-in-værktøjet eller udøvelsen af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne som omhandlet i artikel 59.

Direktiv (EU) 2018/879 udvidede anvendelsesområdet i nedskrivnings- og konverteringsbeføjelserne til at omfatte indehavere af visse nedskrivningsrelevante passiver. Men eftersom disse indehavere ikke kan anses for at være »aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter« på baggrund af definitionerne i artikel 2, stk. 1, nr. 61) og 62), er det ikke nødvendigt at ændre anvendelsesområdet for artikel 47.

Ligeledes er indehavere af relevante kapitalinstrumenter (som allerede indgår i anvendelsesområdet for artikel 59 i BRRD I) ikke berørt af bestemmelserne i artikel 47, idet de heller ikke er »aktionærer og indehavere af andre ejerskabsinstrumenter« på baggrund af ovennævnte definitioner.

Med hensyn til henvisningen i artikel 47, stk. 1, litra b), nr. i), til udvanding af aktionærer gennem konvertering af relevante kapitalinstrumenter i henhold til beføjelsen som omhandlet i artikel 59, stk. 2, bør dette ligeledes læses som inkludering af konverteringen af nedskrivningsrelevante passiver i overensstemmelse med artikel 59. Faktisk henviser artikel 60, stk. 1, med hensyn til rækkefølgen af nedskrivning og konvertering af relevante kapitalinstrumenter og nedskrivningsrelevante passiver i litra a) til behovet for at iværksætte en af eller begge de foranstaltninger, der er anført i artikel 47, stk. 1, ved reducere af kernekapitalposter, før andre typer instrumenter bliver berørt.

73. Spørgsmål (artikel 108)

Artikel 108, stk. 2, litra c), i BRRD kræver, at »den relevante kontraktmæssige dokumentation og, hvor det relevant, prospektet for udstedelsen udtrykkeligt henviser til den lavere prioritet som omhandlet i nærværende afsnit«. Bør nationale gennemførelsesforanstaltninger til gennemførelse af artikel 108, stk. 2, litra c), i national lov kræve, at udstedere henviser til disse nationale gennemførelsesforanstaltninger i deres dokumentation eller i stedet til artikel 108, stk. 2, i BRRD?

Svar

Den kontraktlige henvisning til passivets lavere prioritet som omhandlet i artikel 108, stk. 2, litra c), bør ske under henvisning til de nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 108, stk. 2, i den medlemsstat, hvor udstederen af gældsinstrumenter har hjemme. Den yderligere henvisning i kontraktvilkåret til artikel 108, stk. 2, i BRRD, vil ikke være i modstrid dermed.

74. Spørgsmål (generelt)

Omfatter udtrykket »enhed«, når det ikke anvendes sammen med udtrykket »institut« (dvs. i forbindelse med sætningen »institut eller enhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), c) og d)«) de institutter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), ud over de i nærværende bestemmelse litra b) til d) nævnte enheder?

Henviser udtrykket »enhed« i artikel 16a, stk. 1, til et institut eller et finansielt holdingselskab, der skal opfylde de tilsynsmæssige krav på et konsolideret grundlag?

Svar

Den specifikke betydning af udtrykket »enhed« afhænger af bestemmelserne, hvori den anvendes, og af, hvem der er omfattet af de underliggende forpligtelser i disse bestemmelser eller de deri nævnte bestemmelser. Der bør tages hensyn til anvendelsesområdet for BRRD, som omhandlet i artikel 1, stk. 1. Udtrykket kan henvise til alle eller nogle af enhederne, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), herunder institutterne som nævnt i litra a).

I forbindelse med artikel 16a omfatter henvisningen til ordet »enhed« alle enheder, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a)-d), der skal opfylde det kombinerede bufferkrav og MREL-kravet i henhold til artikel 45, uanset om det er på et individuelt eller konsolideret grundlag (dvs. det eksterne og interne MREL-krav).

L. SPØRGSMÅL VEDRØRENDE SRMR**75. Spørgsmål (artikel 3 i SRMR)**

Definitionen af »afviklingsenhed« i artikel 3, stk. 1, nr. 24a), i SRMR henviser kun til SRB og ikke til de nationale afviklingsmyndigheder. Denne definition anvendes i flere artikler i SRMR (f.eks. artikel 12k, 16, 21 og 27). Kan bestemmelser i SRMR, der indeholder udtrykket »afviklingsenhed«, anvendes på afviklingsenheder og koncerner som nævnt i artikel 7, stk. 3, der falder uden for SRB's direkte ansvarsområde?

Svar

Artikel 3, stk. 24a, i SRMR (bestemmelsen, der afspejler artikel 2, stk. 83a, i BRRD) giver ikke SRB beføjelse til at identificere en enhed som en afviklingsenhed. Dette er snarere en konsekvens af den respektive afviklingsplan, der er omfattet af afviklingshandlingerne med hensyn til den pågældende enhed.

Artikel 9, stk. 1, i SRMR kræver, at de nationale afviklingsmyndigheder udarbejder og vedtager afviklingsplaner for enhederne som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i SRMR i overensstemmelse med artikel 8, stk. 5 til 13, i SRMR. Forpligtelsen til at afviklingsplanen skal omfatte afviklingshandlingerne, der kan anvendes, hvis enhederne bliver nødlidende, er omfattet af artikel 8, stk. 6, i SRMR. Endvidere er kravet til at identificere afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne for hver koncern omhandlet i artikel 8, stk. 10, andet afsnit, i SRMR.

76. Spørgsmål (artikel 10a i SRMR)

I overensstemmelse med artikel 10a, stk. 1, i SRMR, har SRB, hvis en enhed befinder sig i en situation, hvor den opfylder det kombinerede bufferkrav, men ikke opfylder sit eksterne eller interne MREL-krav beregnet på grundlag af SRE, beføjelse til at forbyde en enhed at udlodde mere end M-MUB. Vedrører SRB's beføjelse i henhold til denne bestemmelse alle enheder, der er underlagt SRMR, eller kun dem, som SRB er direkte ansvarlig for i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, stk. 4, litra b), og stk. 5, i SRMR?

Hvordan bør SRB endvidere anvende beføjelserne i artikel 10a i SRMR? Og bør de nationale afviklingsmyndigheder i så tilfælde også gennemføre SRB's instrukser i henhold til artikel 29 i SRMR?

Svar

I overensstemmelse med fordelingen af opgaver som fastsat i artikel 7 i SRMR kan SRB kun udøve de beføjelser, der tillægges enhederne i dens direkte regi i henhold til artikel 10a i SRMR (dvs. enheder og koncerner, som er omhandlet i artikel 7, stk. 2, i SRMR, samt enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, i SRMR, hvis betingelserne for anvendelse af disse afsnit er opfyldt). Med hensyn til de resterende enheder som omhandlet i artikel 7, stk. 3, bør det være den relevante nationale afviklingsmyndighed, der udøver beføjelserne til at begrænse udlodninger.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af artikel 10a i SRMR, hvem SRB's beslutning om at forbyde udlodninger, der ligger over M-MUB, skal rettes mod. Ikke desto mindre hænger denne beslutning tæt sammen med anvendelsen af MREL-kravet, eftersom beføjelsen som omhandlet i artikel 10a i SRMR er en af de foranstaltninger, gennem hvilken den manglende opfyldelse af MREL bør afhjælpes i henhold til artikel 12j, stk. 1, litra b), i SRMR. Den hænger også tæt sammen fjernelsen af væsentlige hindringer for afvikling, eftersom artikel 10, stk. 9, i SRMR omfatter en situation, hvor et institut opfylder både det kombinerede bufferkrav og dets kapitalgrundlagskrav, men ikke både bufferkravet og MREL-kravet, da de muligvis kan give anledning til en væsentlig hindring for afvikling. I begge tilfælde er SRB's beslutninger henvendt til nationale afviklingsmyndigheder, som er forpligtede til at gennemføre dem i overensstemmelse med artikel 29 i SRMR — se artikel 12, stk. 5, og artikel 10, stk. 10-12, i SRMR.

I lighed med disse bestemmelser og i lyset af den begrundelse, der ligger til grund for interaktionerne mellem SRB og de nationale afviklingsmyndigheder, bør artikel 10a i SRMR fortolkes således, at SRB's afgørelser deri bør rettes mod de relevante nationale afviklingsmyndigheder, som bør gennemføre dem i overensstemmelse med artikel 29 i SRMR.

77. Spørgsmål (artikel 10a i SRMR)

Hvis en enhed er i en situation, hvor den ikke opfylder både bufferkravet og sine MREL-krav, har SRB beføjelse til at forbyde en enhed at udlodde mere end M-MUB på grundlag af artikel 10a i SRMR gennem de foranstaltninger, der er nævnt deri.

Artikel 10a i SRMR henviser dog kun til SRB og ikke til de nationale afviklingsmyndigheder. Endvidere er artikel 10a i SRMR ikke angivet i artikel 7, stk. 3, tredje afsnit, i SRMR. Kan de nationale afviklingsmyndigheder træffe foranstaltninger på grundlag af artikel 10a i SRMR med hensyn til enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i SRMR?

Svar

Som følge af fordelingen af opgaver som fastsat i artikel 7 i SRMR kan SRB kun udøve de beføjelser, den har fået tillagt ved artikel 10a i SRMR, over for enhederne i dens direkte regi (dvs. enheder og koncerner som er omhandlet i artikel 7, stk. 2, i SRMR, samt enheder og koncerner som omhandlet i artikel 7, stk. 4, litra b), og stk. 5, i SRMR, hvis betingelserne for anvendelse af disse afsnit er opfyldt) (se også svar på spørgsmål 80). Selv om artikel 10a i SRMR ikke er medtaget på listen over bestemmelser i artikel 7, stk. 3, fjerde afsnit, i SRMR, har de nationale afviklingsmyndigheder fortsat beføjelse til at forbyde visse udlodninger i henhold til den nationale gennemførelse af artikel 16a i BRRD.

Selv om artikel 10a i SRMR ikke er medtaget på listen over bestemmelser i artikel 7, stk. 3, fjerde afsnit, i SRMR, skal det bemærkes, at der er henvisninger til denne artikel i andre bestemmelser, som udtrykkeligt finder anvendelse på nationale afviklingsmyndigheder i henhold til artikel 7, stk. 3, i SRMR:

- artikel 10, stk. 9, andet afsnit, nr. i), i SRMR omfatter de tilfælde, der er beskrevet i artikel 10a, stk. 1, i SRMR, som en situation, der kan give anledning til en væsentlig hindring for afvikling
- af artikel 12j, stk. 1, litra b), i SRMR fremgår beføjelserne som omhandlet i artikel 10a i SRMR som en af de foranstaltninger, der skal anvendes til at håndtere manglende opfyldelse af MREL-kravet.

78. Spørgsmål (artikel 12k i SRMR)

I henhold til artikel 12k, stk. 1, i SRMR skal SRB fastsætte de mellemliggende målniveauer for kravene i artikel 12f eller 12g i SRMR eller for krav, der følger af anvendelse af artikel 12c, stk. 4, 5 eller 7 i SRMR, hvor det er relevant, som enheder som omhandlet i artikel 12, stk. 1 og stk. 3, i SRMR skal opfylde pr. 1. januar 2022.

Bør denne bestemmelse fortolkes som et krav om, at SRB skal fastsætte de mellemliggende målniveauer også for enhederne som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i SRMR, for hvilke de nationale afviklingsmyndigheder fastsætter MREL-kravet (dvs. enhederne som omhandlet i artikel 12, stk. 3, i SRMR)?

Svar

For enhederne som omhandlet i artikel 12, stk. 3, i SRMR skal de mellemliggende målniveauer som omhandlet i artikel 12k, stk. 1, andet afsnit, i SRMR fastsættes af den nationale afviklingsmyndighed, i lyset af fordelingen af opgaver som fastsat i artikel 7, stk. 3, i SRMR.

79. Spørgsmål (artikel 18 i SRMR)

I henhold til artikel 18, stk. 1a, i SRMR har SRB beføjelse til at vedtage en afviklingsordning med hensyn til et centralt organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet dertil, og som indgår i samme afviklingskoncern, når afviklingskoncernen som helhed opfylder betingelserne i artikel 18, stk. 1, første afsnit, i SRMR.

Artikel 18, stk. 1a, i SRMR henviser alene til SRB og ikke til den nationale afviklingsmyndighed. Endvidere er artikel 18, stk. 1a, i SRMR ikke angivet i artikel 7, stk. 3, fjerde afsnit, i SRMR. Har de nationale afviklingsmyndigheder beføjelse til, på grundlag af SRMR, at vedtage en afviklingsordning med hensyn til et centralt organ og kreditinstitutter, som er fast tilknyttet dertil, og som indgår i den samme afviklingskoncern?

Svar

Artikel 7, stk. 3, fjerde afsnit, i SRMR omfatter ikke en henvisning til artikel 18, stk. 1a, i SRMR vedrørende anvendelsen af afviklingshandlinger i forbindelse med et centralt organ og alle kreditinstitutter, som er fast tilknyttet dertil, og som indgår i samme afviklingskoncern.

Ikke desto mindre har nationale afviklingsmyndigheder stadig beføjelse til at iværksætte en afviklingshandling under de i artikel 18, stk. 1a, i SRMR anførte betingelser, idet artikel 7, stk. 3, litra e), i SRMR kræver, at de nationale afviklingsmyndigheder vedtager afviklingsafgørelser og anvender afviklingsinstrumenter i overensstemmelse med de relevante procedurer og sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til de enheder og koncerner, der falder inden for deres direkte ansvarsområde. Artikel 18, stk. 1a, i SRMR kan betragtes som et særligt kendetegn ved betingelserne i artikel 18, stk. 1, i SRMR.

Den nationale gennemførelse af artikel 32a i BRRD ville også finde anvendelse, eftersom den ikke vil være i modstrid med SRMR.

80. Spørgsmål (artikel 33 i BRRD)

Hvorfor er artikel 33, stk. 3, i BRRD ikke afspejlet i SRMR, og hvilke konsekvenser kan det få?

Svar

Dette var allerede tilfældet under SRMR I og BRRD I.

Ejes et blandet holdingselskabs datterselskabsinstitutter af et mellemliggende finansielt holdingselskab, skal der træffes afviklingshandlinger i henhold til artikel 33, stk. 3, i BRRD med henblik på koncernafvikling i relation til det mellemliggende finansielle holdingselskab, og ikke i relation til det blandede holdingselskab. Denne artikel blev ændret ved direktiv (EU) 2019/879, men det skal blot tilføjes, at det mellemliggende finansielle holdingselskab i afviklingsplanlægningsfasen skal identificeres som en afviklingsenhed.

Blandende holdingselskaber er omfattet af anvendelsesområdet for BRRD i medfør af henvisningen til dem i artikel 1, stk. 1, litra c). Artikel 2 i SRMR henviser ikke til blandede holdingselskaber, hvilket betyder, at de ikke er omfattet af anvendelsesområdet for SRMR. Der var således ikke behov for at afspejle artikel 33, stk. 3, i BRRD i SRMR. Det skal bemærkes, at artikel 17, stk. 5, litra k), i BRRD, som tillader afviklingsmyndighederne at anmode blandede holdingselskaber om at oprette et separat finansielt holdingselskab med henblik på at afhjælpe eller fjerne væsentlige hindringer for afvikling, ligeledes ikke var afspejlet i artikel 10, stk. 11, i SRMR.

81. Spørgsmål (artikel 45b)

Kan det, i lyset af svaret på spørgsmål 34 i Kommissionens meddelelse af 29. september 2020, præciseres, hvad der menes med »enheder, der er omfattet af forordningen om den fælles afviklingsmekanisme«?

Hvis medlemsstaterne endvidere udøver muligheden som omhandlet i artikel 45b, stk. 8, sidste afsnit, i BRRD, ved at fastsætte en procentsats på et højere niveau end 30 %, vil denne procentsats så finde anvendelse på enhederne som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i SRMR, der falder inden for de nationale afviklingsmyndigheders direkte ansvarsområde?

Svar

Enhederne, der er omfattet af SRMR, er de enheder, som er nævnt i artikel 2 i SRMR. For at kunne vurdere, hvilke enheder, der er omfattet af SRMR, er fordelingen af opgaver mellem SRB og de nationale afviklingsmyndigheder i artikel 7 i SRMR ikke relevant.

Hvis en deltagende medlemsstat udøver muligheden som omhandlet i artikel 45b, stk. 8m, fjerde afsnit, i BRRD, og forøger procentsatsen til mere end 30 %, vil en sådan forhøjelse kun finde anvendelse på enheder, der ikke henhører under SRMR's anvendelsesområde, som fastsat i artikel 2 i SRMR. Dette skyldes, at SRMR finder anvendelse på alle enheder inden for dens anvendelsesområde, uanset fordelingen af opgaver mellem SRB og de nationale afviklingsmyndigheder. Når en national afviklingsmyndighed udfører sine opgaver i relation til en enhed som omhandlet i artikel 7, stk. 3, i SRMR, skal den anvende reglerne i SRMR og bruge de beføjelser, der er tillagt dem på grundlag af de nationale regler om gennemførelse af BRRD. Dette fremgår klart af artikel 7 i SRMR, mere specifikt artikel 7, stk. 3, første afsnit, litra d), og fjerde afsnit.

Navnlig har SRMR, ud over at tillægge SRB en centraliseret beføjelse til afvikling, også haft til hensigt at tilpasse reglerne og principperne i BRRD efter de særlige forhold i SRM og for at sikre, at SRB og de nationale afviklingsmyndigheder anvender de samme materielle bestemmelser, når der træffes afgørelser i henhold til SRMR. Denne tilgang er formuleret i betragtning 18, 21 og 23 og navnlig betragtning 28 i SRMR, hvis sidste punktum lyder: »Under visse omstændigheder bør de nationale afviklingsmyndigheder udføre deres opgaver på grundlag af og i overensstemmelse med denne forordning, samtidig med at de gør brug af de beføjelser, de har fået tillagt af og i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der gennemfører direktiv 2014/59/EU, for så vidt den ikke er i modstrid med denne forordning.« Denne tilgang følger også af artikel 1, stk. 1, i SRMR, som lyder, at SRMR fastsætter »fælles regler og en fælles procedure for afvikling af enheder« som omfattet af anvendelsesområdet for SRMR.

I tilfælde af uoverensstemmelse mellem SRMR og de nationale regler om gennemførelse af BRRD har SRMR således forrang med hensyn til enheder, der er omfattet af dens anvendelsesområde, som omhandlet i artikel 2 i SRMR.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV)****(EØS-relevant tekst)**

(2020/C 417/03)

Den 6. august 2020 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor,
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32020M9787. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

1. december 2020

(2020/C 417/04)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1968	CAD	canadiske dollar	1,5522
JPY	japanske yen	124,92	HKD	hongkongske dollar	9,2774
DKK	danske kroner	7,4441	NZD	newzealandske dollar	1,7010
GBP	pund sterling	0,89798	SGD	singaporeanske dollar	1,6048
SEK	svenske kroner	10,2135	KRW	sydkoreanske won	1 326,72
CHF	schweiziske franc	1,0836	ZAR	sydafrikanske rand	18,3311
ISK	islandske kroner	158,20	CNY	kinesiske renminbi yuan	7,8639
NOK	norske kroner	10,6028	HRK	kroatiske kuna	7,5515
BGN	bulgarske lev	1,9558	IDR	indonesiske rupiah	16 981,99
CZK	tjekkiske koruna	26,235	MYR	malaysiske ringgit	4,8835
HUF	ungarske forint	357,20	PHP	filippinske pesos	57,598
PLN	polske zloty	4,4788	RUB	russiske rubler	90,7837
RON	rumænske leu	4,8710	THB	thailandske bath	36,215
TRY	tyrkiske lira	9,4122	BRL	brasilianske real	6,3573
AUD	australske dollar	1,6274	MXN	mexicanske pesos	24,0465
			INR	indiske rupee	88,1535

(¹) Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb

(2020/C 417/05)

National side af den nye 2-euroerindringsmønt bestemt til at blive sat i omløb, udstedt af Grækenland

Euromønter, der er bestemt til at blive sat i omløb, har status som lovligt betalingsmiddel i hele euroområdet. Kommissionen offentliggør alle nye euromønters design for at informere den brede offentlighed og alle, der beskæftiger sig professionelt med mønter ⁽¹⁾. I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 10. februar 2009 ⁽²⁾ kan medlemsstaterne i euroområdet og lande, der har indgået monetære aftaler med Den Europæiske Union om udstedelse af euromønter, på visse betingelser udstede et vist antal euroerindringsmønter bestemt til at blive sat i omløb. Der må således kun anvendes 2-euromønter. Disse mønter skal have samme tekniske karakteristika som de normale 2-euromønter, men bærer på den nationale side et særligt motiv af stor symbolsk betydning i national eller europæisk henseende.

Udstedende stat: Grækenland

Anledning til erindringsmønten: Det er 2 500 år siden, at slaget ved Thermopylæ fandt sted

Beskrivelse af designet: Mønten afbilder en oldgræsk hjelm. I omskrift langs møntens indre del ses påskriften »2500-ÅRET FOR SLAGET VED THERMOPYLÆ« og »DEN HELLENSKE REPUBLIK«. I omskrift i baggrunden ses også udstedelsesåret »2020« og en palmette (møntmærket for det græske møntvæsen). Neden under og til højre for hjelmen findes kunstnerens monogram (George Stamatopoulos). Selv om slaget endte i nederlag for grækerne, forbliver slaget ved Thermopylæ et tidløst symbol på heroisk modstand.

På møntens ydre ring ses EU-flagets tolv stjerner.

Antal udstedte mønter: 750 000

Udstedelsesdato: Januar 2020

⁽¹⁾ Jf. EFT C 373 af 28.12.2001, s. 1, hvor man kan se de nationale sider af alle de mønter, der blev udstedt i 2002.

⁽²⁾ Jf. konklusionerne fra Rådets møde (økonomi og finans) den 10. februar 2009 og Kommissionens henstilling af 19. december 2008 om fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 52).

Ny national side af euromønter bestemt til at blive sat i omløb

(2020/C 417/06)

National side af den nye 2-euroerindringsmønt bestemt til at blive sat i omløb, udstedt af Grækenland

Euromønter, der er bestemt til at blive sat i omløb, har status som lovligt betalingsmiddel i hele euroområdet. Kommissionen offentliggør alle nye euromønters design for at informere den brede offentlighed og alle, der beskæftiger sig professionelt med mønter ⁽¹⁾. I overensstemmelse med Rådets konklusioner af 10. februar 2009 ⁽²⁾ kan medlemsstaterne i euroområdet og lande, der har indgået monetære aftaler med Den Europæiske Union om udstedelse af euromønter, på visse betingelser udstede euroerindringsmønter bestemt til at blive sat i omløb. Der må således kun anvendes 2-euromønter. Disse mønter skal have samme tekniske karakteristika som de normale 2-euromønter, men bærer på den nationale side et særligt motiv af stor symbolsk betydning i national eller europæisk henseende.

Udstedende stat: Grækenland**Anledning til erindringsmønten:** 100 år siden Thrakiens forening med Grækenland

Beskrivelse af designet: Motivet gengiver en gammel mønt med en grif fra den thrakiske by Abdera. I omskrift langs møntens indre del ses ordene »100 ÅR SIDEN THRAKIENS FORENING MED GRÆKENLAND« og »DEN HELLENSKE REPUBLIK« samt udstedelsesåret »2020« og en palmette (møntmærket for det græske møntvæsen). Til venstre ses endvidere kunstnerens monogram (George Stamatopoulos). Regionen Thrakien, der ligger i landets nordøstlige hjørne, blev forenet med Grækenland efter afslutningen af Første Verdenskrig.

På møntens ydre ring ses EU-flagets tolv stjerner.

Antal udstedte mønter: 750 000**Udstedelsesdato:** Maj 2020

⁽¹⁾ Jf. EFT C 373 af 28.12.2001, s. 1, hvor man kan se de nationale sider af alle de mønter, der blev udstedt i 2002.

⁽²⁾ Jf. konklusionerne fra Rådets møde (økonomi og finans) den 10. februar 2009 og Kommissionens henstilling af 19. december 2008 om fælles retningslinjer for de nationale sider og udstedelsen af euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb (EUT L 9 af 14.1.2009, s. 52).

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag: M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2020/C 417/07)

1. Den 24. november 2020 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- HDI Assicurazioni S.p.A. (»HDI«, Italien), der kontrolleres af Talanx-koncernen (»Talanx«, Tyskland)
- Amissima Assicurazioni S.p.A. (»Amissima«, Italien).

HDI erhverver kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Amissima.

Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- HDI: levering og distribution af livs- og skadesforsikringsprodukter i Italien
- Talanx: levering og distribution af forsikrings- og genforsikringsprodukter på verdensplan
- Amissima: levering og distribution af skadesforsikringsprodukter i Italien.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag: M.9977 — EPGC/Metro)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2020/C 417/08)

1. Den 23. november 2020 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- EP Global Commerce a.s. (»EPGC«, Tjekkiet), der kontrolleres af Daniel Křetínský (Tjekkiet)
- Metro AG (»Metro«, Tyskland).

EPGC erhverver enekontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Metro.

Den planlagte fusion gennemføres gennem et offentligt overtagelsestilbud fremsat den 13. september 2020.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- EPGC: selskab, som er oprettet med henblik på overtagelsen, og som på nuværende tidspunkt har en ikkekontrollerende aktiepost i Metro. EPGC kontrolleres af Daniel Křetínský, der har interesser i virksomheder, der er aktive inden for sektorerne energi, forsyning-, medier og e-handel
- Metro: aktiv inden for engrossalg af dagligvarer.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.9977 — EPGC/Metro

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 222964301

Postadresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag: M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö)

(EØS-relevant tekst)

(2020/C 417/09)

1. Den 25. november 2020 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- Bain Capital Investors L.L.C. («Bain Capital») (USA),
- Ahlstrom-Munksjö Oyj («Ahlstrom-Munksjö») (Finland).

Bain Capital erhverver enekontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Ahlstrom-Munksjö. Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Bain Capital: privat investeringsselskab, der investerer i virksomheder inden for en række brancher, herunder informationsteknologi, sundhed, detail- og forbrugerprodukter, kommunikation, finansielle tjenester og industriel produktion,
- Ahlstrom-Munksjö: global producent og leverandør af fibermaterialer. De tilbyder blandt andet filtermaterialer, slipfolie, forarbejdningsmaterialer til føde- og drikkevarer, dekorpapir, slibemiddel- og tapeunderlag, elektroteknisk råpapir, glasfibermaterialer, medicinske fibermaterialer og løsninger til diagnostik samt flere typer specialpapir til industriel eller forbrugermæssig slutanvendelse.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 222964301

Postadresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIEN

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 («fusionsforordningen»).

ANDET

EUROPA-KOMMISSIONEN

Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 17, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89

(2020/C 417/10)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 27 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/787 ⁽¹⁾.

HOVEDSPECIFIKATIONERNE I DEN TEKNISKE DOKUMENTATION

»VASI VADKÖRTE PÁLINKA«

Sagsnr.: PGI-HU-02408 — 22. december 2017

1. Geografisk betegnelse, som skal registreres

»Vasi vadkörte pálinka«

2. Spirituskategori

Frugtbrændevin (kategori 9 i bilag II til forordning (EF) nr. 110/2008)

3. Beskrivelse af spiritussen**3.1. Produktets fysiske, kemiske og/eller organoleptiske egenskaber**

Kemiske og fysiske egenskaber:

Indhold af hydrogencyanid: højst 5 g pr. hl ren alkohol (100 % volumen)

Kobberindhold: højst 9 mg/l for det færdige produkt

Organoleptiske egenskaber:

Klar, farveløs.

Aromaen er kendetegnet ved en diskret duft og syrlighed sammen med udtalte noter af pære, citrusfrugter og krydderier.

Spiritussen har en tør, diskret frisk og krydret smag med noter af mild honning og røg og en skarp afslutning. Den kan også have citrusagtige aromaer, en diskret syrlighed og en rustik karakter.

Når den hviler, bibeholdes den karakteristiske smag og aroma fra den frugt, der er anvendt.

3.2. Særlige egenskaber (i forhold til anden spiritus fra samme kategori)

»Vasi vadkörte pálinka« er enestående på grund af produktets organoleptiske egenskaber: Den har en frisk, markant, let syrlig, citrusagtig aroma og smag, med krydrede noter og noter af honning og en tekstur, som er mere rustik end blød, takket være vild pære, som anvendes til mæsken til »Vasi vadkörte pálinka«.

(¹) EUT L 130 af 17.5.2019, s. 1.

»Vasi vadkörte pálinka« fremstilles af frugten af indenlandske, statsanerkendte pæresorter, der vokser inden for det administrative område af de amter, der er angivet i punkt 4. Grundingrediensen i »Vasi vadkörte pálinka« består af mindst 75 % vilde pærer, mens resten (højest 25 %) består af indenlandske, statsanerkendte pæresorter (Bosc kobak, Conference, Clapp kedveltje, Hardenpont téli vajkörte, Tüskés körte og Sózó körte). »Vasi vadkörte pálinkas« skarpe syrlighed og friskhed udvikles takket være det lave sukkerindhold og syrligheden fra vild pære, som udgør mindst 75 % af mæsken og er vanskelig at plukke.

4. Afgrænsning af det geografiske område

»Vasi vadkörte pálinka« produceres inden de administrative grænser af amterne Vas og Zala. Mæskning, gæring, destillation og hvile må kun finde sted i industrielle brænderier til produktion af pálinka, som er beliggende inden for det geografiske område.

5. Metode, som spiritussen er fremstillet efter

Produktionen af pálinka består af følgende primære etaper:

- a) Udvælgelse og godkendelse af frugten
- b) Mæskning og gæring
- c) Destillation
- d) Hvile og opbevaring af pálinkaen
- e) Produktion, behandling og blanding af pálinkaen

a. Udvælgelse og godkendelse af frugten

For så vidt angår sorter, skal mindst 75 % af de pærer, der godkendes, være vilde pærer (almindelig vild pære *pyrus pyraster* subsp. *pyraster*). Resten, højst 25 %, skal bestå af indenlandske, anerkendte pæresorter.

De indenlandske, statsanerkendte pæresorter er Bosc kobak, Conference, Clapp kedveltje, Hardenpont téli vajkörte, Tüskés körte og Sózó körte.

Pálinkaen fremstilles af frugt, der har en passende grad af modning, dvs. frugt med et tørstofindhold på mindst 14 %, og som er af god eller fremragende kvalitet. Den kvantitative godkendelse af frugten sker på grundlag af vægt. I forbindelse med godkendelsen vurderes frugtens kvalitet på grundlag af stikprøver. En organoleptisk vurdering (modenhed — fra moden til overmoden — sund, ren, fri for fremmede stoffer — jord, blade, kviste, sten, metal eller andet materiale — og for mug eller råd, osv.) og en undersøgelse af tørstofindholdet udgør grundlaget for kvalitetskontrol og godkendelse (måling af sukkerindhold og pH-værdi). Desuden skal frugten ledsages af dokumenter, som beviser dens oprindelse. Leverandøren skal afgive en erklæring om frugtens oprindelse og overholdelse af tilbageholdelsestiden.

b. Mæskning og gæring

Mæskning:

Den enestående egenskab i mæskningen til »Vasi vadkörte pálinka« er sukkerindholdet, som er på 3-5 % takket være det lave sukkerindhold i vild pære, som anvendes til produktionen.

Gæring:

Under gæringen skal temperaturen holdes på 16-23 °C, og der skal opnås en optimal pH-værdi på 2,8-3,2. Den optimale varighed af gæringen, som afhænger af de anvendte pærers kvalitet, er 10 dage.

Den gærede mæsk skal destilleres snarest muligt, eller de grundliggende betingelser for korrekt opbevaring skal sikres indtil det tidspunkt, hvor destillationen kan begynde (temperaturen skal være så lav som muligt (0-10 °C), der skal anvendes vandlås, og beholderne skal være fyldt helt op).

c. Destillation

»Vasi vadkörte pálinka« kan fremstilles ved hjælp af en et-trins-destillationskolonne eller et traditionelt destillationsapparat. Det destillerede produkts alkoholindhold er 55-85 volumenprocent.

d. *Hvile og opbevaring af pálinkaen*

Efter raffinering skal pálinkaen hvile ufortyndet i beholdere af rustfrit stál.

e. *Produktion, behandling og blanding af pálinkaen*

Pálinkaen skal køles ned til en temperatur på mellem -5 og -3 °C, og andre urenheder skal derefter fjernes ved at filtrere pálinkaen gennem en filterplade. Efter filtreringen opbevares pálinkaen, indtil den når en temperatur på $18-20$ °C. Pálinkaen må kun blandes for at sikre, at mindst 75 % af sukkeret i mæsken, som leveres som råmateriale, kommer fra vild pære, og højst 25 % fra de øvrige pæresorter, der er angivet ovenfor.

Før tapningen på flaske skal pálinkaens alkoholindhold justeres til et niveau, der er passende til forbrug, ved at tilføje vand af drikkevandskvalitet. I den forbindelse tages der hensyn til den angivne tolerance for det tappede produkt ($\pm 0,3$ volumenprocent).

6. **Tilknytning til det geografiske miljø eller den geografiske oprindelse**

6.1. *Nærmere oplysninger om det geografiske område eller oprindelse af relevans for sammenhængen*

Den vilde pære, i daglig tale kaldet markpære, er en sort, der er naturligt hjemmehørende i amterne Vas og Zala. Den findes for det meste i naturlige skovområder.

Den vestlige del af amterne Vas og Zala ligger ved foden af Alperne, og landskabet bliver mere kuperet fra vest mod øst. Størstedelen af området er dækket af skov. Her er jordene primært brune, af typen chernozem, med en middelsvår tykkelse og let sure. På grund af deres beliggenhed udgør disse amter en af Ungarns vådeste regioner, Alpokalja (de nedre Alper), omend den årlige nedbørsmængde falder fra vest mod øst. Klimaet i amterne varierer noget: Det er mere tørt og kontinentalt, jo længere man bevæger sig fra områderne i vest mod den fladere østlige del af regionen, selv om temperaturen i regionens omfattende skovklædte områder er lavere end i de områder, der ikke er dækket af skov. De svagt skrånende flader ved foden af bakkerne og de tilstødende områder udgør det område, hvor der vokser vild pære. Området har en gennemsnitlig årlig nedbørsmængde på 600-800 mm, selv om der er begrænset nedbør i modningsperioden i løbet af september og oktober. Området får rigeligt med solskin med 1 700-1 800 timer om året. Takket være beliggenheden nær Alperne er området en smule køligere end naboamterne.

Vild pære trives bedst i sydvendte, tørre og solrige områder, der er fri for vandlidende, og som er varme i modningsperioden. Disse områder har mere kompakte jorde af chernozemtypen og skove med et lavt kronedække. Med den rette jordbund og det rette mikroklima, som findes i dette geografiske område, kan vilde pæretreer overleve i årtier hvis ikke århundreder. Vejrforholdene, som varierer fra år til år, kan påvirke udbyttet.

6.2. *Særlige kendetegn ved spiritussen, der kan knyttes til det geografiske område*

Forbindelsen mellem »Vasi vadkörte pálinka« og det geografiske område er baseret på produktets kvalitet og omdømme.

Det forhold, at mindst 75 % af de vilde pærer, der anvendes til mæskningen, stammer fra amterne Vas og Zala, er grunden til, at »Vasi vadkörte pálinka« har enestående organoleptiske egenskaber.

De vilde pærer modner godt takket være det høje antal solskinstimer og nedbørsmønstret. Det kræver færdigheder at plukke vild pære. Modenheden kan fastslås ved hjælp af farven og ved at mærke på frugten. Målet er at plukke mest mulig fuldt moden frugt.

De brune, let sure chernozemjorde og områdets relativt kølige klima forklarer det højere syreindhold i frugterne af vild pære, hvilket afspejles i destillatets aromastoffer: Det giver destillatet dets friskhed og citrusagtige aroma og i en vis udstrækning dets syrlighed.

Da vild pære har et meget lavere sukkerindhold end andre frugter, kræves der en større mængde vild pære end almindelig pære for at producere en enhed pálinka. Den høje andel af vild frugt, som anvendes ved produktionen af »Vasi vadkörte pálinka«, kommer til udtryk i aromastofferne. Vild pære giver »Vasi vadkörte pálinka« ikke blot dens karakteristiske syrlighed, men også dens skarphed, dens rustikke snarere end bløde tekstur og dens krydrede noter og noter af honning.

Da »Vasi vadkörte pálinka« har en let syrlig smag takket være den høje andel af vild pære, der anvendes, kræver det megen dygtighed at fastslå, hvornår destillatet skal adskilles fra hoveddestillatet, så destillatet ikke ødelægges af nogen udefrakommende aroma.

»Vasi vadkörte pálinka« omdømme bekræftes af følgende priser, som den har vundet:

- guldmedalje ved den anden Vas County Open Pálinka and Spirit Contest i 2011
- sølvmedalje ved den fjerde Vas County Open Pálinka and Spirit Contest i 2013
- sølvmedalje ved den sjette Vas County Open Pálinka and Spirit Contest i 2015
- guldmedalje ved Vas County Pome-Fruit Pálinka and Spirit Contest i 2015
- sølvmedalje ved den syvende Vas County Open Pálinka and Spirit Contest i 2016
- bronzemedalje ved Vas County Pome-Fruit Pálinka and Spirit Contest i 2017

»Vasi vadkörte pálinka« har været med ved adskillige store nationale messer og smagsarrangementer siden 2006. Arrangementerne omfatter den årlige Gyula Pálinka Festival, Budapest Pálinka Festival, Békéscsaba Beer and Pork Knuckle Festival, Szombathely Savária Carnival, Sopron Gastronomy Festival (Ízutazás) og, i Budapest, de internationale messer Sirha, FeHoVa og OMÉK, den nationale landbrugs- og fødevarerudstilling.

7. EU- eller nationale/regionale bestemmelser

- Lov nr. XI af 1997 om beskyttelse af varemærker og geografiske betegnelser
- Lov nr. LXXIII af 2008 om pálinka, pálinka af presserester af druer og Pálinka National Council
- Regeringsdekret nr. 158/2009 af 30. juli 2009 om nærmere bestemmelser for beskyttelse af de geografiske betegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer og om kontrol af produkterne
- Regeringsdekret nr. 22/2012 af 29. februar 2012 om det nationale kontor for sikkerhed i fødevarerækeden
- Ministeren for udvikling af landdistrikters dekret nr. 49/2013 af 29. april 2013 om grænseværdier for visse forenende stoffer og skadelige materialer af naturlig oprindelig i fødevarer og om kravene til visse materialer og genstande, som er beregnet til at komme i kontakt med fødevarer

8. Oplysninger vedrørende ansøger

8.1. Medlemsstat, tredjeland eller juridisk/fysisk perso

Navn: Birkás Pálinka Kft.

8.2. Fuldstændig adresse (gadenavn og -nummer, postnummer og by, land)

Adresse: Győrvár, 9821 Győrvár, Hrsz. 435, 9821 Hungary

E-mail: birkas@birkaspalinka.hu

Tlf.: +36 302563066

9. Supplement til den geografiske betegnelse

—

10. Særlige mærkningsregler

Ud over de elementer, der er angivet i lovgivningen omfatter betegnelsen desuden følgende:

- »földrajzi árujelző« (geografisk betegnelse) (særskilt fra betegnelsen)
- Betegnelsen »Vasi vadkörte pálinka« skal anføres på den forreste og bagerste etikette.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA